சித்திராபுத்திர நாயனர் கதை

ஸ்ரீ மகள் கம்பெனி
சென்னை-1.

சிவமயம்

பெரிய எழுத்து

சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை

[படங்களுடன்]

ஸ்ரீ மகள் கம்பெனி

50, வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, சென்னை-1

கிடைக்குமிடம் :

எம். எஸ். ராமுலு கம்பெனி

180, மைசூர் பஜார், சென்னை-1

1988

விலை ரூ 11/-

உ

கடவுள் துணை

சித்திராபுத்திர நாயனர் கதை

காப்பு

அத்தனும் அயனும்மாலு மாரினமாதிகள் தேவர்
நித்தமும் பலபலன்கள் நெறியுடன் தெளிவதற்கு
சித்திரபுத்திரனர்தாம் செனித்ததோர்கதையைப்பாட
மத்தமாகஜமுகத்தொத்தி வழிதுங்காப்பதாமே

வெண்பா

சீர்கொண்டபூதலத்திற் சித்திரபுத்ரன் கதையைப்
பார்கொண்டசெந்தமிழாற்பாடவே ஏர்கொண்ட
வார்பூத்தகோலமுலை மாதுமையாளின்றெடுத்த
கார்பூத்தகுஞ்சரத்தான் காப்பு.

விருத்தம்

ஆனைமுகமு மொருகொம்பும் அகன்றமார்புஞ்சிறு கண்ணும், பானைபோலப் பெருவயிறும் பாங்காய்ப் பூணூலழகும், தானேதோன்றி யெனதுளத்திற் றய வாய்வாழும் விநாயகனே, நானேயுனது பதந்தொழுதே துவிலுதிப்பாய் கணபதியே.

நூல்

திருமகிழ்ந்துவாழுமந்தச் சித்திரபுத்திரர்கதை
விருப்பமுடன்பாட விநாயகனேமுன்னடவாய்
விக்கினவிநாயகனே வேழமுகத்தைங்கரனே
தொந்திக்கணபதியே நாயகனேமுன்னடவாய்
கர்த்தனருள்பெற்ற கணபதியேமுன்னடவாய்
சக்திக்கணபதியே தையலுமைபுத்திரனே
எத்திசையும்போற்றும் இறையோன் திருமகனே
பத்தியுடன்தொழுவோர்க்குப் பாவங்கள் தீர்த்தவனே
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் செப்புவருள்செய்வாயே
சீராகவாழுஞ் சித்திரபுத்திரர்கதைக்கு
நேராகவந்துதவ நீலமயில் வாகனனே
அந்தரியேதாயே அயனுடத்திருக்கும்
சுந்தரியேவெள்ளை நிறச் சோதியேமுன்னடவாய்
பத்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
பத்திமிகவுண்டாகப் பொற்கொடியேவந்துதவாய்
பக்தியுடன்யானும் பாடுகிறேனிக்கதையை
ஆதியரனரும் அச்சுதனும் வேதாவும்
நீதில்லாமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்

எல்லோருமாக இருக்குமோர்நாளையிலே
சித்தம்மகிழ்ந்து செப்புவார்சிவனாரும்
நன்றும் தீதுந்தெரிய நடுவெழுதுவார்கணக்கர்
ஈசனருள்பெற்ற பாதகருமத்தன்னிடத்தில்
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியம்செய்தவரைப் பூதலத்தில்வாழ்பவரை
எண்ணரியபாவ மியற்றியோர்தங்களையும்
ஒன்றுந்தவறும லுள்ளபடி தானெழுத
வென்றிபுனைநற்கணக்காய் விரைந்தேயெழுதிவர
அந்தகநாட்டுக்காம் அதிகாரியாக்கணக்கர்
முந்திநரை நாட்டுக் கெல்குழுநற்கணக்கர்
நாட்டுக்கணக்கரும் நமனுர்பெருங்கணக்கும்
எட்டுபுறத்தில் எழுதுமெழிற்கணக்கர்
நல்லார்குணத்தை நடுவெழுதுநாயனர்
பொல்லார்குணத்தைப்பிரித்தெழுதும்புண்ணியனர்
தன்னை நினைத்தவர்க்கும் தன்னியமஞ்செய்தவர்க்கும்
இத்தலத்திற்செல்வம் இசைவாகத்தானருள்வார்
எல்லோருந்தீங்கு வியப்பாகத்தான்கேளும்
உத்தமனர்தம்கதையை உவப்போடுதான்கேளும்
அத்தர்திருக்கதையை அன்பாகத்தான்கேளும்
மன்னவனர்தம்கதையை மகிழ்ந்திருந்துகேட்டவர்கள்
தென்னவனர்தம்கதையைத் தினமிருந்துகேட்டவர்கள்
பரமனர்தம்கதையைப் பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
பார்வேந்தர்தம்கதையைப் பண்புடனேகேட்டவர்கள்
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் சிந்தையுடன்கேட்டவர்கள்
உத்தரங்கள்சொல்லாம லுண்மையாய்க்கேட்டவர்கள்
புத்திரநற்பாக்கியங்கள் பொருந்தியேதாம்வாழ
வேண்டுமென்றேயீஸ்வரனுர்விஸ்தாரஞ்செய்தகதை
இனிமேல்நடந்துகிறேம் இப்போதுசெய்யும்வகை
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராரும்பௌர்ணமியில்
விரதமதுதானிருந்து வெள்ளைபட்டுத்தானுடுத்தி
புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
அடைக்காயுடன்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானங்கொடுத்து
பந்தல்விதானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
தோரணங்கள் கட்டித்துலங்குமேற்கட்டிகட்டி
வித்தைவிநாயகரை விரைந்துமேதான்போற்றி
செய்யும்வகையதற்குச் சிறக்கவேவைத்தபின்பு
பூரணகும்பம் பொன்னின் குடத்தில்வைத்து
வஸ்திராபரணங்கள் வகையுடனேதான்சாத்தி
தட்சணைகள்வைத்து திருமாலைகள்சாத்தி

சந்தனங்குங்குமஞ் சரியாகத்தான்சாத்தி
வாழைகமுகுடனே வான்கரும்புதானிறுத்தி
பொன்னின்விளக்குவைத்துப் பூமலர்கள்தான்சாத்தி
வாழையிலைபரப்பி வைக்கும்வகைக்கனிகள்
வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாச்சுளையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
தேமாங்கனியுடனே செழுங்கதலிநற்பழமும்
விளாங்கனியுஞ்சக்கரையும் விரவமிகப்படைத்து
கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயறும்
கடலைபொரியவலும் வேண்டும்பணியாரம்
தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
கரும்போடு நீருங் கற்கண்டுநற்கனியும்
பொரிவிளாங்காயுடனே பிட்டமுதுமென்னுருண்டை
கொழுக்கட்டைவகைகள் கொண்டுவந்துதான்படைத்து
தோசைவடையிட்லியுந் தோன்றமிகப்படைத்து
அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன்குழலும்
பாயாசமும்பானகமும் பதிவாகத்தானும்வைத்து
அன்னமிகச்சமைத்து அன்பாலன்றுமுன்னேவைத்து
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்படைத்து
அத்தனார்தம்மருளால் அமுதுசெய்யப்பண்ணுவித்து
நிவேதனஞ்செய்து நியமமுடன்பூசித்துத்
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலா கஜமுகவென் றன்பாதஞ்
சங்கையாய்த்தரணியோர்கள் தயவுடன்போற்றிசெய்ய
மங்களமாகவாழ்ந்து வந்தெனக்கருளுந்தா
யெங்குமாய்நிறைந்தாய்நீயே மிறையவாபோற்றிபோற்றி

அ ச ன ம்

என்று கணபதியைத் தோத்திரம்பண்ணி அருச்சனை நிவேதன முதலானதுஞ் செய்து தாபதீபங் கொடுத்து அப்பால் மேற்கதையை நடத்தவேண்டியது.

ந டை

சங்கரனார்கொண்டாடத் தானெழுதுமெய்கணக்கர்
சித்திரபுத்திரரைச் சீருடனேதானிருத்திப்
பீதாம்பரஞ்சாத்திப் பரிவட்டந்தான்சாத்திச்
சீதளசந்தனமும் ஷெண்பகமுந்தான்சாத்திச்
சுத்தமாயுள்ளதெல்லாந் தோன்றமிகச்சாத்தி
அறிவால்முறைப்படியே அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு
வெள்ளிலையினோடு விளங்கும் அடைக்காயும்

உள்ளமகிழ்நைவேத்தியம் உவந்துமிகப்படைத்துப்
புத்தகத்தினோடிலங்கு பொன்னெழுத்தாணியுடன்
பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
இஷ்டமுடன்படைத்தங் கெல்லோருமிக்கதையைத்
தெண்டனிட்டேயிக்கதையைச் செப்பவேவேண்டுமென்று
பத்தியுடன்கேட்கப் பகரலுற்றனிக்கதையை
ஓங்குபுகழ்பாத முண்மையாயெங்களுக்குச்
சொல்லுமையாவென்று அன்பாறக்கேட்கலுற்றார்
கல்லுமுருகக் கருத்துடனேகேட்கலுற்றார்
மன்னும் புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான்வாழ்க
மடிகளெல்லா மனமுருகித்தான்கேட்க
அகம்பாவம்விட்டு அன்புடனேகேட்டவர்கள்
புண்ணியங்கள்செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்
நல்லநினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
கதை முழுதுங்கேட்டவர்கள் கயிலைபதம்பெறுவார்
எந்தமனக்குறைவு நீங்குமென்றீஸ்வரனார்
பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்
நச்சுவாய்ப்பல்லவர்கள் நடுக்கெடுசெய்தவர்கள்
கள்ளிகளாயுள்ளவர்கள் கணவனுரைகடந்தோர்
பிச்சையிட்டுண்ணாத பெரும்பாவியானவர்கள்
குண்டுணிகள் சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்
உற்றுநின்றுகேட்டு உறவைமுறித்தவர்கள்
பலநினைவுவைத்த பாவிகளானவர்கள்
வெற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மாபாவி
பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாவியானவர்கள்
சண்டையிட்டுநித்தந் தன்பேர்கமேவிடவே
கொண்டவனைப்பேணாத கொடும்பாவியானவர்கள்
தன்வீட்டைச்சாத்தி யசல்வீட்டிற்போயிருந்து
பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்த பாவியர்கள்
இத்தியாதிபேர்களெல்லாம் இக்கதையைக்கேளாமல்
கடைதேறில்லையென்றுகணக்காயுரைத்தமொழி
பூமிதனில்விளைந்த புதுமொழியைக்கேளுமென்றார்
பெரியவர்முதலோருக்குப் பேசாமல்தானிருந்து
வேதியர்க்கீந்து விரதமதைக்கொண்டாடி
கேட்டவர்களெல்லாம் கிளையுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
காரணமாய்நடந்த கதையைநடத்துமிரும்
பதிவிரதையாயிருந்து பாங்குடனேகேளுமென்றார்
பக்தியுடன்கேட்டாற் பாடுகிறேனீர்கேளும்
ஈசனருளால் யமதர்மர்தன்னருகே

நேசமுடன் கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரை பூலோகத்தில் வாழ்பவரை
பாவங்கள்செய்வோரை பகுத்துக்கணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விமலனார்செய்தகதை
கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை
தேவலோகபட்டணத்தித் திறமாய்நடந்தகதை
நன்றாகச்சொல்லுகிறேன் நாடெல்லாந்தானறிய
இந்திரனிந்திராணி இருந்துமிகவாழ்க்கையிலே
புத்திரவாசைபிடித்துமிகப்புலம்பி
நடந்தகதைசொல்லுகிறோம் நன்றாகக்கேளுமென்றார்
நல்லதொருபசவு மிறையோன்கொடுத்திருக்கப்
பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று
இந்திராணியம்மை யேங்கிமிகவாடிச்
சொன்னவசனத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
பட்டணம்பல்காது பாவங்கள்தீராது
ஆளடிமையகன்று ஆபாசம்போய்விடுங்காண்
ஆபரணதியெல்லாம் அழிந்திடுங்காண்மன்னவனே
சிந்தித்தகாரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
என்றுசொல்லவிந்திரனும் எண்ணியறங்களெல்லாம்
கன்னிகாதானங்கள் கருத்தாகசெய்தார்காண்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
விமரிசையாய்த்தருமங்கள் வேண்டி செய்தபின்பு
தவசுசெய்யவேணுமென்று தானினைந்தாருத்தமனார்
உத்தமருமுத்தமியும் உலகாண்டோன்றனைநினைந்து
தபசுகள்செய்தகதை சாற்றுகிறோம்நீர்கேளும்
இந்தக்கதையை என்னளவும்தப்பாமல்,
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளையுடனேவாழ்ந்திருப்பார்

விருத்தம்

சித்திராபுத்திரர்கதையைச் சிறப்புடன்கேட்க நோன்பு
பத்தியாயிருந்தோரெல்லாம் பழவினைநீங்கிநல்ல
அத்தர்தம்பதியைச்சேர்ந்து அன்புடன்சுகித்துவாழ்வார்
பத்தியாயென்றுமுன்புபகர்ந்தனர் நூல்வல்லோரே

வசனம்

அதெப்படியென்று கேட்பீராகில் அநேகமான திரவியங்கள் பூமிகள் முதலான சகல பராக்கிரமங்களிருந்தாலும் மைந்தனில்லாத வாழ்வு வாழ்வல்லவென்று இந்திரனும் இந்திராணியும் வெகு மனஸ்தாபமாய்க் கிலேசப்பட்டுத் தாங்கள் பொக்கிஷக் களஞ்சியத்திலுண்டான திரவியம் முதலானவற்றையெல்லாங் கொண்டு அநேக தருமங்களைச் செய்து பின்பு பார்வதிசமேதராகிய ஈஸ்வரரை நினைத்துத் தவசுசெய்யச் சித்திராபுத்திர நாயனார் வந்து அவதரித்ததாக நடந்தகதையானதால் இந்தக் கதையை மனம் வைத்து அன்பாகப் பக்தியுடனே கேட்டவர்களுக்கு வரும் பலத்தை இனிமேல் விபரமாகச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

உத்தமருமாவார் உயர்ந்தகுடியாவார்
பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளைத்தாயாவார்
சத்தசிவம்பொருந்தித் தாட்டிகராய்வாழ்ந்திருப்பார்
நீடூழிகாலம் நேசமாய் வாழ்ந்திருப்பார்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியுண்டாகும்
செல்வமிகவுண்டாகிச் சீராகத்தானிருப்பார்
ஆழ்கடல்வற்றிடினும் அவர்புகழ்தான்குன்றாது
மாற்றில்லாச்செம்பொன் மதிங்குமவர்வசத்தில்
புண்ணியவரானாலும் போதமுள்ளரானாலும்
மண்ணுமதியுள்ளளவும் வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராரும்பௌரணையில்
சித்திரைமாதத் திருநோன்புநாள்தனில்
உத்தமரைநோக்கி யொருநோன்புசெய்தவர்கள்
மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
எந்தக்குலத்தில் எவர்களேயானாலும்
தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாவியானாலும்
நித்தம துவ்வுண்ணும் நீசரேயானாலும்
இந்தக்கதையை இயல்பாய்க்கருத்தில்வைத்து
லோகத்தியற்கையென்று யோசியாமலேயிருந்து
இளகும்படிவனத்தி லெந்நேரமும் நினைந்தால்
அங்கேதான்நோன்புக் கவரேவெளிப்படுவார்
இந்திரனைப்போலே இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
அந்தநெடுமால்பதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
சிவனருளுமுண்டாகுந்தீங்கொன்றும்வாராது
நன்மையுடன்செல்வங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
முன்னேனென்பிராத முழுமூடரானாலும்
இந்நோன்பிருந்தவர்களிகபரமுந்தான்பெறுவார்
முத்தியருள்கொடுக்கும் மோகங்கள்தானீங்கும்
வல்வினைகளானதெல்லாம் வழிவிலகித்தான்போகும்
நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
ஆராகிலுமிதனை யன்புடனேகேளுங்கள்
நாயனார்பிறப்பை நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்
கயிலாசத்தில்நடந்த காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன்
சிவனார்கயிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே

அரனுர்மனமகிழ்ந்து ஆனபராசத்தியுடன்
கேளாயுமையவளே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
ளூழின் விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில்
அவரவர்செய்தபுண்ணிய பாவங்கள்தானறியார்
நாமேயறியவென்றல் ஞாயமில்லைகண்டாயே
நம்மைநினையாமல் நாள்தோறுமுண்டவர்கள்
சிவசிந்தையில்லாத ஜென்மங்களானவர்கள்
நல்வினையைச்செய்யாத நரஜென்மமானவர்கள்
அசுரர்நரகர் அரக்கர்முதலானோர்
சத்திசிவமறிந்து தானிடுக்கண்செய்வதனுல்
அதற்கானசெய்தி யடைவாய்புகல்கின்றேன்
ஒப்பில்லாப்பெண்ணே யுமையவளே நீகேட்பாய்
செப்பமுடன்கணக்குச் சீராகத்தானெழுதக்
கையாள் ஒருவனைநான்காரிகையே வேண்டுகிறேன்
நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே
மூலமாயுலகத்தில் மூத்தமகன்றனைவைத்தோம்
மகாபாரதமெழுதி மெத்தவலுத்தான்காண்
கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன்கண்டாயே
சூரரைக்கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண்
சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன்குருசுவாமி
கோலப்பிரமாவைக் கொண்டுசிறையும்வைத்தான்
அவனைதுதித்தவர்க்கு அநேகவரங்கொடுப்பான்
புவனக்கணக்கெழுதப் புகார்சொல்லுவானும்மகனும்
பாலிருந்தும் பழிப்பார்க்கிடமானேம்
மக்களிருந்தும் மாதேபயனில்லை
நல்வினைகள்தீவினைகள் நன்றாயெழுதிவர
எந்தவினையாலு மியல்பாகவுள்ளபடி
கணக்குப்படியே கருமங்கள் தான்பொசிப்பார்
பிறர்சாட்சியால்கணக்குப் பிரபஞ்சத்தேயிருக்கும்
ஆதலால்ஓர்கணக்க னுரணங்கேவேண்டுகிறேன்
என்றரனுர்சொல்ல வியல்பானபார்வதியும்
நல்லதுதான்சொல்லவந்தீர் நாயகரேயும்முடைய
திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றுள்பார்வதியும்
இன்பமாய்ப்பேசி யீசுவரருமேதுசொல்வார்
பூமாதைநோக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவர
என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை
நன்றெனவேபார்வதியும் நாதன்முன்புவைத்தாளே
பார்வதிகொண்டுவரப் பரமனுரேதுசெய்வார்
சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோலந்தீட்டென
அந்தபடியே யம்மையுமைகொண்டுவந்தாள்
நாதிலிங்கத்தோடு தவனதிறபச்சையுடன்

நீலமணிமஞ்சனுமாய்த் தெரியாகச்சேர்த்துடனே
பாக்கிறமாகப் பாவித்தார் பலகையின்மேல்
சாலவேதம்மைப்போல் தயாநிதியுமாகவென்று
கோலமுடனிருக்கக் குறித்தாரேசித்திரத்தில்
பஞ்சவர்ணமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
திருக்கரத்தாற்றனுஞ் சிறப்பாயெழுதினரே
தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானேயெழுதலுற்ருர்
உருவையெழுதி யுண்மையுடன்தான்பார்த்துத்
திரிபுரையேநீயும் சித்திரத்தைப்பாரெனவே
இந்தப்புதல்வனை நீ யிப்போதழையுமென்ருள்
அழையுமென்றபோதே தானுமதைப்பார்க்க
ஆருமறியாத அரனர்தம்பேரருளால்
சித்திரத்திலேயுதித்த சிறப்பானபுத்திரனே
வாராய்மகனேயென்று மலர்க்கரங்கள் நீட்டிடவும்
கைகாட்டிவாய்காட்டிக் கருவுருவாய்த்தான்திரண்டு
கருணைவிழிநோக்காலே க்கயிற்பிறந்தனரே
பிறந்தாரேயுத்தமனர் வேணும்வரங்கள்பெறப்
பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனதுசந்நிதியில்
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்து சென்னியின்மேற்குவித்து
நிற்குமந்தவுத்தமரை நீலகண்டர்தான்பார்த்து
எக்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
அக்காலம்நீடூழி யாகவேதானிருப்பாய்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும்நிறைந்திருப்போம்
பூவுக்குள்வாசம்போற் பொருந்திருப்போம்நாம்
பரைக்கும்நமக்குமிது பண்புதான்கண்டாயே
ஒன்ருயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியாமல்
அறியார்தவமுடையா ரடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்
நன்ருயுரைக்கின்றேன் நன்மகனே கேளப்பா
மோட்சவழிசத்திக்கு மொழிந்தோமதுபோலே
மோட்சவழியுபதேச மொழிந்தோமேயின்றுனக்கு
எங்களிடமனத்தி லிருக்கு நினைவுகளும்
தேவாசுரர்கள் சிறப்பானமாதவர்கள்
எறும்புகடையான வெண்பத்திநாலு
நூருயிரம்யோனிபேத மாகுமுயிர்களெல்லாம்
செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்ருர்
கருமூதல்நற்கணக்குங் கட்டாயமெழுதுமென்ருர்
கயிலாசத்துள்ள கணக்கெல்லாமெழுதுமென்ருர்
மகாமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றுமுள்ளதெல்லாம்
எல்லாக்கணக்கும் மெழுதவருள்கொடுத்து

உமையவளுந்தானு முண்மையாய்த்தானழைத்து
ஆபரணப்பெட்டகத்தை யழைப்பித்தாரந்நேரம்
பூட்டுதிறந்து புதுப்பட்டுத்தான்கொடுத்துக்
காலிற்சிலம்பணிந்து கனகமணிதண்டையிட்டு
முன்கையிற்காப்பிட்டு முழுமணியில்வளையிட்டுத்
தங்கச்சரப்பளியுந் தனியாரமுந்தரித்து
அரனர்திருக்கரத்தா லாபரணந்தான்பூட்டிக்
காதிலேகுண்டலங்கள் கதிரொளிபோற்றன்சாத்தி
முப்புரிநூலு முழுவயிரபதக்கமுடன்
நாய்மைபெருகும் சூளாமணிக்கவசம்
வில்சேர்சரப்பளியும் வேணபணியாபரணம்
பாதமுடிவரைக்கும் பலபணிகள்தான்பூட்டி
பார்வதியுமீஸ்வரரும் பார்த்தார்கள்கண்குளிர
அரனர்மனமகிழ்ந்தே யச்சிறுவனையழைத்து
திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு சித்திரபுத்திரரெனவே
உபதேசங்காதிலே யுரைத்தாரேயுத்தமர்க்கு
அதிகாரஞ்செய்கணக்கு அய்யனேதந்தோமென்ருர்
முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்கையிலிட்டு
நீடூழிகாலங் கணக்கெழுதுவாயென்ருர்
உத்தமருமங்கையுடன் வணங்கிக்கைகூப்பி
அம்மையுமைபார்வதியை யப்போதேதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டுநின்றதொரு சித்திராபுத்திரரை
மார்பிலணைத்து மகனேயெனமகிழ்ந்து
ஆருமறியாத அருள்பொருளார்தன்மகனே
சீருடனே நீயுஞ் சிவனருளருட்படிக்குப்
பாரும்விசும்புமிந்தப் பரன்மொழிகள்தப்பாமல்
பல்லாயிரங்கோடிப் பலன்கணக்குத்தானெழுதச்
சொல்லாக்கணக்கைச் சுருதியெனவுண்டாக்கிக்
கரும்நிழல்போலேக் கணக்கில்தினசரியும்
எழுதிவருவாய்நீ யியற்றும்பயன்படியே
பாழுதுகள்வாராமற் பார்த்தவுடனிவ்வேடு
எடுத்தவர்கள்பேசாமல் இயலிலேசாட்சிசொல்லும்
உனக்குப்பிரயாசம் ஒன்றுமில்லையென்றுசொல்லி
கணக்காயிருந்து கருவூலங்கைக்கொள்ளும்
என்றுகருவூலம் ஏற்பித்தாளன்னேரம்
பண்டுமுன்னுளுள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
ஆயிரந்தேவர்கள் அசைக்கவொண்ணுப்பட்டோலை
தப்பாமலேயெழுதத் தார்வேந்தர்தான்கொடுக்கச்
சித்திராபுத்திரனர் சீமானர்தன்னிடத்தில்
வாங்கினருத்தமனர் வையகம் வாழவென்று
அன்றுடக்கணக்கு அணுவும்பிசகாமல்

இருந்துகணக்கை யெழுதுகின்றுருந்தமனார்
சிவனார்தம்வாசலிற் சிறப்பாயெழுதுகின்றார்

விருத்தம்

அய்யனுமுமையுங்கூடி யானதற்கணக்கராக
மெய்யராய்ச்சிருஷ்டித்தார்கள் மேதினியுள்ளமட்டும்
செய்யனுங்கணக்கைப்பார்த்துச் சிறுபிழையாவண்ணம்
தையலாள்பாகன் வாசற்றருங்கணக்கெழுதலுற்றார்

வசனம்

எப்படியென்றால் : கைலாசத்திலே சுவாமியும் பரமேசுவரியும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ள தபோதனர்களும் நிறைந்திருக்கும்போது அண்டபுவனங்க ளெல்லாம் பாவ புண்ணிய பலன் தெரியவேண்டி நம்முடைய குமாரர்க ளிருவராலும் ஆகவேண்டிய காரியங்கள் அநேகம் இருக்கின்ற படியால் மற்றுமுள்ளபேர்கள் இதற்கு ஆகத்தக்கினவர்கள் யாருமில்லையென்று சுவாமி பரமேசுவரர் தானே யோசித்து உமையை யழைத்துத் தங்கப்பலகையெடுத்துவரச் சொல்லி உருவமைக்க, அதை யுமையாள் கண்டு அதிசயப்பட்டுக் கருவுருவாய்ப்பேசும்படி கிருபையாலிக்க வேண்டுமென்றிருக்க, அப்படியே கிருபை செய்து மந்திரமுபதேசித்துச் சித்திர புத்திரனென்று பேர் வைத்து ஆடையாபரணங் களைப் பூட்டி மகனை உச்சி முகந்து அண்டபுவனங்களி லுண்டான முன்னுள் கணக்கும் கருவூலமும் விஷ்ணு பிரம்மா முதலானவர்களுடைய கருவூலமும் பாவபுண்ணி யப் பல கணக்குங் கொடுக்க, உமையாகிய பரமேசுவரியும் வேண்டத்தக்கினவரங்களுங்கொடுத்துத் தினமும் நடக்கிற பாவபுண்ணிய முதலான பல கணக்கை நமக்கறிவிப் பீ மென்று உத்தரவு கொடுத்தபடியே சித்திராபுத்திரனுங் கைலையங்கிரி வாசரான பரமேசுவரர்சன்னிதானத்தி லிருந்து கொண்டு கணக்கெழுதி வந்தார். இப்படி கைலாசத்தில் நடந்து வரும்போது தேவேந்திரன் மகவு ஆசை கொண்டு வேணத்தக்கின தருமங்கள் செய்து ஈசுவரனை நோக்கி இந்திராணியுடன் தவம் பண்ணுகிற விஸ்தாரத்தை இனி மேல் சொல்லுகிறோம் ஒரே மனதாய்க்கேட்பீர்களாக.

நடை

எண்ணைத்தொலையாத வேற்றசிவபூசை தன்னைச்
செய்யவேண்டுமென்று திரமாகவே நினைந்து
தேவாதிதேவரெல்லாருஞ் சேரவேசூழ்ந்துவரச்
செம்பொன்மணித்தேரிற் சிறப்புடனேதானேறி

பசும்பொன்னுநயகாலம் பதியைவிட்டுத்தேர்நடத்தி
விண்ணுலகக்கன்னியர்கள் வேண்டபணிசூழ்ந்துவர
இப்படி யோரிந்திரனு ரேத்தும்தவம்செய்ய
வருகிறவழிதனிலே வந்தாள் அகலிகையாள்
புண்ணியதீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாளகலிகைதான்
சுந்தரமாயப்போதுதான்கண்டானிந்திரனும்
மெத்தவேமையலாய் மெய்சோர்ந்தறிவிழந்து
தேவேலோதான்விழுந்தார் தேவர்கள்சென்றெடுத்தார்
பாராமல்நடந்து பகற்பூண்ட ஆசையினால்
காதல்கொண்ட இந்திரனும் காமவினை நினைந்து
ஆதரவுபேசி யகலிகையைச்சேரவெண்ணி
தேரைமிகநிறுத்தித் தேவர்களைதானிறுத்தி
மாயமாய்ச்சென்று மருத்துமலையிலுள்ள
காய்கனிகள்கொண்டுடனே காரிருளாமநுமந்நேரம்
மாயபாசத்தால் மங்கைமதிதனையிழந்து
ஆசைத்துயரமதால் அகலிகைவீட்டினிலே
சென்றாரேயிந்திரனும் தெய்வவுருமாறி
அன்றிரவுதன்னுறக்க மறிந்துநடுச்சாமத்தில்
வேளையிதுவெனவே விடியற்காலம்போலும்
கோழியாய்நின்று கூவினானிந்திரனும்
அப்போது கௌதம ரானரிஷிதானும்
எப்போதும்போலே விடிந்ததேயென்றெழுந்து
தண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுப்பையுடனே
கங்கைக்கரையில்வந்து நின்றார்மகரிஷியும்
கங்கையுறக்கமதைக் கண்டார்மகரிஷியும்
மாயாவிதியோ மாயமோதெரியாது
நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுவர
அந்தமலரும் அரும்பாயிருந்ததுகாண்
இதுவென்னசோதனையோ ஈஸ்வரரேதஞ்சமென்று
அதிசாமநேர மறியாமல்வந்ததென்று
மனக்கவலையாதிரிஷி மனையிடத்தேமீண்டும்வந்தார்
சென்றறிவோமென்று திரும்பிவருமந்நேரம்
இந்திரனும்மயக்கிதனில் ரிஷிருபந்தானெடுத்து
வந்து அகலிகையின் வாய்த்தமுகம்நோக்கி
மனக்கவலைமடமேசேர்டு வந்தவரலாறெல்லாம்
கேளுமென்றுசொல்லிக் கருணைகொள்ளவேண்டுமென்றான்
பாவிகெடுவாய் பத்தினிமார்தன்னிடத்தில்
நினையாமல் வந்தாயோசீசீமகனின்றி
தேழ்மந்திடுவாய் நிச்சயமேதப்பாதென்
முறையில்லாமல் அகலிகைசொல்விதித்த
வாசவனுமந்நேரம் மயக்கத்தால்வீழ்ந்திறைஞ்சி

ஆசைதுயர்தீர்ப்பாய் அகலிகையேயென்றிருந்தேன்
அப்போது மகரிஷியு மதிவேகமாய்வந்தார்
மெய்யாகப்போனவரு மீண்டுவந்தாரந்நேரம்
கண்டார்தன்ஞானத்தால் காரணமானதெல்லாம்
அண்டர்பதிக்கோனை யாரடாவென்றதட்டப்
பூனையுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
ஆரடாவிந்நேர மதிகெட்டுவந்ததென்ன
பெரும்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
இந்திரனேநான்வான் ரிஷியேநானும்பில்விடத்தில்
வந்ததுவேறில்லை வருஷைப்பலனுள்ளதெல்லாம்
சாஸ்திரங்கேட்கத்தான் வந்தேனென்றுரைத்தான்
இந்நேரம்நீயிங்கிடும்பு செய்யவந்ததென்காண்
அகலிகையையிச்சித்தே அடைந்தாய்நீயென்றுசொல்லி
ரிஷியுந்தான்கண்சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க
இன்றெரித்தோமாகி லிந்திரலோகமழியும்
இச்சாபமிந்திரனை யிருந்தழிக்கவேணுமென்று
துற்சாபம்வேறு சொல்லுவாரப்பொழுது
தன்தாரம்விட்டுப் பிரதாரம்வேண்டினதால்
இந்திரன்சரீரமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவென்னணி
ஆயிரம்யோனி யங்கமெல்லாந்தான்வெடிக்க
என்றுமகரிஷியு மேற்றதொருசாபமிடத்
தப்பாமலந்நேரம் தோன்றியதேதான்குறியும்
கண்டானேயிந்திரனுங் கண்கலக்கமுண்டாகித்
தொழுவான்ரிஷியடியைத் தோத்திரமுடனந்நேரம்
பெரியவரேநீர்பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனான்சிறியேன்
அரியவினைக்காளானேன் ஆசையானதுன்விரும்பி
வஞ்சகனுமானேன் மாபாவிதானுனேன்
வஞ்சகமதாய்செய்தகுற்றம் மகரிஷியேநீர்பொறுப்பீர்
என்றுசொல்லியிந்திரனும் ரிஷியையடிபணிந்து
இந்திரலோகமிழந்துநான்போகமல்
இச்சாபந்தீர்த்தே யிரட்சிக்கவேண்டுமென்று
அச்சாபந்தோடே யவரருகில் நின்றழுதான்
இந்திரனைப்பார்த்து ரிஷியுமவரே துரைப்பார்
இருடிகள்சாப மிந்திரனே தீராது
ஆனவமாமையினால் அழியவந்தவிந்திரனே
நானுமாலயனுரைத் தரணியில்பூசைசெய்தால்
ஆயிரம்யோனியு மாயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்முனியைத் தெண்டனிட்டுப்
பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனான்காண் அந்நேரம்
அப்போது மகரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
கருங்கல்லாய்ப்போவென்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே

அப்போதேயகலிகை அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
வேர்த்துவிரைத்து மெய்கலங்கியுள்நடுங்கி
இச்சாபந்தானும் எனக்கோவரவேண்டும்
*தென்னமாயமோ வெம்பெருமான்சோதனையோ
சாபநிவர்த்தி தானருளவேண்டுமென்று
அகலிகைதான்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டுக்
கேட்குமளவில் கிருபையுடன் மகரிஷியும்
அரக்கர்குலமறுக்க அன்பாகமாயவனார்
ரவிகுலத்தில்வந்துதசரதன்பாலனாய்ப்பிறந்தார்
நாலுபேராகவந்து பிறந்துவளர் நாளையிலே
விசுவாமித்திரர் செய்யும் வேள்விகெடுக்கும்படிக்குத்
தாடகையைச் சங்கரித்துத்தனி வேள்வி முடிப்பதற்குத்
தசரதன் தன்னிடத்திற் சார்ந்து விசுவாமித்திரரும்
இராமரையும் லச்சுமணரையுந்தானழைத்துச்
சங்காரஞ்செய்து தனிவேள்வியை முடித்து
மிதிலையை நோக்கி விரைந்து வருகையிலே
கலியாணம் பண்ணவென்று மனமாய் வருகையிலே
ஸ்ரீராமர்தன் பாதஞ் சிறப்பாக பட்டவுடன்
பெண்ணாய் நீ வருவாய் பேர்த்து விடுமுன் சாபம்
அப்போது நாமுன்னை யழைத்து கொள்வோமெனக்
கருங்கல்லின் பாறையாய்ப் போனாளே அகலிகைதான்

விருத்தம்

இந்திரலோகம்விட்டே யெழிலுறுபுவனஞ்சுற்றித்
தந்திரவானமெல்லாந் தன்னுடல்வரும் போதந்த
மந்திரப்பெண்ணும் வந்து மலர்கொய்யும் போதுகண்டு
இந்திரன் மயங்கி வாடி யேகினானிருப்பிடத்தில்
இருப்பிடந்தேடிப் பார்த்து இரவிலோர் கோழி போல
உருக்கொண்டு கூவியந்த ரிஷியினைக் கங்கைபோக்கி
யுருக்கினையகலிகையில் உணர்விலான் செல்லும் போது
செருக்கில் ரிஷியுங்கண்டு சிறந்துதான் சாபமிட்டார்
செய்ததோர் சாபம் காமதிருடனாய் வந்ததாலே
மெய்யவே பெண் மேல்மோக விருப்பமுமில்லையாகத்
துய்யதோர்மேனியெல்லாந் துயருடன் யோனியாகும்
பொய்யல்லவென்று சொல்லி போவென விடைகொடுத்தார்
இந்த நற்சாபத்தாலே யிந்திரன் நலிகவிழ்ந்து
அந்த நல்லரிஷியைத்தானு மடி பணிந்தவனே கேட்கத்
தந்திரவீரனுரைத் தானுமே பூசை செய்தாற்
சுந்தரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணாமே

வசனம்

எப்படியென்றால் தேவேந்திரன் தபசுசெய்யப் புறப்பட்டுவருகிற வழியிலே கௌதமரிஷி பத்தினியான அக

லீகை ரிஷிக்கு மலர் கொய்ய வந்தவிடத்தில் இந்திரன் அவளுடைய அழகு சவுந்தரியங்களைக் கண்டு தவம் மறந்து புத்திர நினைவும் விட்டு மையல் கொண்டு அந்தப் பெண் வாழ்கின்ற விடத்துக்குப் போய்க் கோழியாய் நின்று கூவினான். ரிஷியும் பொழுது விடிந்ததென்று கங்கைக்கு வரும்போது கங்கை நித்திரை செய்கிறதைப் பார்த்து, நந்தவனஞ் சென்று புஷ்ப விரிவு பார்ப்போமென்று செல்லும் போது, புஷ்பங்களெல்லாம் அரும்பு மயமாயிருப்பதைக் கண்டு, இது ஒரு காரணமாயிருக்க வேண்டுமென்று தன்னுடைய ஆசிரமத்துக்கு வந்து கொண்டிருக்கையில் இந்திரன் அகலிகையிடத்திற்றன்னுடைய விரகதாபத்தைச் சொல்லி அவள் மனம் நொந்து சிலகொடுமையானவார்த்தைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் ரிஷி வருகிற ஜாடையை இந்திரன் தெரிந்து பூனைவேடம் போட்டதை இவர் ஞானதிருஷ்டியினால் பார்த்து, ஆரடா நீ! உன்னுடைய பேரும் ஊரும் வந்ததுஞ் சொல்லென்று கேட்க, அடியேன்தேவேந்திரனென்று பெயரைச் சொல்லி இந்த வருஷம் பஞ்சாங்கப் பலன் கேட்க வந்தேன் என்று திருட்டுத்தனமாய்ச் சொன்னதைத் தெரிந்து, இவன் அகலிகையைக் கெடுக்க வந்தவனாய்க் காண்கின்றதென்று மகாகோபத்துடனே ரிஷியானவர் கண்களிரண்டும் நெருப்புப் பொறி பறக்கும்படி பார்த்துத் தன் தாரமிருக்க அயல் தாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டதினாலே உன் சரீரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனியாக வெடிக்கக் கடவதென்று சாபமிட்டார். உடனே உடனே இந்திரனும் பயந்து நடுநடுங்கி மகரிஷியைத் தெண்டனிட்டு எளியோன் செய்த குற்றம் பொறுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி நமஸ்காரஞ் செய்ததின்மேல் ரிஷிக்குக் கொஞ்சம் தயை வந்து தாணுமாலயனாகிய சுவாமி கயிலேயங்கிரிவாசரைப் பூசை செய்தால் இந்தச் சாபம் அவராலே தீர்ந்து ஆயிரம் யோனியும் ஆயிரங் கண்ணாகுமென்று விடை கொடுக்க, அப்படியே வேதேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்துக்கு வந்து சுவாமி கயிலேயங்கிரி வாசரைப் பூஜை செய்துமுன் சொன்னபடியே ஆயிரங் கண்ணாகப் பெற்றுக் கொண்டான்.

விருத்தம்

கௌதமரிஷியும் பெண்ணைக் கண்டகலிகையேயுன்னைச்
சஷியமாகக் கண்டு இந்திரன் சார்ந்ததாலே
புவிதனிற்கருங்கல்லாகி பொற்பெலாங்குறைவாயென்று
தவமுனி வந்து நின்று சாற்றினார் சாபந்தானே

சந்தனுக்கிட்டசாப மெத்தநாட்போமென் றேங்க அந்த
மாச்சாபந்தீர ஆனதோர்வகையுஞ் சொல்வார் சுந்தரத்த
சாதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம்
உந்தன் மேற்பட்டபோதே ஒழிந்திடுஞ்சாபமென்றார் ௨

வசனம்

எப்படியென்றால், அகலிகை மற்றொரு புருஷர்களின் வாடை படாதவளானதால் இந்திரன் கண்டு மோகித்ததனாலே இந்தத் தேகம்விட்டுமறுதேகமாகவேண்டியதற்குக் கருங்கல்லாய்ப் போகக்கடவதென்று சபித்ததனாலே அகலிகை ரிஷியைத் தோத்திரஞ்செய்து அடி பணிந்து எனக்கிட்டசாபம் எப்போது நீங்குமென்று கேட்க, மகாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர் குலமறுக்க வேண்டியதற்காகத் தசரதர் புத்திரனாக ஜெனித்து ஸ்ரீராமனென்னும் நாமத்துடனிருக்குங் காலத்தில் விசுவாமித்திரர் தன்வேள்வியைத் தாடகை சிறுநீரால் அழிக்கிற வேதனையை நீக்கவேண்டி தசரதரிடத்திற்கேட்டு ஸ்ரீராமனை அழைத்துக்கொண்டு போய்த் தாடகையைச் சங்காரஞ்செய்து மிதிலையில் சீதையைக் கலியாணஞ் செய்விக்க ஸ்ரீராமனை அழைத்துக் கொண்டு வரும்போது அந்த ஸ்ரீராமனுடைய திருப்பாதம் உன்பேரில்பட்டவுடனே பெண்ணுருவமாகி என்னிடம் வருவாய் அப்போது உன்னைசேர்த்துக் கொள்ளுகிறேனென்று விடைகொடுத்தபடியே சிலநாட்சென்று ஸ்ரீராமர் வந்து தாடகையைக் கொன்று விசுவாமித்திரருக்குச் சந்தோஷஞ் செய்வித்துமிதிலையிற் சீதையைக்கலியாணஞ் செய்ய வரும் வழியில் ஸ்ரீராமனுடைய பாதம் அகலிகையின் பேரிலேபட்டு பெண் சொரூபமானதை ராமர் பார்த்து இதென்னவிதமென்று விசுவாமித்திரரைக் கேட்க, அகலிகையானவள் நடந்த விருத்தாந்தமெல்லாம் சொல்ல, அப்பால் ஸ்ரீராமமூர்த்தி இருடியினிடத்துக்குப் போகும்படி உத்தரவு கொடுக்க அப்படியே இருடியினிடம் அகலிகை வந்து சேர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள். அப்பால் நடந்த கதையைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

இந்திரனார் தன்கதையை இயம்புகிறேன் கேளுமினி
ஆயிரம்யோனியுங்கண்ணாகுமென்றமா முனியை
தெண்டனிட்டுக் கொண்டு திரும்பினார் பூசைசெய்ய
தாணுமாலயனைத்தானே மனதிலெண்ணி
௨

ஆணவமாயை தன்னை அகலவிட்டுயோகமதாய்
தான்செய்தகுற்றமெல்லாந் தானுவேதீருமென்று
வனத்துரிஷிசாபமதை மாலயனே தீருமென்று
மெத்தவேபூசை விரும்பியே செய்யலுற்ருர்
பூசைதனைச்செய்த புதுமைதனைக் கண்டுமிக
தாணுவுமாலயனுந் தயவுடனேவந்துதித்து
ஆயிரம்யோனியுனக் காயிரங்கண்ணுகுமென்ருர்
ஆயிரங்கண்ணுகுமென்ற அம்மூவரைப்பணிந்து
ஆயிரம்கண்ணுக அயிராவதத்தோனும்
வரமதிகம்பெற்று வாழுகிறநாளினிலே
அகலிகைசாபம் பிடித்ததேயந்நேரம்
தெய்வலோகப்பட்டணத்தில் வாழுகின்றதேவருக்கும்
எல்லார்க்குமாகப் பிடித்ததேசாபமது
வானுலகமெல்லாம் மலடாகப்போனதுதான்
தான்மலடுமல்லாமல் தரணியெல்லாந்தான் மலடாய்
பூமிவிளையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
காமனெரிந்ததுபோல் காடுகளெல்லாமெரிய
காய்க்கும்மரங்களெல்லாங் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
பால்பசுக்களெல்லாம் பால்வற்றிநின்றதுகாண்
பட்சியினங்களெல்லாம் பெருமலடுதானுக
காடிமிருகமெல்லாங் கடுமலடாய்ப்போயினகாண்
புல்லுங்கருகிமிக பூக்களுமேயில்லாமல்
இந்திரலோகமெல்லா மீடழிந்துபோனதுவே
இந்திரனர்தேவி இதுவெல்லாந்தான்தெரிந்து
இந்திராணியென்று இளங்கோதைநானிருக்க
அனர்த்தம்வினைத்தீரே ஆனதொரு இந்திரரே
ரிஷியின் சாபம் பலித்ததேயிப்போது
பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுங்கண்டீரே
அவர்களிட்டசாபம் அவனியெல்லாஞ்சூழ்ந்ததுவே
மதிகொண்டுவாழ்க்கையிலே மதிமயங்கிப்போனீரே
தபசுமறந்து தட்டழிந்தகாரணத்தால்
மனதிற்றுயரமதாய் மலடாயிருந்தோமே
இடுவார்கள் பிச்சைதன்னைக்கெடுவார்கெடுத்தாப் போல்
படுவார்கள் பாடெல்லாம் பட்டோமேஇந்திரரே
அம்பலத்தில்நின்றழையும் அநியாயஞ்செய்தவர்போல்
ஊரார் உடைமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்போல்
தேவர்களெல்லோருஞ் சேரமலடானேம்
இந்தப்படிச்சொல்லி இந்திராணிதான்புலம்ப
இந்திரனுங்கேட்டு இலச்சையுற்றுத்தான்வாடி
எந்தன்விதியாலே எனக்குமேயிந்தவினை
வந்ததேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு

மானேகுயிலே மரகதமே நீகேளாய்
தேனேகனியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அந்தரம்பைமாதை அடிமைகொள்ளும்பெண்ணே நீ
புத்திரனில்லாமற் பூதலத்தில்வாழ்வென்ன
சேனைபலதாழச் சிறுவனொருவனில்லை
மைந்தனில்லாவீட்டில் மறையோர்புசிப்பதில்லை
மகனில்லாவீட்டில் மற்றொருவர்போகார்காண்
வடிவுள்ளமாமயிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
அரனரைநோக்கி அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
அம்மையுமைபார்வதிபால் அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
என்றுமனையாட்கு இதமாகச் சொல்லியபின்

விருத்தம்

மங்கையேசொல்லக்கேளாய் மைந்தனில்லாமையாலே
தங்கியேவாழ்ந்திருந்துந் தரணியில்வசையுமாச்சு
கங்கைவேணியர்தன்பாதங் கண்டுமேவரத்தைப்பெற்று
இங்குநாம்வருவோமென்றே ஏகினர்கைலைமீதில்

நடை

சென்றுசிவன்கைலை சேர்ந்தேயிருவருந்தான்
சத்தியைவேண்டித் தவம்பெறவேண்டுமென்று
சங்கரனுரைஞ்செழுத்தைத் தங்கள் மனதில்வைத்துச்
சிவனேடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
இந்திரனுந்தேவியுமாய் அவர்பாலேகலுற்ருர்
அந்தப்படியே இருவரும் ஒற்றுமையாய்க்
கயிலையைத்தானேக்கிக் கடுகவேதானடந்தார்
அடிதாய்வழிகடந்து கயிலைக்குப்போனர்காண்
தென்கயிலைசேர்ந்து சிறந்தவிருவருமாய்
நந்தியதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்நேரம்
நின்றுகைகூப்பி நெடுமூச்செறிந்து நின்ருர்
நெடுமூச்செறிந்துநொந்து நின்றவரைத்தான்பார்த்துத்
தடுமாற்றம்நீக்கித் தயவாகவார்த்தைசொல்லித்
தேவியும்நீயும் தேடிவந்தகாரியமேன்
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
இவ்வார்த்தைகேட்டு இந்திரனுமேதுரைப்பான்
எவ்வார்த்தையென்று இயம்புவேனுனடியேன்
சீராயுரைசெய்தாற் சிரிப்பார்களெல்லோரும்
மகவாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம்
புத்திரனுமில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோம்
பொன்னுலகையாளப் புத்திரனேதானுமில்லை
சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவந்தோங்காண்
எங்கள்தமைகாத்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்றான்

அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியேதுரைப்பார்
வந்ததுநன்றுநன்று மகனுமக்குண்டாகும்
சிவனேடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
தவமாயிருந்து தரையில்மிகவூசிவைத்து
ஊசிமேல்நின்று உற்றதவஞ்செய்வீரேல்
சிவனேடுமையாளும் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
சந்ததிபாக்கியமுந் தந்தேயருள்புரிவார்
இந்தபடிக்குநந்தி எடுத்துரைக்கவப்போது
தன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியுமப்போது
ஆற்றில்முழுகி யஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலேத்தானூன்றி
நின்றார்தவத்தில் திருமலனைத்தானினைத்து
இந்திராணிதானும் இருந்தார்நெடுந்தவத்தில்
ஈசனேயின்னையருள் என்றே மனதிலெண்ணி
இருவரும் ஒன்றய் இருந்தார்நெடுந்தவத்தில்
உள்ளங்காலுச்சி யொன்றுந்தெரியாமல்
தள்ளாதபுற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண்
வேருகளோடி வியனமரங்களுண்டாகித்
தாருக்குள்வேரோடிப் படர்ந்தவகசெய்தார்
அந்தத்தவத்தருமை யாருரைறியவில்லை
ஆனபொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன்னுடனே
எந்தப்படி தவங்கள் செய்வோமென நினைத்துச்
சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்றுப்
பாதாளந்தோன்றவெட்டி பண்பாயனல்வளர்த்தி
வேதாள அக்கினிபோல் மேலேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேயின்னையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீர் அருந்தாமல்சருகும்புசியாமல்
இந்தப்படியிருந்தார் இரண்டாயிரவருஷம்
அந்தத்தவத்தருமை யாரறிந்தானறிந்து
பார்வதியைப்பார்த்துப் பரமனருள்செய்வார்
இந்திரனுள்ள விடத்துக்குநாம்சென்று
மன்னுமுடிதேவரெல்லாம் வந்துதொழுதேத்த
பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போதம்படைத்தருள்வீர்
என்றுவரங்கொடுப்போம் என்னச்சிவகாமி
இந்தப்படி பலத்தையேதுக்குத்தான் கொடுத்தீர்
புத்திரனில்லாச்செல்வம் போகக்கொடுத்தீரே
புற்றுவளர்ந்து போதமரமுண்டாகிக்
கண்ணீரொழுகுவதைக் கண்ணினுற்காணுமென்று
சிவனுரிடத்தில் செப்பினள்பார்வதியும்
உள்ளபடிசொன்னய் உமையவளேயென்றுரைத்துக்-
கள்ளாளிவனிந்திரனும் கடுங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு

...னேயவனிட மனதின்படி செய்வோம்
...தேனேயவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
...ன்றும் அறியாமல் உபாயமாய்ச்சொன்னதென்ன
...ஆனல்உனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
...என்றுசிவனுர் இரங்கியுரைத்தனர்காண்
...மையாளுமங்கே யுரைப்பாள்மனம்நடுங்கி
...ஸ்வரரேயம்மடியார் ஏதுபிழைசெய்தாலும்
...நேயமுடன்தனை நீபொறுக்கவேண்டாமோ
...என்றுமையாள்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
...மன்றல்செறிவெள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த
...நந்திதனையழைத்து நலஞ்சேருமிந்திரனைக்
...ட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தார்களுத்தரவு
...வெற்றிபுனைநந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
...இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பமுடனெழுந்து
...நந்தீசர்தன்பின்னே நன்றய்நடந்தனரே
...சந்தமலர்க்குழலும் கடுகவேதானடந்தார்
...ட்டியேதானும்வந்து கோமானைத்தேவியுடன்
...தேடுபுகழ்நந்தி திருவாசலில்நிறுத்தி
...கண்ணைத்தொலையாத இடியேறுதான்முழங்க
...வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாகத்தான்முழங்க
...சிந்தைமகிழத் திருநந்திதான் கொலுவில்
...வந்துபுகுந்து வலக்கைப்பிரம்பதனல்
...இதங்கள் அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர்தம்மை
...ஒதுக்கிவிலக்கி யொருபால்நிறுத்தினரே
...தேரேவிளக்கி நிறுத்திஞர்விஞ்சையரை
...புற்றபிரம்பால் ஒதுக்கியொருபுறமாய்ச்
...சென்னிவணங்கித் திரண்டுதொழுந்தேவர்களை
...முன்னியடித்தங் கொருபால்நிறுத்தியபின்
...காலவேயமாதுதரையுங் கடக்கநிறுத்தினரே
...வருணன்முதல்மற்றவரை வாகாயநிறுத்தியபின்
...ஈசனுக்குத்தோழனு யேற்றகுபேரனையும்
...உருத்திரரையும்பக்கத் துணையாய்தானிறுத்தி
...ஆனைமுகத்தானுடனே ஆறுமுகத்தானையும்
...சேனைநடுமத்தியிலே சிறக்கஇருத்தியவர்
...பக்கத்தில்வீரபத்திரனைதானிறுத்தி
...மோனைவையிேனுடு விளங்கும் அரம்பையுடன்
...ஆனவூர்வசியும் அந்தமுன்னதிலோர்த்தமையும்
...நாடகங்களோடுமந்த நாதன்சிவசபையில்
...தேடுபுகழ்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
...சிந்துவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
...அருந்தாமற்சொல்லி அடைவாய்நிறுத்தினர்காண்

வானிகளையெல்லாம் கலக்கநிறுத்தியபின்
சத்தமகாரிஷிகளையுஞ் சார்பினில்தானிறுத்தி
மற்றுமுள்ளபேர்களையும் வகையாகத்தானிறுத்தி
விருப்பமுடன்நந்தி விண்ணவர்கோன்கிட்டவந்து
வந்தானர் பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
அந்தப்படியே யரனார் திருமுன்பு
சென்றுபுருகத்திந்திரனுந் தேவியிந்திராணியுமாய்
மன்றில்விழுந்து மலரடியைப்போற்றிசெய்யச்
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாரெழுந்திரென்றார்
திருவாய்மொழிகேட்டுத் தேவியுடனிந்திரனும்
எழுந்துநின்றுகைகட்டி யெதிராகவேநிற்க
வந்தகருமத்தை வகையாகச்சொல்லுமென
இந்திரனுமப்போது இயல்பாகச்சொல்லுகிறான்
புத்திரனில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
புத்திரனில்லாதார் பொசிப்புப்பழுவலவோ
எத்தனைதான்வாழ்வு இயல்பாய்படைத்தாலும்
புத்திரனில்லாமல் புலைநரகில்போவேனே
சந்ததிதான்தாருமெனத் தார்வேந்தன்கேட்டதின்பின்
இந்திரனைசந்ததிதான் தந்தே மெனவுரைத்தார்
சந்ததிதந்த சங்கரனுற்சொற்படியே
இந்திரனுந்தேவியுமா யின்பமுற்றுமீண்டனரே
மீண்டுமேயவர்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
ஊர்பதியைநோக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது
காமதேனுநற்பசுவைக் கயிலையிலேவரவழைத்துப்
பசுவின்முகம்பார்த்துப் பரமனருள்புரிவார்
சந்ததியில்லாதற் றவஞ்செய்தஇந்திரற்காய்
உன்னையவர்களுடன் அனுப்புகிறேமென்றுசெய்வாய்
அன்புடனே நீபோய் அங்கிருந்துதான்வளர்ந்து
பாலகனையீன்று பாங்குடனேதான்கொடுத்து
வந்துவிடுநீயு மாதேயிளம்பசுவே
என்றுசிவனார் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
நிமலனாரனைப்பார்த்து நெடுமூச்சுந்தானெறிந்து
தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசுவும்
பூலோகம்போயிருக்க பொறுக்குமோயென்னுடல்தான்
பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையீன்றபின்பு
எனக்குமோட்சகதி எப்போவெனக்கேட்க
அப்போசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி
வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
புத்திரனையீன்றவுடன் பூத்தேர் அனுப்புகிறோம்
உன்னுனை நாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுகிறோம்
என்றுசிவனார் எளிதாயுரைத்தபின்பு

போய்வருவேனென்று பொருந்திவிடைகேட்டதற்பின்
அந்தநேரமேசிவனார் அன்புவிடைதான்கொடுத்தார்
பசுவுமேயப்போது பரமனருட்படியே
இடியுங்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
அவரடியின்பின்னே யலறித்தொடர்ந்ததுவே

விருத்தம்

அந்தணர்கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
இந்திரன்பின்னே நல்ல விளங்கன்றுய்வேடங்கொண்டு
பந்துபோற்குதித்துமெள்ளப் பாரினில்வந்துமேவ
வந்ததோர் பசுவையிந்திரன் வரிசையாய்துதிகொள்வானே

வசனம்

எப்படியென்றால், சுவாமி கயிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுவரர் காமதேனுவாகிய பசுவை வரவழைத்துப் புத்திர தவஞ்செய்த இந்திர னிந்திராணிக்கு நீபோயிருந்து ஒரு புத்திரனையீன்று கொடுத்துவாவென்று விடை கொடுக்க, அப்போ பசுவானது எனக்கு மோட்சகெதி எப்போவென்று கேட்க, பரமேசுவரரும் அப்போது புத்திரனைப் பெற்று கொடுத்தவுடனே பூந்தேர் அனுப்பி உன்னை இவ்விடம் வரவழைத்துக் கொள்ளுகிறோமென்று சொல்லி விடைகொடுக்க அப்படியே விடைவாங்கிக் கொண்டு இளங்கன்றுகவேடங்கொண்டு அண்டபுவனங் களெல்லாம் இடிபோல முழங்கத்தக்கதாகப் பந்து குதித்தது போல் நடந்து இந்திரன் இந்திராணிபோனவழியைநோக்கி அவர்க ளிருவரையுங் கண்டவுடனே அவர்களிருவரும் பசுவாகியகன்றைக் கண்டு சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசராகிய பரமேஸ்வரரும் உமையாளும் அனுப்பி வைத்ததாய்க் காணப்படுகிறதென்று இருவரும் ஆனந்தங்கொண்டாடிப் பசுவைக் கட்டி மூந்து தாங்கள் கூடவே கூட்டிவருகிறார் கள் அப்பால் நடக்கின்ற அதிசயங்களை இனிமேல் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோம்.

நடை

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தணைத்து
அவளையெடுத்து அங்கமெல்லாந்தான்குளிர்ந்து
இன்றுநமக்கீசர் ஈந்தருளும்செல்வமென்று
கன்றையெடுத்து கடுகவழிநடந்தார்
பூமாலைசெல்வாம் பூமாரிபொழிந்தனர்காண்
மற்றுமுள்ளாரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
நடந்தாரிருவருமே நல்லுலகத்தானேக்கி

ஒருவருக்கொருவர் உவந்துவந்துதான்பேசி
சந்ததியாய்வந்தகன்றைத் தான்கொண்டுசென்றார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிஜனங்களெல்லோரும்
இந்திராணி யிவர்கள்வரவுகண்டு
சந்ததிபாக்கியமுந் தான்பெற்றுவாரார்கள்
என்றுசொல்லியப்போது இயல்பாய்ப்பறையறைந்தார்
தேசமெல்லாந்தானறிய சிறப்பாய்ப்பறையறைந்தார்
பறையோசைகேட்டவர்கள்பாக்கியம்பெற்றோமெனவே
பட்டணஞ்சென்றதேவ பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்தில் சிறக்கவேதானிருக்க
அம்பொற்றெருவான அழகானகற்பகக்கீழ்
செம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
நல்லதொருசுந்தரியும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனார்தங்களுக்குத் தயவாய்க்கொடுத்தகன்றை
மங்க தகன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தாள்காண்
மானனையீர்நீங்கள் மனமகிழ்ந்து கொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று
சாற்றுமந்தவார்த்தைதனைத் தான்கேட்டுத்தாதியர்கள்
போற்றியெடுத்தணைத்துப் பொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
சீருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஓங்கிவளர்சந்திரன்போல்
அருமையாய்கன்றுதனை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
பேரிடவேண்டுமென்று பேர்முகூர்த்தந்தான்பார்க்க
பஞ்சாங்கப்பார்ப்பாரைப் பாங்காய் அழையுமென்றார்
சாத்திரவாதியெல்லாம் சடிதியழையுமென்றார்
தபோதனரையெல்லாந் தாமேயழையுமென்றார்
கட்டியக்காரர்சென்று கடிந்துமிகவோடி
பார்ப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழைத்துவந்தார்
தபோதனர்கேட்டவுடன் சந்தோஷமாகவந்தார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தனர்காண்
நாளுமுகூர்த்தமோடு நல்லதினமும்பார்த்து
ஆர்பேரிடுவோமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
அப்பொழுதுவியாச பகவானருளினொடு
இந்திரன்தாயார் இளங்கொடியாள்தன்பெயரை
இடுமென்றுசொன்னபடி எல்லோருஞ்சொன்னார்காண்
அந்தப்படிபெயரை அமைக்கவேணுமென்று
வைகாசிமாதம் வளர்ந்தஇருபத்தொன்றில்
சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாதிரையில்
அமிர்தகணயோகம் அன்பாயிருக்குதென்றார்
அந்தப்படியே அவர்கள்மொழிதப்பாமல்

பட்டணமெல்லாப் பதிவாயலங்கரித்து
சோடித்தெல்லார்தமக்குங் கொடுத்தாரேதட்சணைகள்
தட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானழைத்தார்
மாவேத்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பசுவை
அழைத்தவுடனே யனைவோர்க்குந்தானமிட்டார்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானஞ்செய்தார்
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள்தானுட
ஓமங்கள் பூசைகள் ஒன்றுந்தவருதபடி
அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
பட்டுப்பட்டாவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
மாதவமுங்கன்றுக்கு வகையாய்ப்பணிபூண
பொன்னுலேதும்பும் புரிகயிறும்போட்டார்காண்
நாலுகாலிற்குளம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
மேனியுந்தங்கமதாய் மின்னும்படிசெய்து
நவரத்தினவகைகளெல்லாம் நன்றாகத்தானழுத்தி
ஆபரணதியெல்லாம் ஆணிமுத்தும்வயிரமுமாய்
கொம்புக்குநல்ல கோமேதகமழுத்தி
நாலுகாலிற்சிலம்பும் நல்லதொருவயிரத்தால்
வாரியேபூட்டி வளர்த்தார்கள்நற்பசுவை
பாலமுதமூட்டி பரிவாய்வளர்க்கையிலே
பூப்பந்தற்குள்ளே போற்றிவளர்க்கையிலே
இந்தவரிசையா யிதமாய்வளர்க்கையிலே
நாளிரண்டுதன்னிலே நற்பசுவுந்தான்வளர
திங்கட்பிறைபோலச் சீர்பெற்றுத்தான்வளர
பிள்ளையென்றுசொல்லிப் பெருமையுடன்தான்வளர்த்தார்
இந்திராணிசெய்யும்வகை யேதென்றுதான்கேட்கில்
இந்தப்படி நடக்கும் நியமநிஷ்டைசொல்லுகிறேன்
பொய்கைதனிற்சென்று போதவேநீராடி
சிவபூசைதவர்பூசை செப்பமுடன்செய்தபின்பு
தங்கநற்செம்புதன்னிற் றுனேஜலங்கொண்டு
பட்டாதிகளெல்லாம் போதவேகொண்டுவந்து
பசுவின்பாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திசெய்து
புத்திரபட்டமதைப் பாங்குடனேதான்சாத்தி
சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்துவந்தாள்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
பசுவின்முகத்தைப் பார்த்துமனஞ்சலித்து
நெடுநாளுத்தானுச்சே நீயுமெனைப்போலே
நிற்கும்வகையேதென்று நிமிலனையேதொழுவாள்

விருத்தம்

அய்யய்யோ சிவனே நான் செய்யறத்தினுங்கொடுமை யுண்டோ, வையகந் தன்னிலேதான் மலடியென் றென்னை வைத்துத் துய்யநற் பசுவுங்கூடச் சுரப்பிலா மலடாய் நிற்கச் செய்யுமாறேதோ வென்று சிந்தையும் நொந்து சொல்வான்.

வசனம்

எப்படியென்றால் தேவேந்திரனும் இந்திராணியுகி அதிகதவசுசெய்து வரம்பெற்றுத் தங்கள் பதியை நோக்கி வரும்போது சுவாமி உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிய காமதேனு வாகிய பசுவானது தங்களிடம் சேர்ந்ததைக்கண்டு சுவாமி யும் உமையாளும் அனுப்பினரென்று மகா சந்தோஷத் துடன் போற்றிவளர்க்கநெடுநாட்சென்றும் தம்மைப்போலே நாம் வளர்த்த பசுவும் மலடாய் நின்ற காரணம் என்னவோ வையகத்தில் நாம் மலடு என்று பேரெடுத்தது மல்லாமல் தவசுசெய்து கிடைத்த பசுவும் இப்படி நிற்கிறதென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணி நெடுமூச்செறிந்து சொல்ல அவர்களிருவரும் புலம்பித் தவிக்கிறார்கள் என்றவாறு அப்பால் நடக்கும் அதிசயத்தை விவரமாய்ச் சொல்லு கிறோம்.

நடை

நாம்தாமலடி ருந்தோம் நாம்வளர்த்தநற்பசுவும்
தவத்தருமையால்வந்த காமதேனுதான்மலடாம்
மலடாகிநின்ற மயக்கமதையான்பார்க்க
விதிபோயிதுவும் விளம்பிரோவென்றுசொல்ல
இந்திரனுங்கேட்டு ஏங்கிமுகம்வாடி
நாகமடந்தையரே நானென்றுசொல்லுகிறேன்
இதுவரையும்பாலன் எமக்குவரக்காணுமே
இன்னமும்முன்னேபோ லெங்கள்பரமேசுவரன்பால்
தவசுசெய்யநான் போவேன் தப்பாதிளங்கொடியே
சங்கரனைநோக்கித் தவசுமிகச்செய்து
வண்மையுள்ளகானகத்தில் மகாவிரதந்தானிருக்க
பூங்காவனந்தேடி போகிறேனென்றுசொல்லி
கமண்டலமும்புலித்தோலுங் கையிற்பிரம்புடனே
கப்பறையும் பதக்கமும் கையில்மழுவாளும்
பத்தினியக்கினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்தி
இந்திராணிதன்னிடத்தில் இயல்பாயனுப்பினன்காண்
வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்ததவசுசெய்ய
சிவனாரைநோக்கித் தெண்டனிட்டுதவசிருந்தான்
இந்திரனும்கானகத்தி லிசைவாய்த்தவசிருந்தான்

வாசிவையநோக்கி வாகாய்த்தவஞ்செய்தான்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில் வைத்து அரனைமிகநினைந்து
ஆராலுமுடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்றான்
சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் மூத்தோரும்
நிருபன்குபேர நிருதிதிசைபாலகரும்
சந்திரருஞ்சூரியருஞ் சத்தமகாமுனியும்
தேவர்களெல்லோருஞ் சேரவேதான்கூடி
மூவரையுந்தெண்டனிட்டுமுறைமையாய்சொல்லுகிறார்
சித்திரமிரங்குமையா தேவேந்திரனும்
புத்திரவாஞ்சையினால் பூமிமறந்துவிட்டார்
மைந்தனைவேண்டி மகாதவசுசெய்கின்றார்
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
நந்தீசர்தன்னை நயமாகத்தானழைத்து
வன்னுவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
அப்படியேவன்னுவனை யழைத்துவந்தாரந்நேரம்
செய்யசிவனாருந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
சித்திராபுத்திரனைத் தேடியழையுமென்றார்
சித்திராபுத்திரரைச் சிறப்பாகத்தான்கண்டு
அத்தனாரும்மையழைக்கின்றாரென்றுசொன்னார்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
பாதமதில்விழ்ந்து பணிந்துகண்டார்புத்திரரும்
தேசம்விளையாடிவந்த சித்திராபுத்திரனே
கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
தேவேந்திரனுமங்கே திகைக்கிறான்பிள்ளையின்றி
மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறானென்றுசொல்ல
சித்திராபுத்திரரும் செய்தியொன்றுசொல்கிறார்
அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
மைந்தன்பிறக்க வழக்கில்லைநாயகரே
என்றருளிச்செய்ய இருந்தவர்களெல்லோரும்
சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தவிந்திரற்கு
புத்திரனைத்தான்கொடுப்பாய் பூதநாதாவென்று
சிவனாருமங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியரேநீருமொரு
நிமையைநீக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
பாலகராய்ப்போய்ப்பிறக்க பரமன்விடைகொடுக்க
புத்திரராய்ப்போய்ப்பிறக்கப் பிறைவிடைகொடுக்க
தேவேந்திரன்வயிற்றிற் சென்மிக்கதருமமல்ல
இந்திரர்க்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லைகணக்கிலென
அந்தமொழிகேட்டு அரனுந்தான்மகிழ்ந்து
சந்தவைகையாளும் இந்திரற்கு அன்புடனே

செந்தாமரைப்பூ தினம்பூக்கும்பொய்கையிலே
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவும்தாகமொடு
தண்ணீர்குடிக்கத் தான்வருமேயந்நேரம்
தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன்கலந்து
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தே அற்புதமாய்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
ஆகிலடியேன் அருள்பெற்றேயெனவுரைத்தார்
கூறுபெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருக்க
தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
வாய்புதைத்துநின்ற மகவைமிகநோக்கி
செப்புகிருரீஸ்வரரும் புத்திரபுத்திரர்க்கு

விருத்தம்

அரசனுடன் வாழுந்தேவ ரானதோருயிர் கட்கெல்லாம்
பானுடன்பாவபுண்ணிய பத்திரமெழுதவேண்டிக்
கரமிசையுதித்தசித்ரா புத்திரமாணிக்கமேயென்
றருமையாயவீனயீசன் வரவழைத்தருள்செய்வானே
சித்திராபுத்திரனுரைச் சிவனுமேவரவழைத்து
பத்திரவாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய்ச்சென்று
வச்சிரன்வளர்த்த ஆவின் வயிற்றினில்சென்றுபுக்குப்
புத்திரனுய்ப்பிறக்கப் போவெனவிடைகொடுத்தான்
எழுதியகணக்கைநீயும் இறைவன்மால்வசத்திலாக்கி
பழுதில்லாபூமிதன்னிற் பகுத்துரைதெரியவப்பால்
வழுவில்லாதொழுகநாமும் வரமுனக்கருளிச்செய்தோம்
எழுமெனப் பூமிபாரக்கணக்கையு மாலுக்கீந்தான்

வசனம்

எப்படியென்ருல் முன் கயிலாச பருவத்திலேயும் வைகுண்டத்திலேயும் பிரமலோகத்திலு முண்டான தேவர்கள், ரிஷிகள், தபோதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற பாவபுண்ணிய கணக்கும் கருவும் பார்த்து சிருஷ்டி செய்த சித்திரபுத்திரரை ஈஸ்வரர் வரவழைத்துத் தேவேந்திரன் மகா கொடூரமாய்த் தவசு செய்கிறதைப் பாருமென்று சொல்ல, அப்போது சித்திரபுத்திரர் அவருக்கு சந்தானமில்லையே அவர் தவசு செய்தாலுமில்லையென்று சொல்ல, அப்போது சிவன் எந்தவிதமாகிலும் நீயே போய்ப் பிறந்து புத்திரவாஞ்சையைத் தீர்க்கவேணுமென்று சொல்ல, இந்திரன் வயிற்றிற் பிறக்க காரணமில்லை என்று சித்திரபுத்திரர் சொல்ல, இந்திராணிக்கு நாம் அனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவின் வயிற்றிற் ஜெனித்தாற் குற்றமில்லை, அதற்குச் சம்புமகாப் பொய்கையாகிய தடாகத்திற்றுமரைப்

புஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்போது அந்தப் பசுவானது தண்ணீர் குடிக்கவரும், தண்ணீருடனே போய்ப்புகுத்து பிறப்பாய், உடனே மகவாசை தீரும், பூமியிலுண்டாகிய முன் பாவ புண்ணிய கணக்குகளுஞ் சீராகுமென்று கணக் கெடுத் தெழுதிக்கொடுத்து எழுத்தாணியுங் கொடுத்து அவ்விடத்திலுண்டான கணக்குங்கருவூலமும் மகாவிஷ்ணு வசம் ஒப்புவிக்கச் சொல்லி யுத்தரவளித்தபடி, ஒப்புவித்துப் பின்பு சித்திராபுத்திரர் அவ்விடத்திலுள்ள பெரியோர்களை யெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சம்புமகாப் பொய்கையில் வந்து அவதரிக்கிற கதை இனிச் சொல்லுகிறோம் என்று

நடை

ஈஸ்வரரும்ஈஸ்வரியும் மின்பத்துடன்மகிழ்ந்து
எந்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுப்போனன்னென்கோவே
ஆயிரம்பேராலும் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகத்தை
ஞானநெறிநீதிமுறை நன்றாய்வின் நீடுபுகழ்
பூண்டவர்கள் புத்தகத்தைப் போயெடுத்துவாருமென
போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில்வைத்தார்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கைகொடுத்தார்
முற்கணக்கும்பிற்கணக்கும் முன்னேட்டனுப்படியும்
எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றார்புத்திரரை
எழுதியந்தநாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர்காண்
ஏழுலோகக்கணக்கு மெழுதிமிகக்கொடுத்து
பாவிகணக்கும் பஞ்சபாதகர்கணக்கும்
நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ளதன்கணக்கும்
பூமிதனில்மாயவனார் புண்ணியபாவக்கணக்கும்
எல்லாகணக்கும் எழுதிமிகக்கொடுத்து
ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டந்தான்வகுத்து
மூத்தகண பதியும் முதுகுவலமிருக்க
இளையகுமாரன் இடதுபக்கந்தானிருக்க
தேவாதிகளெல்லாஞ் சேரவேதாமிருக்க
இருடிமுனிவோர்கள் எல்லோருந்தாமிருக்க
சாதிபதினெட்டுந் தப்பாமல்தான்வகுத்து
எமதர்மராசன் இயல்காலத்தூதருடன்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டந்தான்வகுத்து
இந்தவரைக்கணக்கை இயல்பாகத்தானெழுதும்
வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும்
பத்திரமாயதிகாரம் பலநாளும்பாங்குடனே
தப்பாமல்உந்தனுக்குத் தந்தோமெனவுரைத்தார்
சந்திரசூரியர்கள் தங்களொளிபோலெனவே
குண்டலமும்காதிலிட்டுக் கூந்தல்முடிசூட்டி

ஆபரணதியெல்லாம் அழகாய்த்தான்பூட்டிச்
சிவனாரிடத்தில் தீர்க்கவிடைவாங்கி
அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
எண்ணாயிரம்பூதம் எடுக்கவொண்ணாப்பட்டோலைக்
கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களந்நேரம்
கூட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திற்றானிடுக்கி
நாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தாத்தாருத்தமரை
சித்திரைக்குட்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அந்தத்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதில்
புத்தகமும்முத்நூலுங் கூடப்பிறக்குமென்றார்
சிவனாரருள்படிக்குச் சிறந்தவிடைவாங்கி
அயிராவதங்களென்னும் ஆனைகளைத்தான்பூட்டும்
ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
ஆகாசத்தேரில் அப்போதுதானேறி
வாராரேயுத்தமனார் வாவிதனைநோக்கி
சண்பகங்களோடுமந்தச் சிறந்ததொருபொய்கையிலே
ஆணிப்பவளமும் அடுக்காய்த்தான்விளையும்
வயிரவைடூரியமும் வச்சிரகோமேதகமும்
புஷ்பராகங்களும் பொலியுமந்தப்பொய்கைதனில்
முத்துக்கள்பத்து முழங்குதந்தவாவிதனில்
சங்குகள்சூழ்கொண்டு தவழுமந்தப்பொய்கையிலே
கருடனார்தன்னுடைய கிளைகூடிக்கொண்டாடும்
பட்சியினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
அன்னங்கள்தாராக்கள் அமர்ந்தாடும்பொய்கையிலே
வானரங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவிளையாடும்
மாடப்புறாக்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தானிருக்கும்
புறாவுடன்பிள்ளை பொருந்திமிகவாழும்
சவ்வாதுடன்பிள்ளை தானுக்கவாழும்
கஸ்தூரிபிள்ளை கவியுமந்தப்பொய்கைதனில்
கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
காண்டாமிருகம் குதித்தாடும்வாவிதனில்
புட்பாதிகளெல்லாம் பொலியுமந்தநீர்தனிலே
கனிவகைகளெல்லாங் காய்க்குமந்தப்பொய்கையிலே
செந்நெல்விளைந்து சிறந்திருக்கும்நீர்வாவி
மல்லிகைமுல்லைவாய்த்த சிறுபிச்சிகளும்
இருவாட்சிபிச்சி இருந்துமிகவீசும்
மருவும்மருக்கொழுந்தும் மணம்வீசும்பொய்கைதனில்
ஏலங்கிராம்பும் இலங்குமந்தநீர்வாவி
சாதிக்காய்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
மாங்கனிற்றேனருவி வந்துமிகப்பாயும்

வண்டுகள் தும்பிமுதல் வந்துநுகர்பொய்கைதனில்
மந்திகள் பாய்ந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
செந்தாமரைப்பூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாவிதனில்
அல்லிமலரும் அப்படியேதான்பூக்கும்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தானுதிக்கும்பொய்கைதனில்
ஆதிபிரமாவும் அமர்ந்தாடும்நீர்வாவி
நாராயணர்முதலாய் நல்லரிஷிகளுமே
முனிவர்முதலானேர் முழுகுமந்தப்பொய்கையிலே
கன்னியர்களெல்லாங் கலந்துவிளையாடிடுவார்
பழையவினைகளெல்லாம் பறந்தோடுங்கண்டீரே
தீவினைகளெல்லாந் திடுக்கிட்டுத்தானேடும்
பிணிகள்முதலாகப் பிறக்கிட்டுத்தானேடும்
கிழவர்முழுகினல் குமரராகிப்பிறப்பார்
இந்தவிதமா யிருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
சித்திராபுத்திரரும் சீராகவந்துதிப்பார்
தாமரைப்பூவாகத் தான்வந்தவதரித்தார்
இனிமேல்நடக்கும் இக்கதையைக்கேளுமென்ருர்
ஏலக்கருங்குழலாள் இந்திராணி அவள்தனக்கு
நித்திராதேவி நிறையவேதான்பிடித்து
பஞ்சணைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
அப்போதுசொப்பனங்கள் அழகாகக்கண்டனளே
கண்டுமகிழ்ந்து கடுகிஎழுந்திருந்து
தாதியரைத்தாமழைத்து தானுமேயெடுத்துரைப்பாள்
இந்திரரைப்போலே யெந்தன்மடிமீதில்
சந்திரசூரியர்கள் தங்கள்ஒளிபோலப்
பதினுலுலோகமதில் பண்டாய்க்கணக்கெழுத
செம்பொன்னெழுத்தாணியுடன்சேர்த்தபிள்ளை தானிருக்க
பச்சுடம்புநல்ல பால்சுரக்கக்கண்டேனே
காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
இன்பம்பெருகி யிருதோளும்பூரித்தேன்
கொட்டைபலாமரமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
கண்டகனவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
சிந்தித்துநின்று சிவன்பாதமேதொழுது
வேழமுகத்து விநாயகனைத்தெண்டனிட்டு
மயிலேறும்பெருமானை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
மூவரையுமங்கே முழுதுமேதெண்டனிட்டாள்
சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள்செய்யலுற்ருள்
கண்டகனப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
குண்டலங்கள்மின்னக்குமாரன் வந்துதோன்றுவதற்கும்
பொற்கனமாரி பொழிந்திடுங்களெல்லோரும்
என்றரனர்பாதம் எத்திபணிந்துநின்று

இந்திராணிதான்வளர்த்த இயல்பசுவையந்நேரம்
நம்புதரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படுதே
இந்திராணியம்மை இளங்கோதையோடிவந்து
முந்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
என்னேடுகூட நீயுமலடாகாமல்
இனத்துடனேகூடியின்பமுடனே மேய்ந்திடுவாய்
வனங்கள்தனிலே வளர்மிருகமெத்தவுண்டு
இனத்தாரைவிட்டு இனம்பிரிந்துமேயாமல்
எல்லைகடவாமல் இளம்பயிரைத்தின்னுமல்
சுருக்கசாலியிளஞ்சாலி தின்னுமல்
குலையோடேயாமணக்கை தொழுந்தோடருந்தாமல்
சோளக்கதிர்கண்டாற் சுற்றியேமேயாமல்
இளங்கடுகுநாய்கடுகு ஏறிட்டுப்பாராமல்
கள்ளிதனைத்தின்னுமல் காய்ந்தபுல்லுமேயாமல்
இத்தனையும் நீக்கி இதமாகத்தான்மேய்ந்து
மாலைகறுகறுத்து மையிருளாகுமுன்னே
எல்லைக்குவந்து என்மகனேயென்றுசொல்லி
இந்தப்படியே இசைந்தபுத்திதான்சொல்லி
மேய்ந்துவாவென்று விட்டாளேயப்பசுவை
மேய்ந்துவருவதற்கு மெய்குளிர்ந்தேயப்பசுவும்
சிலம்பு கலகலெனச் செஞ்சலங்கையோசையிட
ஆபரணத்தோடே அசைந்தேவிளையாடி
அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போலதானடந்து
காட்டோடேசென்று கடுகவேதான்மேய்ந்து
பொற்புல்லுந்தின்று புனப்புல்லுந்தானருந்தி
தண்ணீர்தாகத்தைத் தான்பொறுக்கமாட்டாமல்
கண்ணுயிரமுடைய காவலனர்சோலையிலே
இந்தப்படியே இருக்கிறநேரமதில்
சிவனுருமங்கே சித்தமகிழ்ந்தந்நேரம்
அலைகடலிலேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானை
விரையவேதானழைத்து விடைதந்தாரென்னவெனில்
தேசமதையாளுந் தேவேந்திரன்தேவி
பிள்ளையாய்த்தான் வளர்த்த பெரியவொருபசுவும்
சம்புத்தலத்திற் றுனிற்குஞ்சோலையிலே
நிக்குதிசைகள் தெரியாமல்நிற்குதுகாண்
வழிதடங்காட்டி வரும்போதுவாவியிலே
தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயில்நீதானும்
செந்தாமரைப்பூவைச் சிறப்பாகமுன்னிடுவாய்

என்றரனார்சொல்ல ஏற்றபசுவாளும்
திகைத்தபசுவுக்குத் தெரியவழிகாட்டிடவே
வழியின்படியே வந்ததேநற்பசுவும்
சம்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநின்று
பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்த ஆகமெல்லாம்
சுற்றிவலம்வந்து துய்யதிருநற்பசுவும்
தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
புதுமைகளெல்லாம்பார்த்துப் பூரித்திருதோளும்
ஆவலுடன்தண்ணீர் அருந்து மந்தவேளையிலே
தப்பாமல்சூரியனும் தாமரையின்பூப்பறித்துப்
போடவேதான் தின்று பொறிகலங்கச்சூலாகி
வால்வீசிகரையேறி மயங்கியேசூலாகி
முட்டுகளுந்தானசைத்து முகமுமிகக்குழைந்து
வாயில்நுரைதிரண்டு மயிர்க்குச்சுதானெறிந்து
முட்டி வணங்கி முன்வயிறுதான்தள்ளி
நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்கவழிநடந்து
காதுமடைத்துக் கண்ணுமிருளாகி
சிவனுரையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துமெள்ள
எல்லைதனில்வரவும் ஏங்கிமிகத்தளர்ந்து
செட்டியார்கள்வீதியிலே சென்றுமேசால்மடிந்து
படுத்ததேயப்போது பலபேருமோடிவந்து
நாடாருமிந்திரர்க்கும் நாகமடைந்தையர்க்கும்
தேடாத்திரவியமே சிறந்தமகாதேவியம்மா
மயிலேநீபோகுமிடத்தில் மலைநாகம்தீண்டியதோ
மாயமிருகம் வளைத்துமிரட்டினதோ
நச்சுப்புல்லுதின்றதுவோ நாகங்கடித்ததுவோ
என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து
சந்தனகுங்குமந் தானுமிகக்கொண்டுவந்து
ஆவின்மேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூச
அப்போவொருதாதி ஆனதொருவார்த்தைசொல்வாள்
பசுவின் வடிவல்ல பாலன்வடிவென்றுசொல்லி
கழுநீரும்புல்லுங் கலந்துகுடிக்கவைத்து
சந்தனமும்பன்னீருந் தானுமிகப்பூசி
ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிலிருந்துதான்வீசி
சுற்றித்திரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
தாகந்தெளிந்து தான்விழித்துப்பார்த்தவுடன்
பசுவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தப்பாலகனும்
சிறப்பாய்பிறந்திருக்க வேணுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
என்றபொழுதே எழுந்ததேநற்பசுவும்
செம்பொன்மணி மண்டபத்திற் சேரவேணுமென்று
ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்து

தங்கமணி நாதேனுடேசாய்ந்தது காண் அந்நேரம்
இந்திரனார்தேவி இளங்கோதைதான்கேட்டு
அசையாமணியை அசைக்கவந்தகாரியமேன்
இந்திரனும்போனார் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
என்னகாரியமோ தெரியமாட்டுதில்லை
பாருங்களென்று சொல்லித் தாதியரைவிட்டார்காண்
போனார்கள் தாதியர்கள் பொற்கொடியாள் சொற்கேட்டு
வந்து துபோபார்த்து மறுபடிதான் சொல்லலுற்றார்
நாயகமடந்தையரே நல்லதொருதேவியரே
வளர்த்தபசுவந்து மயங்கிக்கிடக்குதென
சொன்னவந்தெரியாத ஏற்றபசுக்களுண்டு
வந்தபசுவென்றுகண்டவர் ஏந்திழையீர்சொல்லுமென
கண்கள்பவளமுமாய்க் கண்டவர்க்குநல்லுறைவாய்
தெற்றியிலேவெள்ளையுமாய் நிறமெல்லாம்பொன்னிறமாய்
என்றமொழிகேட்டு ஏங்கியேயோடிவந்து
சிங்காசனந்தனைவிட்டுத் திரும்பியேயோடிவந்து
வாசலின்னடையிலே கதறியேயோடிவந்து
தேனேமரகதமே தியக்கம்வந்தகாரியமேன்
மானே மரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
துயரத்துடனே சொல்லுவாளிந்திராணி

விருத்தம்

அடித்தவடித்ததுண்டோ வரனுரைதளர்த்ததுண்டோ
தினமுதவச்செப்பியோர்முந்நூர் நெடுமுறைதவறினேமோ
சத்தன்மாயவன்வேறென்று அருத்தினில்நினைத்ததுண்டோ
சத்தன்முன்னோர்கள்செய்த இதழ்வினை முடிந்தவாறே

நடை

பசுவேயுனக்கு வஞ்சனைகள்செய்ததுண்டோ
சொல்லிக்கண்ணரியான கொடும்பாவிபார்த்தானோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுதின்கையிலே
விஷமுள்ளவை கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
சத்தன் திருமேனி உன்னுடைந்துவாடுவதேன்
இந்தவிதமோ அறியேனேயென்றுசொல்லி
குங்குமசந்தனமும் கூட்டிக்குழம்புசெய்து
செங்கமலமாம்வாரித் திமிர்ந்தரனேயுத்தமியாள்
அப்போது கூடத் திரவில்லையம்மயக்கம்
கடிகழுநீருங் கஞ்சியுந்தான்கலந்து
அப்பொழுதே குடித்ததுவேநற்பசுவும்
பாருக்கனை தீர்த்து பார்த்துமேயந்நேரம்
கண்கள்பொறியுறக்கும் காலசந்துவால்சுற்றும்
மான் நிலைதபார்த்து மனத்தையருவருக்கும்
அனந்தமாகி அதிர்நடைமிடும்

சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திகைத்துநெடுமூச்செறியும்
அரகராவென்று அலறுவதைத்தான்கண்டு
தேவியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்லுவாள்காண்
பசுவுக்குவந்ததோய் பார்த்தறிந்துசொல்லுவோரை
கூட்டிவாவென்றுள் கோதைமயிலாளும்
ஆயர் இடையர்தம்மை அழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்களப்பசுவை மதியோடேதான்பார்த்து
சொல்லுவாராந்தத் தோகைமயிலாட்கு
ஆரமுலைப்பசுவு மடக்கிமிகச்சுலாச்சே
இன்றுதானேயினு மீற்றுமயக்கமிது
என்றுதான்சொல்லி ஏகிறாப்போது
பசுவின்மயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாமல்
கோவிற்கால்தன்னைத் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
தாதியர்கள்கூடித் தாமெடுத்தாரப்போது
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கோவில்கால்முன்பாக
சூழநிறைந்து தூயவிடம்பண்ணுவித்து
வாய்த்தபரிகாரிவினை வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
பரிகாரிகள்வந்து பணிந்துமேதெண்டனிட்டார்
கோமைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதனங்கொடுப்பேன்
என்றமொழிகேட்டு ஏற்றபரிகாரிகளும்
காட்டுமருந்துங் கடுமருந்துமொருகோடி
சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்கின்றுள்
அபயமபயமென்றுள் அல்லலொழிப்பாயென்றுள்
செங்கைசிவப்புத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்
அய்யகோவென்று அடித்துவிழுந்தழுதாள்
அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்நேரம்
வானுலகத்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
வைகுண்டலோகம் வழிதிறந்துபார்த்தார்கள்
அநியாயமோவென்று அலறியழுதகுரல்
மகாதேவா தாமும் மனதாரக்கேட்டதன்பின்
சிவபெருமானீஸ்வரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
போய் யுமையேபுகழ்த்துகுறிசொல்லென்றுர்
பத்தினியாய்ச்சென்று பகுத்துரைப்பாயென்றருள
அந்தவுமையவளும் அரனருட்படியே
கொக்கிறகுசூடிக் குறமாதுதன்னைப்போல்
பொற்கூடைபொற்பிரம்பு பொற்குடுக்கைதானெடுத்து
பாடி நடந்துவந்தாள் பார்வதியன்றகுறத்தி
பாடியிருந்து பரமனிருதாள்பணிந்து
இருந்தவனைப்பார்த்து இறைசிவனுர்சொல்லுகிருர்
குன்றுமலைச்சி கொடிச்சி கொடியிடைச்சி

...ன்னிக்குறமாமி மலையரசன்மகளே
...ன்றன துகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றுர்
...குறியளுமப்போது குறமாதுசொல்லுகிறுள்
...ண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மரத்தாலடியுமுண்டு
சிறுத்தொண்டர் பிள்ளைகறி யுண்ணப்போனதுண்டு
...ண்டோதரியுடனே வளரக்கன் மாளிகையிலே
கூடியேவந்து குழந்தையளப்போனதுண்டு
ஆருரில்சோழன் அருமைமகனையன்று
தேரூர்ந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததுந்தானுண்டு
பிள்ளையொருமைந்தன் பெருமயிறன்தானுமாவான்
அன்னையிதாவுக்கு முன்னேயவன்பிறந்தான்
இப்படிநல்லகுறி இசைவாகத்தோணுதென்றுள்
அப்போசிவனுமருளவாகத்தமிக்குக்
கொச்சைக்குறத்தி குறியார்க்குஞ்சிற்றிடைச்சி
கழுவிலிருந் துகை காட்டினார்தங்கையரே
கழுதுதிரிந்தபன்றி யுங்களண்ணன்தானல்லோ
ஆச்சியர்கள்வீட்டில் அடியுண்டுகட்டுண்டு
வெண்ணெய்திருடியுண்ட நெடியன்றங்கையல்லோ
புன்னைமரத்திற் போயொளித்தார்தங்கையல்லோ
என்றேயிருபேரும் ஏற்றபடிகொண்டாடி
சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனுரே
போய்வாரேனென்று புவிதனில்விடைபெற்று
மாதுமைத்தோம் வானுலகைவிட்டிறங்கி
தேவேந்திரலோகந்தே சென்ருள்குறமாது
வாழ்குறத்தி வானவர்தம்கோவில்வந்தாள்
இந்திராணியம்மை யெங்கிருக்கிறுளென்றுள்
இந்திராணிகண்டு எழுந்துமேயோடிவந்து
வாராய்குறமாதேனவே வந்ததென்னவுரைத்தாள்
வாராய்குறத்தியம்மா பசுவைப்பிழைப்பித்தால்
வேண்டியதெல்லாந்தருவேன் விதவிதமாய்க்கொடுப்பே [னெனச்
சொன்னவுடனே சொல்லுவாள்குறமாது
குறமாதுதானுங் குறிசொல்ல இந்திராணி
ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றுர்
குறமாதுதானுங் குஞ்சிரிப்புக்கொண்டாணி
...ன்னபசுபூசைசெய்ய வேறுமென்றுதான்சொல்லி
வேண்டியதெல்லாம் வேண்டபடித்தான்குவித்து
...ரகளைத்தானிறைந்தாள் வெள்ளிமலைக்குறத்தி
...திருமங்குலா கனமாப்படைத்ததனை
...திரட்டிமொரு உண்டையாய்ப்பிடித்து
...மொடுக்கக் கண்பதியுமாங்கியுண்டார்
...யிடித்துச் சிரித்தாள்குறமாது

கேளாயோவென்குறியும் கேவலமென்றெண்ணுதே
எத்தன்குறிதானும் என்னவுந்தப்பாது
செங்கைவடிவேலவென் சிறுமைந்தன்கண்டாயே
மூத்தமகனுமந்த மூர்த்திவிநாயகன்காண்
கந்தமருமகள் வள்ளி தானுமவள்மாமி
ஆரூர் சடையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
பரமேசுவரருடைய பார்வதியும்நான்தாண்டி
நின்னுடையசிந்தையிலே நினைத்தபடிசொல்லுகிறேன்
வானுலகமான மகன்வருவானுன்றனக்கு
அன்புடனேகேளாய் ஆனகுறிதானும்
இம்மையிலுமறுமையிலு மென்குறிகள்தப்பாது
ரத்னமுடிசூடி நல்லமைந்தனுப்வருவான்
பெற்றிடுவீர் இப்போது பெருமாள் திருவருளால்
கண்ணிறைந்தபாலகனுர் கணக்கெழுதத்தோன்றுகிறார்
நீலகண்டர் தம்மருளால் நினைத்தபடி கிடைக்கும்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் மைந்தர் வந்துதோன்றுகிறார்
கோவின்வயிற்றில் குமரன்வந்துதோன்றுகிறார்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அத்தனதபேடக்கிழமை யாதித்தவாரமதிற்
புத்தகமும்பூணூலும் பொருந்தியபொற்குண்டலமும்
ஆயிரங்கிலியர்கள் அசைக்கவொண்ணுப்புத்தகமும்
எழுத்தாணிகைப்பிடித்து பிறப்பாண்டிபெண்மகளே
உத்தமமாய்வெண்ணீறு ஒளிருந்திருமுகமாய்ச்
சித்திராபுத்திரர்வந்து செனிக்கிருர் மாமயிலே
பூலோகம் ஆளப்பிறக்கிருர் பொற்கொடியே
எறும்புகடையானைதலை யெல்லாமெழுதவல்லார்
புத்தகமுந்தன்னிற் புகழ்ந்தெழுதும்புண்ணியனுர்
அருநஞ்சிவனுக்கும் ஆனமாவிஷ்ணுவுக்கும்
வகுக்கும்பிரமாவுக்கும் வாழ்விக்கும்லட்சுமிக்கும்
கணக்கராய்த்தானிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
இப்படியாக இருப்பான்காண் மந்திரமயிலே
அரசனுர்கொலுவும் அவர்கையிலிருக்குமவன்
இந்திராணிமாதே யிக்குறிபொய்யாதெனவே
இன்பத்தோடுவங்களித்து இருதோளும்பூரித்து
கும்பல்கும்பலாகப் பொன்குவித்தாள் ஏந்திழையாள்
அந்நேரந்தான்குறத்தி மகிழ்முகமாய்த்துரைப்பாள்
உன்னுடைய அன்பு இருந்தாலும்போதாதினி
பொன்னும்பணமும் புவியன்படைக்கிலேயே
நிறைநாழியுந்தைதேரோடுமென்னுர்
மங்கையரேபோய்வாரேன் மகாராசர்நீதீர்த்து
மகனுடனேநீயு மகிழ்ந்தருமே வாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்

உமையவள் குறிகள்சொல்லி யுரைத்தபடி முடியு மென்று, சமையநல்லிந்திராணிக்குத் தானுமேமனதைத் தேற்றி, அமையவே வரத்தையீந்து அடைவுட னரன்பாற் சென்று உமையவள் நடந்ததெல்லாம் முரைத்தானிடத் தமர்ந்தாளே.

நடை

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைக்கேளுமென்ருர்
நாகமடந்தையரும் நல்லகுறியென்றுசொல்லி
பசுவின்வயிற்றில் பாலன்பிறப்பதுதான்
நிச்சயமாயெண்ணி நினைவுகளைவிட்டுவிட்டு
கொலுச்செய்யு மண்டபத்திற் கோலமுடன் வீற்றிருந்து
வானம்புவலோகம் மண்பூமியுள்ளதெல்லாம்
சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
யழையுமென்றபோதே யழைத்தங்கேவிட்டார்கள்
பசுவயிற்றிலிப்போது பாலன்பிறக்குமென்று
ஏழுலோகத்திலுள்ளோர் எல்லோருந்தாமறியப்
பறைசாற்றுமென்று பைங்கொடியாள் சொன்னவுடன்
வள்ளுவனுமப்போது வகையாய்ப்பறையறைந்தான்
தெருவீதிகளெல்லாஞ் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்
முத்துவளைத்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்
வயிரக்கால்நாட்டி வகைவகையாய்த்தாணிறுத்தி
தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்பந்தல்போட்டார்கள்
பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிறுத்தி
விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்ச்செய்து
இந்திரன்நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
ஐம்பதுகாதம்பரப்பில் அகலமுள்ளபந்தலொன்று
தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிறுத்தி
வெள்ளியினுற்கால்கள் விதவிதமாய்த்தானிறுத்தி
ரத்தினத்தாலே நன்ருகத்தானழுத்திச்
சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேணுமென்ருன்
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
தபோதனர்களெல்லோருந் தாமுமேவந்திருக்க
முனிவர்களெல்லோரும் முக்கியமாய்த்தாமிருக்க
அந்தணர்களெல்லோரும் அப்படியேதாமிருக்க
சங்கீதமேளமுதல் தப்பாமல்வந்திருக்க
பட்டணத்திலுள்ள பிரசைகள்தாமிருக்க
வகைவகையாய்ப்பந்தி வகுக்கவேணுமென்ருன்
பத்திப்பத்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்ருன்
அத்தப்படியே யடைவாகச்செய்யலுற்ருன்

பிள்ளைபிறக்கும் பெருமுகூர்த்தம்வந்ததென்று
ஏழுலோகமறிய இடிபோலமுரசடித்து
வருமென்றபோதே வள்ளுவரும்பறைசாற்றத்
தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்
தபோதனர்கள்முதலியோர் தப்பாமல்வந்தார்கள்
ரிஷிகள்முதலாக எல்லோரும்வந்தார்கள்
அந்தணர்களெல்லாம் அப்படியேவந்தார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
கூன்குருடுசெவிடுமை கும்பலாய்வந்தார்கள்
தானங்கள்வாங்கத் தான்வந்துயிருந்தார்கள்
வந்தபேர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
அவரவருக்கெல்லா மயிராணியப்போது
திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்தார்
மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தேநின்றூத
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள்தானோத
மங்கையர்கள் வந்து வாழ்த்திக்குரவையிட
கன்னியர்களெல்லாங் கவலைச்சுற்றித்துதித்த
அங்கையற்கண்ணம்மை யருகிருந்துகைகொடுக்க
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தாளவள்
பொன்னினகலமேந்திப் புறப்பட்டாளபூமாது
மன்னர்பெருமாள் வருகிறவதிசயத்தை

நாயனுர் சிறப்பு

ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்
பொன்னினெழுத்தாணியுமே பொற்பாகக்கைபிடித்துக்
காதிலிடுங்குண்டலமும் கணக்கவேதான்பூட்டி
அரனார்திருவருளால் ஆவின்வயிறுவிட்டு
பொன்னின்கலத்திற் பிறந்தார்புகழ்வீரர்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டாருத்தமனுர்
பூமிவழிசிறக்கப் போர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவபுண்ணியங்கள் பதித்தெழுதவந்துதித்தார்
ஏடும் பிடித்து இடதுகையில்வெண்ணீறும்
காதிலேயிட்ட கனகமணிகுண்டலனுர்
சரித்திரன்மைந்தர் கணக்கரிவரென்பாரும்
எந்தவுலகி லிருந்தவர்காணென்பாரும்
பிரமாவேயென்று பெருத்தமொழியுரைத்தார்
இப்படியுஞ்சிலபேர் ஏற்றமொழியுரைத்தார்
திருவழகைச்சொல்லத் தேவராலுங்கூடாது
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவென்றுதான்பிறந்தார்
நமச்சிவாயமென்கிற நன்மைமச்சிந்தையுடன்
நமனுக்கதிகாரி நானென்றசத்தமதாய்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்

தெய்வலோகப்பெண்கள் சிறக்கக்குரவையிட்டார்
...ண்களெல்லாங்கூடிப் பெருங்குரவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களெல்லாங் கனக்குரவையிட்டார்
...திவெட்டுவாத்தியமும் பாரெங்குந்தான்முழங்க
பூமாரியெங்கும் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
தேவமாயிர்தந் திருச்சங்கில்தானேந்திச்
...ரகலங்கே சிவனுமையாள்தான்கொடுத்தாள்
இந்திராணிதானும் இளங்கோதையந்நேரம்
திருவாய்விளக்கித் தீர்த்தமுந்தானூட்டி
...டையுடுத்திப் பகவானைத் தெண்டனிட்டுப்
...ல்லிமையவரி முகத்தோடேமுத்தமிட்டாள்
அப்போதுபச்சடம்பா யாச்சுதவன்மேனியெல்லாம்
பாலுமுலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாண்மைக்கொடிக்கு
தான்பெற்றதுபோலே தான்கையிற்போருள்காண்
அப்போதொகுதாதி யதிவாயெழுந்திருந்து
...வங்கடைச்சரக்குக் காமாகவுள்ளதெல்லாம்
கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாரேக்கோதையர்க்கு
அப்போதவ்வையாரும் அங்கேதானோடிவந்து
மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதில்வைத்திருந்து
...ர்க்குருளி வயிற்செவிழந்தெடுத்துச்
...னெயெடுத்துச் சசிதுழலாள் கையமர்த்தித்
...ப்புனூத்துக் குரவையிகமுழங்கி
...த்துவட்டிமின்னாயாவை நாள்போட்டு
...ாடைக்குள்ளே பலாவிதானமாத்தி
...ண்டுமுபசாரம் விதவிதமாய்ச்செய்தபின்பு
தேவேந்திரன் வரவைக் காட்டுமென்றதிகைத்து
இந்திராணிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றாளந்நேரம்
...வனைப்பார்ப்பதற்கென் பாந்தாளைக்காணுமே
அப்போதுசிவனுருமக்குள்ளேதேவர்களும்
...ந்தவுடனே மகனைத்தான் வணங்கி
...யெடுத்துத் தழுவிமுத்தந்தானிட்டுக்
கண்டாள்மகன் முகத்தைக்கண்ணுயிர்த்தாலே
அந்நேரமிந்திரனும் அழகனைத்தாதியரே
...தரியாளிடத்தில் கொண்டுபோமென்றுசொன்னார்
ஆவலுடன்வந்து அரியமகனுர்தம்
பிறந்தகதைவிவரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
இத்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
தெய்வப் பிராமணரைத் திரும்பியழைத்தார்
...கமெல்லா நலமானநாளொன்றில்
பேரிடவேணுமென்று பெரியதொருஇந்திரனும்
சித்திரையில்வந்ததினுற் சித்திராபுத்திரரென்றார்

அப்படியேபேரை யழைத்தார்களெல்லோரும்
சீறிட்டபாற்பசுக்கள் சிறப்பாய்க்கொடுத்தார்காண்
தானதருமங்கள் தான் கொடுத்தாரந்நேரம்
மகனையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்த்ததொருபசுவும்
மகனுக்குப்பாலமுதம் வாஞ்சையாய்த்தான்கொடுத்து
நிற்குமனவில் நினைவும்மறந்ததொருநாள்
பாலகன்நெஞ்சிற் பசுக்குளம்புபட்டவுடன்
இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
மகனையெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திராணிதானும் இளம்பசுவையந்நேரம்
மரத்தாலடித்தவுடன் கண்சிவந்து அப்பசுவும்
திடமுடையபாற்பசுவுந் தெய்வமேசாட்சிநீயே
சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துகொள்ளென்று
சிவனைநினைத்து தோத்திரங்கள் செய்ததுவே
அப்போதுசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
பசுவையடித்த பாவத்தைத்தான்தெரிந்து
இந்திரவிமானத்தை யெடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
இந்தட்சணம்பசுவை இங்கேயழையுமென்றார்
தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியாள்வாசலிலே
வந்தவுடன் அப்பசுவும் மகாதேவரைப்போற்றி
தேரின்மேலேறிச் சிவனுரிடஞ்சேர்ந்து
இந்திரற்குப்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
பாலனைஈன்று கொடுத்தேன்பரிவுடனே
கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள்தானடித்தாள்
வந்துவிட்டேனென்று வருந்தியுரைத்ததுவே
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனுருமேதுசொல்வார்
உன்மகனையிங்கே யுனக்கழைத்துநான்தருவேன்
வஞ்சகமில்லாமல் மனமகிழ்ந்துநில்லென்றார்
அப்படியேநற்பசுவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
இப்பால்நடக்கின்ற இவ்வசனஞ்சொல்லுகிறேன்
தேசாருமிந்திரருந் தேவியுந்தானேதுசொல்வார்
பாலன்பசித்துப் பதறியழுதவுடன்
பாலமுதம்வாங்கப் பசுதனைத்தேடுமென்றார்
பசுவைமிகத்தேடிப் பார்த்தார்களெல்லோரும்
காடெல்லாந்தேடிக் காணோமெனவுரைத்தார்
இந்திராணியான இளங்கோதைதானழுதாள்
இந்திரனுமப்போதுரங்கி மிகவாடி
மாயையாய்வந்து மாயையாய்ப்போச்சுதென்று
மற்றுமொருபாற்பசுவின் பாலமுதைமைந்தனுக்குக்
குற்றம்வராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனரே
பாலர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்செய்தார்காண்

வைரம்வைடூரியத்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்காண்
சித்திராபுத்திரரை சீர்சிறந்ததொட்டிலிலே
வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
ஆகின்பாலூட்டி யரியதொட்டில்மேற்கிடத்தி
தொட்டிலைத்தானசைத்துச் சூழ்நின்றதாதியர்கள்
இந்தநல்லதொட்டிலே என்மகனேநித்திரைபோ
தேவேந்திரன் மணியே செம்பொன்னேதானுறங்காய்
இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தானோ
ஈருலகம்ஆள வந்துபிறந்தானோ
மாதவனாய்வந்து மகமாசைதீர்த்தானோ
எங்கள் துயர்தீர இன்றுவந்தபாலகனோ
தோனகைகணக்கும் தொகுத்தபெருங்கணக்கும்
மண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனோ
விண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனோ
சந்திரசூரியற்போற் சார்ந்ததிருமகனோ
ஆதிபரன்கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனோ
துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்கள்தன்கணக்கும்
சிட்டர்கணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனோ
தேவேந்திரன்தவத்தாற் சிறியவுயிர்செய்யும்
நன்மைகளுந்தீமைகளும் நன்றறியவந்தவனோ
சீராய்ச்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியரை
ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தவனோ
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தபாலகனோ
எங்களரும்பொருளோ விந்திரனார்கண்மணியோ
எங்கள்குலம்வாழ எழுந்தருளும்நாயகமோ
இந்தப்படியாக யேற்றிநின்றுதாலாட்டி
இந்தமகனை யரியதாய்வளர்க்குங்கால்
நாதியார்தம்பாலே தானுண்ணச்சொன்னார்காண்
எங்கள்முலைப்பாலை யுண்ணவோநான்பிறந்தேன்
என்றறிந்துசொன்ன விளமைக்குழந்தைக்கு
மந்திரநூல்வேத மகாமறையையுண்டாக்க
மந்திரியார்தம்மை வரவழைத்தாரந்நேரம்

விருத்தம்

இந்திரன்புதல்வனுக்கு இன்பமாயோதிவைத்த
மந்திரசாத்திரர்கள் தான் அறியோமென்றோத
இந்திரப்புதல்வனும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
மந்திரவுரைசொல்லாமல் மைந்தனுமுறைசெய்தானே

வசனம்

அஃதெப்படியென்றால், இந்திரன் இந்திராணி இவர்கள் நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக

வளர்த்த சித்திராபுத்திரரானவருக்கு வேதங்கள் அப்பியாசம் பண்ணுவிக்க வேண்டுமென்று வாத்தியாரை யழைப்பித்துப் பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ்செய்து மகாதானம் கோதானம் வஸ்திரதானங்கள் செய்து ஓம எக்கியங்களெல்லாஞ் செய்து சித்திராபுத்திரர்க்கு வாத்தியார் அரியோமென்று சொல்ல, அதற்குப்பயன் சொல்லுமென்று வாத்தியாரிடத்திற்கேட்க, அவர் சொல்லமாட்டாமையால் சித்திரபுத்திரர் தானே பயன் சொல்லிப் பின்நடக்கிற காரியங்களைச் சொல்லுகிறோம்.

நடை

விநாயகர்பூசை விதவிதமாய்த்தான்முடித்து
ஆதிமுதலான அரிவரியுங்கைக்கொடுத்து
அரியோமரியோமென் றுதரவாய்ச்சொன்னார்கள்
ஆயிரம்பார்ப்பார் அரியோம்நமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்தமுரையுமென
அப்போதுவாத்தியாரதன் பொருள்சொல்லாதிருக்க
நான்சொன்னபடிகேளு நல்லதொருபுத்திரரே
அரிக்குப்பொருள்சொன்னால் அண்ணாவிநீரெனக்கு
குருக்களுமல்லீர் குருநாதரில்லையண்டீரே
எனக்குமோர் அண்ணாவி யீசனல்லால்வேறுமுண்டோ
மோனவழிகளுக்கு வேதமதுசொல்வேனையான்
கிட்டவனைவாசிக்க வேறுமென்றுசொல்லி
தன்னெறி நாலவிந்து நற்பாடமீதேறி
சைவநூல்வேதந் தமைக்கவேவாசித்தார்
ஓரேட்டுக்குள்ளே புலகமெல்லாம்வாழவென்று
தேவர்கள்வாழவென்று திருவோடுவாசித்தார்
மூவர்கள்வாழவென்று முதலேடுவாசித்தார்
அரனயன்மால்செங்கை யானதொருசீவனமும்
நமனுடனும்வேந்தன் நடுக்கணத்திலுள்ளவர்காண்
சங்கரநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
அட்டவணைப்பட்டோலை யனுப்படிபேசவாசிக்க
வாத்தியார்தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்டதுகாண்
தனதுமனையைத்தேடி தலைதானிப்புதிருமோரு
அசதிமனையை மெய்யாத்திக்கண்டீரே
உம்முடையபள்ளிக்கூடத்து உம்மக்கநியாயமிங்கேதாமல்
என்னுடையபேட்டில் யெழுதினேனென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லவாத்தியார் திருவையாறுபோற்றிசெய்து
ஈஸ்வரனார்கற்பிள்ளையோ வென்றுசொல்லித்தானிருக்க
இவ்வார்த்தைதன்கேட்டு இந்திராணிந்திராணியுடன்
மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்

இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
மைந்தர்பெருமாள் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
பூலோகசேதனிக்குப் போய்வாரேனென்றுரைத்தார்
நங்கைகள்சோதனைக்கும் நாம்போறோம் மித்திரரே
அங்கேசிவன் வாசலருகிருக்கநாம்போறோம்
என்றுகணக்கை யிதமுடனே தான் சுருட்டி
அன்றுடனே புறப்பட்டார்நற்கணக்கர்
இப்படியே ஈசுவரனார் தான்கொடுத்தார்
அட்டவணைப்படி கணக்கெழுதப்போறேமென்றார்
மத்தக்கையிலே யரனார் கருதலம்
நித்தமொழுதிடவே நிமலரருள்கொடுத்தார்
பத்திரமாயென்வசத்தில் நந்ததொருபட்டோலை
சீருடனேயென்வசத்தில் சிறப்பாயிருக்குதுகாண்
பாமனார்தான்கொடுத்த பண்டாரபொக்கிஷமும்
கோத்தவரிசைகளும் கொற்றவரேகண்டீரே
பொன்னுலகைமட்டுமல்லோ புண்ணியரே நீராண்டீர்
நிறைந்தபுகழ்மாதாவும் நீருமிகத்தவசிருக்க
உங்களுக்குப்பிள்ளையா யுகந்தளித்தார்கண்டீரே
அண்டரண்டகோளமட்டும் அனுவளவுந்தப்பாமல்
எழுத்தாணிபட்டோலை யென்கையிற்றான்கொடுத்தார்
முத்திரமோதிரமும் முன்விரலிலேயணிந்தார்
கண்டீரோநீரும் கணையாழிமோதிரத்தை
இவ்வளவுவாழ்வுறுமக்க விருவரிடவாழ்வு
புதிதானகாரியமும் போய்ப்பார்க்கவேணுமென்று
போய்வருவேனையா பொருத்தவிடைதாருமென
பாலவயசு வருமளவும் நீரிருந்தால்
பாலனுய்வந்த பலன்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
புத்திரபலனும் அரனருளாற்றான்கிடைக்கும்
அப்படியேதானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
எப்படியுமென்தாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
போகவிடையருளும் புண்ணியரேயென்றுரைத்து
மாதாவைத்தந்தையை வணங்கியிருபாதமதில்
பூபமதுபோட்டுப் பணிந்தாரேபுண்ணியனார்
அருமைத்திருமகனை யன்பிபிதாவாழ்த்தி
சித்திரவான்தேரி லேறியேபுத்தமனுர்

விருத்தம்

சென்றனனீசன்பாற் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு
நின்றனன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரில்லாவுமையாள்தானும்
வந்தவென்மகனேயென்றுவாரியேயெடுத்து கொண்டாள்
மைந்தனுமங்குவந்த வரன் முறையியம்பலுற்றான்

வசனம்

அதெப்படியென்றால், சித்திராபுத்திர நாயனாரான வர் இந்திரன் இந்திராணி இவர்களை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு தேரின்மேலேறி சுவாமிகயிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுவரனையும் பார்வதியம்மாளையுங் கண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து சிந்தை களிகூர்ந்து நிற்கப் பார்வதியம்மாளும் மகனைக் கட்டி வாரி மோந்து கொண்டவுடனே சித்திராபுத்திர நாயனார் சுவாமியிடத்தி லும் அம்மாளிடத்திலும் அவ்விடத்தில் நடந்த விருத் தாந்த மெல்லாஞ் சொல்லுகிறார். எ-று

நடை

அப்பால்நடக்கும் அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனுஞ் சொல்லுகிறேன்சீராக
மாதாபிதாவை மறந்திருந்தேனித்தனை நாள்
ஈஸ்வரன்சொன்னயிவை எள்ளளவுந்தப்பாமல்
தாமரைப்பூவாய்த் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தேனுதரவாய்
இந்திரனிந்திராணி இவர்கள் மனங்குளிர
புத்திரனுகவென்னைப் போற்றியேதான் வளர்த்தார்
பிறந்தவுடன்தருமம் பெருக்கவேசெய்திட்டார்
என்னையுமங்கே ஈன்றதொருநற்பசுவும்
என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணிதானடித்தாள்
உடனேதானப்பசுவும் உன் கயிலைவந்ததுவே
மற்றுமொருபசுப்பால் கொடுத்தெனைவளர்த்தார்கள்
நன்றாய்வளர்த்தார்கள் நாயகியும் நாயகனும்
இந்தப்படியா யிதுவரையும் நானிருந்தேன்
இவ்விடத்துசிந்தையினால் ஏக்கமிகவுண்டாகி
போகிறேனென்றுசொன்னேன்போர்வேந்தனப்போது
பாலவயசு பருவமுனக்கில்லையென்றார்
அவ்விடத்திற்றனு மிருக்கவேவேணுமென்றார்
இக்கிருக்க நீதி எள்ளளவுமில்லையென்றேன்
அரன் கயிலைசென்று அவ்விடத்தில் நானிருப்பேன்
இங்குமங்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து
அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்துயிங்குவந்தேன்
என்று—சித்திராபுத்திரனார் இரக்கமாய்ச்சொன்னவுடன்
பசுவைமிகவழைத்து பாலன்வந்தான்கண்டாயே
என்றரனார்சொல்லளற்றதொருநற்பசுவும்
சென்றுமகனார் திருமுகத்தைத்தான் கண்டாயே
எழுந்தேயிருகொம்பால் இரங்கித்தடவினதே
இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேளையிலே

[illegible]ந்திராணி இவர்களிருபேரும்
[illegible]போனவழித்தடத்தைத்தானோக்கி
[illegible]தனிலே வானவர்கோன்
[illegible]க்கும் அதிசயத்தைக்கேளுமினி
[illegible]த்திலே தேவேந்திரன்புலம்பி
[illegible]த்துருவாய்ப் போனனெனவுரைத்தார்
[illegible]கேட்ட உமைபாகரே துரைத்தார்
[illegible]ன்று சலியாமல்சொன்னாயே
[illegible]பிள்ளை வந்ததென்றால்
[illegible]னிதான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
[illegible]போலே பிதற்றுகிறாய்நீதானும்
[illegible]கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
[illegible]திண்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்றே
[illegible]னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுக
[illegible]சொல்லி விரும்பியே நாமழைத்தோம்
[illegible]வென்ன ஏற்றதொரு இந்திரரே
[illegible]யென்றுரைக்கப் போனாரே இந்திரனும்
[illegible]தாமு மேற்றதொருபுத்திரரை
[illegible]நீயும் இயமனின்வாசலுக்கு
[illegible]வுஞ் செய்யுமுறைப்படியே
[illegible]கணக்கும் அடைவாயெழுதுமென்றார்
[illegible]னும் இயமனைத்தானழைத்து
[illegible]த்திரவத்தாத் களரிகள்தான்மிகுத்து
[illegible]முண்டா மானதாலிப்போது
[illegible]கு மியல்பாகத்தானெழுத
[illegible]திரரைச் சிறப்பாயருளினன்காண்
[illegible]க்குச் சிவனாரிசைந்தபின்பு
[illegible]ன்று நமஸ்கரித்தேயந்நேரம்
[illegible]ருகி ஏற்றவிடைதான் கொண்டு
[illegible]ழுந்தேயிமா நிமலர் அருளாலே
[illegible]வாழுவென்று ஏத்திவிடைகொடுத்து
[illegible]னே கனதண்டஞ்சூலமுடன்
[illegible]டுகொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
[illegible]ந்தான்கொடுத்து ஏற்றபிரமாவும்
[illegible]சிவனுக்கு திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
[illegible]த்துக் திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
[illegible]த்துத் தான் பூசைசெய்வார்மேல்
[illegible]செய்வார்மேல் சற்றுஞ்சொல்லாதேயென்று
[illegible]சொல்லிப் போகவிடைகொடுக்க
[illegible]திக் கணக்கனையுந்தான் வைத்து
[illegible]வேறிவாரார் எமதர்ம[illegible]

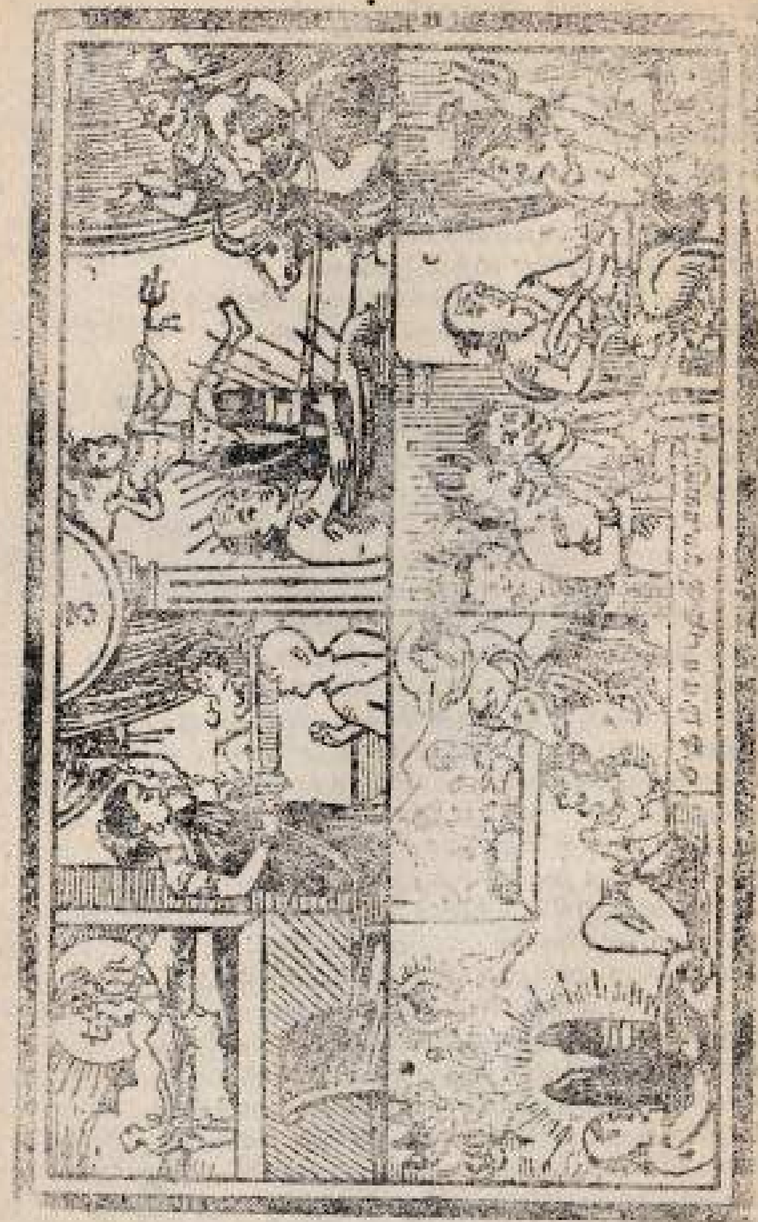

[illegible] சின்னம் நன்றாய் முழங்கிவர
[illegible]மொன்றாய் இந்திரலோகம் புகுந்தார்
[illegible]தாங்கள் இசையவேதான் பேசி
[illegible]ளோர் தம்கணக்கைப் பார்த்தார்களப்போது
[illegible]வேயென்று திருநீறணியாதார்
[illegible]வென்று நாமமறியாதார்
[illegible]தந்தையைப் பேணுதபாவியர்கள்
[illegible]விருந்து வழக்கோரஞ் செய்தவர்கள்
[illegible]த்தில் நின்று அநியாஞ் சொன்னவர்கள்
[illegible]மைக்குப் பேராசைக் கொண்டவர்கள்
[illegible]ர் கணக்குப் படியாதோர்
[illegible]ங்காதார் திருக்கோயில் சூழாதார்
[illegible]வணங்காதார் ஆலயத்தைதமே வாதார்
[illegible]வந்தவரைப் பின்னேவரவென்பார்கள்
[illegible]றுத்துக் கறந்துபாலுண்டவர்கள்
[illegible]திக்கச் சுரத்துபாலுண்டவர்கள்
[illegible]தாழிமரக்கால் போட்டளந்தபாவியர்கள்
[illegible]றித்துப் பேதமுறச் சொன்னவர்கள்
[illegible]பொருளை இல்லையென்றேவுரைத்தவர்கள்
[illegible]க்குத் துணைவாரோ மென்றுசொல்லி
[illegible]லாக் காட்டில் அடித்துப் பறித்தவர்கள்
[illegible]றிக் குளித்திடும் பொல்லாதார்
[illegible] மனையாள் வருந்தக் கூத்தியர்கள்தன்னைவைத்
[illegible]வருந்த வயிறுவளர்த்திடுவோர் (தோர்
[illegible]ண்டு வாழ்ந்தால் ஏற்றவர்க்குமில்லையென்பார்
[illegible] புழைக்கையில் நின்றுமொள்ளக்கேட்டவர்கள்
[illegible]செய்விக்குஞ் சண்டாளப்பாதகர்கள்
[illegible]வனுக்கு குறிப்பறிந்து செய்யாதார்
[illegible]கொத்த விழிதொழில் செய்வோரையெல்லாம்
[illegible]நல்லசெத்தமுளிற்றுன் போட்டுப்
[illegible]தனில்சிப்பதறவேதான் பிடித்து
[illegible] தருசையிட்டு நாக்கில் துரட்டிட்டு
[illegible]தனிலே யோங்கி முனையெறிந்து
[illegible]கண்ணில் ஆணைதனை நிறுத்தி
[illegible] பின்கட்டாகக் கட்டியிருகால் பின்னி
[illegible]த்து மறுகுகதிர்பாம்புடனே
[illegible] கொடுஞ்செவியிறுரடேற்றி
[illegible]ற்போட்டுப் பதறவிழுத்திழுத்து
[illegible] வெட்டியே போட்டிழுத்து
[illegible]க் கரைத்ததிலே தாளெழுக்கி

முன்னுவளைங்களில் முகங்குழாய்ப் போட்டிழுத்து
பள்ளமேடென்று பாராமற்றுணிழுத்து
இவர்தங்களையெல்லாம் ஏழ்நரகத்தில்
தள்ளவென்றுபட்டோலை தானெழுதிக்கொண்டார்காண்
நல்லோர்பெரியோரை நடுங்கவே சொன்னவரை
கொண்டகணவனுக்குக் கொலைமருந்து செய்தவரை
வீதி வீதியாக விவரமாய்த் தானெழுதி
அவ்வீதிவிட்டு மறுவீதிவந்தார்கள்
பெற்றதாய்சொத்தைக் களவுசெய்யும் போதையரை
அரைத்த அம்மிசாத்தாத அரும்பாவியானவரை
குற்றமுரலுக்கை யொதுங்கவையாக் கொடியவரை
வைசற்படி நடக்கும் வழி சுத்திசெய்யாரை
எந்தபதார்த்தமும் ஏற்றசுத்தி செய்யாரை
கண்டபோதொன்று சொல்லிக் காணுமலொன்று சொல்லு
குண்டுணிகள் சொல்லும் கொடும்பாவியானவரைப்
பகலுறக்கஞ்செய்யும் பாவிகள் தங்களையும்
நரகத்திலேயழுந்த நடுவோலைதானெழுதி
கள்ளர்களோடு கடுகலந்துசிக்கினதே
குண்டுணிகள் சொல்லிக் குறளிகள் தான்பேசிச்
சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள் செய்வாரை
கணவனைக் காணுமல் கள்ளியவள் விடுவிட்டுத்
தீர்த்தமூமாடித் திருநாளும் பார்த்தவரை
பர்த்தாவிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவரை
அவர்களைப்போல அனுக்கணக்குத்தப்பாமல்
செய்யவென்று நல்கணக்குச் சேரவேதானெழுதி
செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந்தார்காண்
அவர்களெல்லாம்மங்கே யடிபணிந்துவாய்புதைத்து
வில்லாச்சரக்கை விலைச்சரக்கைவிற்றிடுவோம்
செல்லாப்பணத்தைச் செலுத்துவோங்கண்டீரே
எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருளுமென்றுமெல்ல
அவர்களுக்குச்சொல்லி யமைத்தபடிதானெழுதி
வெள்ளாளரெல்லாம் வேண்டினதெல்லாம்படைத்து
நெல்லுகளை நாங்கள் உலர்த்தாமல்விற்றிடுவோம்
கள்ளமரக்கால்நாழி கலந்துமிகவிற்றிடுவோம்
என்றுசொல்லிளங்கள் குற்றம்பொறுமெனவே
இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடிதானெழுதிப்
பட்டமார்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
பட்டமார்வந்து பணிந்துமிகத்தொழுது
குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூரிப்போம்
பால்தயிரும்நெய்யும் பசித்தெடுத்துச்சாப்பிடுவோம்
ஏருதமானதனை யேற்றிடுவோமென்றுசொல்லி

இவர்களுக்குமங்கே ஏற்றபடிதானெழுதி
அந்தந்தச்சாதிதெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து
அவரவர்கள்செய்யும்வகை யதிர்க்கவேதானெழுதி
செய்யும்புண்ணியங்கள் பகுத்துமேதானெழுதிப்
புண்ணியஞ்செய்வோரைப் புதுமையாயெடுத்தெழுதிப்
பசியாமலன்னம் பாகுடனேகொடுத்தவரை
இரக்கத்துடன் ஏமாற்றிவந்தவர்க்கு
கிழிந்தபுடவை யுகந்தளித்தோர்தங்களையும்
பிச்சையிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
மகேசுரபூசைக்கு மடங்கட்டுவைத்தவரை
சாலைமரமுஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
சிவபூஜைதவபூஜை குருபூஜைசெய்வோரை
நாற்குதிசைவிளங்க நந்தவனம்வைத்தவரை
ஆலயங்கள்கட்டி யன்னமிகக்கொடுப்போரை
இடித்துபழும்கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
தாகத்துக்காகநல்ல தண்ணீர்கொடுத்தவரை
போகுந்தவுயிர்தனக்குப் போக நீர்விட்டவரை
இராக்காலபட்டினியை யிதமாகத்தீர்த்தவரை
பஞ்சம்வருங்காலம் பகுந்தன்னமிட்டவரை
பெரியோர்தங்களையும் பேணிநடத்தவரை
விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துவுண்ணுமல்
வைத்தவகையில் வஞ்சகஞ்செய்யாரை
தூண்விளக்குமாவிளக்கு தேயமாய்ச்செய்தவரை
பூதானம் கோதானம் வஸ்திரதானம்முதலான
தானங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
வழக்கோரஞ்செய்யாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
சிவனைவணங்கிச் சிவபூசைசெய்தவரை
செருப்புக்குடைமுதலாய்ச் சிறந்தபிராமணர்க்குக்
கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை
பிள்ளைபால்வார்த்தோரைப் பிணிக்குமருந்தளித்தோரை
அதிதிபரதேசியருக்கு அன்னமிட்டுண்டவரை
ஏகாதசியில்நல்விரதம் பத்தியாயிருந்தாரை
பர்த்தாவின்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
குருவைமறவாரைக் கொலைகளவுசெய்யாரை
கணவனிட்டசொல்லைக் கட்டாய்நடத்தினரை
ஆறுகுளங்கள்தனி லணைகட்டிவைத்தவரை
வழிபோவாரறியாமல் வாகாகக்காத்தோரை
கன்றுபசுக்குடிக்குமட்டுங் கருத்தாகவிட்டவரை
தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமலெழுதிவைத்து
விழிமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்போர்
காய்ந்ததலைக்கெண்ணெய் கட்டாகத்தானளிப்போர்

ஆவைவணங்கி யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
விநாயகர்பூசை விருப்பமாய்ச்செய்வோரை
பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவாத்தியார்க்குச்
சம்பளமும்பணமுந் தான்கொடுத்தோர்தங்களையும்
கந்தனையெந்நாளும் கருதித்தொழுதிடுவோர்
மாதாபிதாவை மகிழ்ந்துநித்தந்தொழுவோர்
வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதானடப்போர்
குருதன்றிசெய்ந்நன்றி குறையாமற்றுனடப்போர்
விஷயங்கள் தனைமீள விருப்பமாய்ச்செய்தவரும்
வண்ணார் நாவிதன்கூலிமனமகிழ்ந்தேதான்கொடுப்பார்
தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமற்றானெழுதி
இப்படிக்கொத்த இயல்புடையபுண்ணியரைச்
செப்பமுடனறிந்து செய்தபிழைபொறுத்துத்
தப்ப மனிசாரனுர் தன்னடியிற்றான் சேர்ந்து
வைகுண்டலோகத்தும் வகையுடனேதான்சேர்ந்து
அந்தவுலகத்தி லமரர்களைப்போலிருந்து
புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போதவேதானிருக்கக்
கயிலைக்குபட்டபுறத்தல் காவனமுண்டாக்கி
பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
காய்கனிகளுள்ளதெல்லாங் கனக்கவேயுண்டாக்கி
எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்ப்பூசைசெய்ய
பணிவிடைகள் செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகச்செய்வித்து
வைகுண்டலோகத்தும் வாழ்ந்திருக்கத்தானெழுதிப்
பாவியர்க்குத்துன்பப் பலனையெழுதுகிறார்
அட்டைக்குழியும் அழுகுபுழுக்குழியும்
கிருமிவகைக்குழிகள் வேறுகச்செய்தார்காண்
மிருகங்கள்வாழ்குழிகள் வேறுகச்செய்தார்காண்
அகல்கிடங்குவெட்டி யதிலேயனல்வளர்த்தி
முள்ளுவனங்களையு மோசமாய்ச்செய்தார்காண்
நூற்பாலம்மயிர்ப்பாலம் நூதனமாய்ச்செய்தார்காண்
காடுங்கரடுங் கல்லுமிகவுண்டாக்கி
சற்றுநிழலில்லாமல் தவிக்கவேசெய்தார்காண்
நரகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
மெத்தவேயுண்டாக்கி விமரிசையாய்ஆயுதமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணுச்செக்குகளும்
இரும்புத்தூணுங்காய்ச்சி யேற்றபடிநிறுத்தி
செப்புத்தூணுங்காய்ச்சி சேரவேதானிருத்தி
இரும்புமுக்காலிகளை யந்நேரங்காய்ச்சிவைத்தார்
செவிகளுக்குநாராசஞ் சேரவேயுண்டாக்கி
உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தான்வரைக்கும்

வகைவகையாபரணி வரிசையாய்த்தானடுத்து
தோரண்டிவகைகள் தோற்றமிகவுண்டாக்கி
இந்தவகைப்படியே எள்ளளவுந்தப்பாமல்
பாவபுண்ணியங்களுக்குப் பரிந்துவகைசெய்தபின்பு
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்பாற்போகலுற்றார்
அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்புடனே நானுஞ்சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
மாதாவின்தன்னருகே வந்தார்பெருங்கணக்கர்
ஓயாதருமராசனுமியல்பாக அருகிருந்தார்
தந்தையரைவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதில்
நமஸ்கரித்ததன்மகனை நன்றாகவேவாழ்வாய்
என்றுசொல்லியுத்தமரை இருகையாற்றனெடுத்துக்
கன்னல்மொழியாள் கனிவாயால்முத்தமிட்டாள்
முத்தமிட்டபோது முன்னின்றதாதியர்கள்
எண்ணெய்ப்பலகைதன்னை யெடுத்தங்கேதான்போட்டுப்
பொற்கிண்ணிதன்னிற் போதவேயெண்ணெயிட்டு
எண்ணெய்க்காப்புச்செய்ய எழுந்தருளவேணுமென்றார்
எண்ணெய்க்காப்பிட்டபின்பு ஏற்றதலைதான்கோதி
தீர்த்தமுமாடித் திருநீறுந்தானணிந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானங்கொடுத்து
அதிதிபரதேசியர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
மகேசுரபூசையை வண்மையுடன்செய்தபின்பு
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகழகாய்த்தான்பூண்டு
பட்டாதிகளெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
போசனசாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனார்
நாடாளும் இந்திரரும் நாடகமடந்தையரும்
நீலவாழையிலையறுத்து தங்கத்தடமுத்தி
பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
பொன்னின்கவட்டியிலே வைத்தார்கள் முன்பாக
கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்
சுற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
தும்பைப்பூப்போலமுது சொரிந்துநறுநெய்வார்த்து
தம்பியரையுண்ணவென்று தடவினார்முதுகுதனை
அப்போதுமுத்தமனார் அவர்கள்முகம்நோக்கி
உள்வீட்டிலேயமுது உண்டோமேயாமாகில்
உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
என்றபொழுதில் இயல்பானமாதாவும்
நின்றுபதவித்து நெடுமூச்சுதானெறிந்து
அகமகிழ்சந்ததிதான் அறியாதபாவியென்று
காதல்மிகவில்லாத கன்னியிருந்தென்னவென்று

போதமயங்கியே போய்ச்சேர்ந்தாள் பஞ்சணையில்
மாதாமயங்கியபின் மைந்தரெழுந்திருந்து
உண்ணவேவாருமென உவந்துநிற்கஅப்போது
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தாற்போல்
கைதொழுதுபாலகனைக் கட்டியெடுத்தணைத்து
மைவிழியாள்தானும் மடியிலெடுத்துவைத்து
வருகைப்பலாகனியு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
சர்க்கரைநற்சீனி தாரணியிலுள்ளதெல்லாம்
திரட்டுப்பால்தன்னையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்க
பாங்குடனேயுந்தமரர் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்ருர்
கைகழுவிசுத்தியண்ணி கனகமணியாசனத்தில்
அடைக்காயும் வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
சிறப்பாகதான்கொடுத்து சிந்தைமகிழ்ந்துரைப்பார்
இயமலோகக்கணக்கு எழுதவேபோவாய் நீ
அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணத்திலெழுதாமல்
சொற்பமாங்குற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்கணக்கை
எழுதிமுடித்திடுவாய் என் மகனே என்று சொல்ல
ஏதுகுற்றஞ்சொன்னீர் என்றுடையமாதாவே
தலைவரையிலேயறுத்துத் தானெனக்கும்போட்டதுவும்
குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டேனிவ் மாதாவே
என்றுசொல்லிப்பேசி இருக்கின்ற அந்நேரம்
மைந்தர்பெருமாள் மாளிகையினுட்புகுந்து
போகவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதாமுரைத்தார்
வந்துதொழுத மகனைத்தான் பார்த்து
வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திரனுடனே யிந்திராணிமனமகிழ்ந்து
தருமராசனிடத்திற் ருமொருவார்த்தைசொல்லுவார்
புத்திரர்பின்வருவார் போமுன்பெனவுரைத்தார்
அந்தப்படிதரும ராசனும்போகலுற்ருன்
போனுர்யமதருமர் பூவுலகிற்சேனையுடன்
அப்பால்நடக்கின்ற அதிசயத்தைக்கேளுங்கள்
மிருகண்டன்நற்கதையை மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்
வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேணுமென்று
பாதாளந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாய் மிகவளர்த்த
வேரமகுண்டமத்தியிலே யுயர்ந்தகம்பம்நாட்டியந்தக்
கம்பத்திலேறிக் கால்விரலைத்தானூன்றி
வேதான அக்கினியுமே லேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீரருந்தாமற் சருகும்புசியாமல்
இருந்தான்தவசு ஈராண்டோடெட்டுடனே
வருந்தித்தவசிருந்தான் மன்னிமிருகண்டன்
அந்தத்தவத்தருவை அரனுருந்தாமறிந்து

...விடைவாகத் தானெழுந்தார் சங்கரரும்
...நுமையவளு மப்படியேதானும்வந்தாள்
...பெருந்தவசியா யேகினுர்தவத்தருகே
...கண்டன்செய்ததவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்காண்
...போமிருகண்டன் அரனுரைத்தான்தொழுது

விருத்தம்

...னேபோற்றிபோற்றி அறம்வளர்த்தவனேபோற்றி
...னேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாய போற்றி
...வேதவசியாகப் பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி
...வேயடியேற்கன்பா ஒருமைதானருள்வாய்போற்றி

நடை

...மொழிகேட்டு இருவருமனமகிழ்ந்து
...டனே திருவாக்குதானுரைப்பார்
...மிருகண்டாமதலைதனைநாம்தருவோம்
...வயசு தீர்க்காயுசாயிருந்தால்
...வில்லாமற் கசடனுய்த்தானிருப்பான்
...து கல்வியறி வுடையவனுயிருந்தால்
...வயது பாலகனுய் இருப்பான்
...இந்த வகைதனிலேயாண்பிள்ளை
...யிருக்கவேவேணுமென்ருர்
...மிருகண்டன் ஆராயுங்கல்வியோனுய்த்
...மிக்கோனுய்த் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று
...விட்டபோது திருமதலைதானருளி
...யவளும் ஆனபரமேசுரரும்
...பதியேறி யேகினுர்கயிலைதனில்
...ணுரு மிக்கதவமுடித்து
...வேதானிருந்து நன்ருகவாழ்கையிலே
...ந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
...புராணமெல்லாம் சதுராகத்தான்படித்து
...சோதி விளங்கினுர்மார்க்கண்டன்
...நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
...துளசி விருப்பமுடன்தானெடுத்து
...ச்சி மருவுற்றபூக்களுடன்
...மல்லிகையுஞ் சேர்ந்த அலரியுடன்
...களெல்லாம் போதவேதானெடுத்துக்
...மணிந்தைந்தெழுத்தைக் கருத்திலேதானமைத்து
...தொழுது சிவபூசைசெய்யலுற்ருன்
...அரைநாழிகைபிரியாமல்
...சிவனை யன்பாகப்பூசைசெய்தான்
...தானும் துலங்கவேசொல்லலுற்ருன்

விருத்தம்

அண்டர்கட்கரியாய்போற்றி யடியவர்க்கெளியாய்போற்றி
வண்டமிழ்ப்பாண்டி நாடு வாழமண்சுமந்தாய்போற்றி
கண்டவர்க்கினியமேனி காட்டியென் சென்னிமீதில்
முண்டகத்திருந்தானானே முத்தனேபோற்றிபோற்றி
வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர் தலைவாபோற்றி
மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றியான்செய்
பாதகமனைத்துந்தீர்க்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி

நடை

இப்படித்தோத்திரங்கள் இயம்பிமிகப்பணிந்து
பழுதுகள்வாராமல் பரமனையேதொழுவார்
இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்
ஆண்டுபதினாறும் அச்சுதேயங்கவர்க்கு
அப்போதுயமதர்மன் அருகில்நின்ற தூதுவரை
மார்க்கண்டமாமுனிக்கு வயதுபதினாறாச்சு
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு ஆனபெருந்தூதுவர்கள்
சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில்வந்தார்கள்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆனபெருங்கோயில்நிற்க
நின்றமார்க்கண்டனைப் நீர்வாருமென்றுரைத்தார்
அப்போதுதூதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
நீங்களும்யாரென்று எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
இயமதருமராசன் இயல்தூதர் நாங்களெல்லாம்
எங்களரசனும்மை இனிமையாய்த்தானழைத்தான்
உங்கள்வயசு மொருபதினாறாச்சுதென்று
வந்தோமுமையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
மார்க்கண்டனும் மனந்நடுங்காதேயுரைப்பார்
தார்க்கொன்றைசூடுகின்ற சங்கரனைத்தானினைந்து
வந்தாரேதூதுவரே வார்த்தையொன்றுகேளுங்கள்
அந்தநமனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
முத்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எந்தஇயம னெனையழைக்கச் சொன்னவன்காண்
என்றபொழுதில் இயமதூதரேங்கிநின்று
இவருயிரைத்தான்பிடிக்க இசையாதென்றோடிவந்து
இயமதருமராசன்பா லிசைக்கிறார் தூதுவர்கள்
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
அவன்சொன்னவார்த்தை யடியேனுரைக்கின்றோம்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
உங்களியமன் ஒளிந்தோடிப்போவான்காண்
வந்தபடியே வழிபார்த்துஓடுமென்றான்

[illegible]யந்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதருமர்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கூற்றுவருமந்நேரம்

விருத்தம்

அரியயனறியாத அரனைநோக்கித் தவம் பண்ணிப் பிரியமுடனே மிருகண்டன் பெற்றபிள்ளை [illegible] எரியுங்கருஞ்சியுளகூற்ற னெடுத்தான் சூலத் [illegible] விரியுங்கனல்சூழுலகமெல்லாம் வெற்றி சிறக்கத் தோன்றினனே.

தெரியுங் கடல்போற் கோபமூண்டு சேனையெல்லாம் புடைசூழக், கரிய மலைபோல செம்மலைபோல் [illegible] நடந்தான் வழியின்மேற், பெரியகடாவின் [illegible] பிறைபோல வளர்ந்த பெயிறுகளும், எரியும் [illegible] சுடர் போல் இரண்டுவிழியும் பொறிசிதற,

வசனம்

அஃதெப்படியென்றால்: மார்க்கண்டனுக்கு வயசு பதினாறு ஆனவுடனே இயமன் தூதர்களை யனுப்பிக் கூட்டிவரச்செல்ல மார்க்கண்டனுனவன் சுவாமி கைலை [illegible] கிருபைத் தியானித்துக்கொண்டு வந்த தூதரை நிராகரித்து யமதருமராசனையுஞ் சட்டைபண்ணாமற் சொன்ன செய்தியைத் தூதரானவர் தருமராசனிடத்திற் போயறிவிக்கத் தருமராஜன்மிகுந்தகோபங்கொண்டு கண்களிரண்டும் நெருப்புப்பொறிபறக்க அண்டங்கள் மலைகளெல்லாம் நடு நடுங்கத்தேவர்களெல்லாம் [illegible] தக்கதாக வயிரமுடி தரித்து புசங்க [illegible] ஆயிரம் பேர்களால் தூக்கப்படா நின்ற [illegible] சூரியும் கட்டி ஆயுதவரிசைகளிற் சில [illegible] இடுப்பில் வரிந்துகட்டிப் பாசகயிறுந் தன் [illegible] கருங்கடாவின் பேரிலேறிக்கொண்டு [illegible] முரசறைந்து, இருபுறமுஞ் சேனைத் [illegible] சூழ்ந்துவர ஆயிரங் காலாள் ஆயுதபாணி [illegible] வரவும் ஒவ்வொரு கொம்பு இரண்டு நாழிகை [illegible] நீளம் வளர்ந்திருக்கப் படாநின்ற கருங் [illegible] இரண்டாயிரம் வரவும் மீசைகள் பட பட [illegible] துடிக்கவும் அண்ட புவனங்களெல்லாம் அதிர [illegible] மார்க்கண்டனைத் தேடிப் புறப் [illegible].

நடை

[illegible] மார்க்கண்டனைத்தேடி
இயமதருமன் அங்குவரும் இரைச்சல்மிகக்கேட்டு

மார்க்கண்டன் தானு மனதுமிகநடுங்கி
என்செய்வோமென்று ஈசுவரரைத்தானினைந்து
தஞ்சமென்றுசொல்லிச் சரணம்பணியலுற்ருன்

விருத்தம்

கண்டான் பாலகன் காலனையுங் கண்ணில் மிகவும் நீர்ததும்பி அண்டர் பெருமான் றனைப்பார்த்தே யடியேன் செய்த குற்றங்களுண்டானலும் பொறுத்தருள் வரயுற்றகால னென்னுயிரைக் கொண்டேயின்று, போகாமற் போகவே காத்துக்கொள்வாயே.

என்றேயிரங்கி மார்க்கண்டன் இறைவன்பாதமலர் போற்றி நின்றேதொழுது கும்பிட்டே நெடுமூச்செறிய நிமலனுமே, நன்றே யுனது பந்தியினி நமனுமுனைப் பற்றிடவ்வாமுற், சென்றேதொலைப்போம் மார்க்கண்டா தெரிவாயென்றே சொல்லிவிட்டேன்.

அஞ்சாதேநாங் காத்திடுவோ மானைமுகவன் றன்னுனை, துஞ்சாதே நீ அவனுடனே சொல்லாலொன்றும் பேசாதே, மஞ்சார்பொழில் சூழுலகறியமதியா துன்மேல் வருவானேல், நஞ்சார் கூர்வாள் மழுவாலே நமனைக் கொல்வோ மெனச்சொல்ல

கோலஞ்செய்து மலர்தூவிக் குறித்துன்பாதம் வணங்கிடுவேன், ஆலமுண்ட மிடற்றனே அடியேய னெஞ்சங் கலங்காமற், சூலபாசந் தன்னுடனே சுற்றி நின்று என்னுயிரைக், காலன்கொண்டு போகாமற் காத்துக்கொள்வாய் கொள்வாயே.

அத்தனே போற்றி போற்றி அடியவர்க் கெளியாய் போற்றி பித்தனே போற்றி போற்றி பிறைமுடித்தான் போற்றி, நித்தனே போற்றி போற்றி நிருமலா போற்றி போற்றி, யுற்றதோர் கூற்றன்வந்தா லுதைத்துடன் கொல்லுவாயே.

ஆதிப்பொருளா யலைகடலா யணுவுக்கணுவா யாவருக்கு, நீதிப்பரனாய் நீர்க்குணனாய் நினைவார்க் கெளியோனாய்ச் சோதிவடிவாய்ச் சுடரொளியாய்த் தோன்றுஞ்சிவனே மாமறலி, மோதிப்பாச மெறியவந் தான்முழுது தானுன் னடைக்கலமே.

வசனம்

இப்படிமார்க்கண்டன் தோத்திரம் பண்ணுவதைக் கேட்டு எமதருமராஜன் சொல்லுகிருன்.

விருத்தம்

வாடா நெடுவாய் மார்க்கண்டா மறந்தாலும் விடுவேனே, ஓடுகொண்டா ரென்செய்வா ருன்னைப்

பிடித்துக் கொடுபோகிச் சூடாமணிசேர் வழியிரண்டுஞ் சொருகச் சூலத்தாற் குத்திக், கூடாவுயிரைப் பிடித்தே நான் கொண்டே போவேன் கண்டாயே.

வசனம்

என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனுஷன் வந்து உன்னை யழைத்தால் அதற்கு வராமலிருந்து மேலான வார்த்தை சொல்லுகிருய், உன்னை விடத்தக்கதில்லை, கர்த்தா வானவர் உன்னைக் கொண்டோடும்போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுவாய்த் தருமராசன் மார்க்கண்டனைப் பயப்படுத்துகிருன்.

விருத்தம்

ஈசன்றன்னை லென்செயலாமிந்தப் பதத்தையினிய வரசல், வாசஞ்செய்துமலரிட்டுவணங்கிறைஞ மாற்றரிது. மோசம்போகே லுன்றனுக்கு முடித்தநாளும் வந்தது காண், பாசங்கொண்டே புன்னுயிரைப் பற்றி மிகவும் பறிப்பேனே.

ஈரெட்டொழிய வயசுனக்கு ஏற்றமுண்டோ என்னுடனே, மார்பைத்தட்டி எதிராடி வலிமை சொன்னுய் மார்க்கண்டா பாரிப்போதே நானுன்னைப் பரமேசுவரனும் பார்த்திருக்கக் கூரிட்டொளிர்வேல் தன்னுலே கொண்டேபோவேன் கண்டாயே.

வசனம்

ஆஃதெப்படி யென்றுல்யமதர்ம மகாராசனுனவன் மார்க்கண்டனைப்பார்த்து, "அடாமார்க்கண்டா! நீ எத்தனை தவத்தோடுங் கூடிப் பூசை செய்தாலும் உனக்குப் பதினறு வயசுக்குமே விருப்பில்லையே; கர்த்தன் தான் என்ன செய்வார் அவர் பார்த்திருக்கக் கொண்டு போகிறே னென்று கருங் கடாவின்பேரிலிருந்து கீழிறங்கி கோபத்துடன் சொல்ல மார்க்கண்டன் சிவனைத் துதிக்கிருன், எ-று.

விருத்தம்

அடியேன் தொழு நம்பரனே யபயம், பரமேசுவரனேயபயம், துடிசேரிடையாள் கணவா வபயந் தூய நெல்லைப் பதியா யபயம், கடிசேர்குலக் கர்த்தா வபயங் கருணலயனே யபயமபயம், கொடிதாகிய கூற்றுவனைக் கொன்று கொடுப்பாயெல்லா வரமுமென்ன.

வசனம்

இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்க்கண்டனைப் பார்த்து சுவாமி யருளுகிருர்.

விருத்தம்

வந்துபயத்தே யபயமிட மார்க்கண்டா நீயஞ்சாதே யைந்துகாத்தன் றன்றனை யமர்த்தநமனை யணுகவொட் டோருஞ் சிந்தைமகிழ்ந்தே யிருவென்று திருவெண்ணீத் றுக்காப் பணித்து மைந்தன் றன்னைத் தன்னருகே வரவென்றழைத்து வைத்தனரே.

வசனம்

இப்படிக் கைலாசபதி யானவர் மார்க்கண்டனைத் தன் கிட்டவைத்ததைப் பார்த்து எமதருமராசன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்

உசக்கிடவே னல்லவென்று கொடியக் கோபத்துட னியமன், ஈசர்க்கெதிரே தழலெனவே தெரியுஞ் செக்கர்க் குஞ்சியுடன், பாசக்கயிற்று லவன்றன்னைப் பற்றிப் பிடிப்போ மென்றெண்ணிப் பேசிக்கொண்டு தான்வந்து பெரிய மலைபோல் நின்றனனே.

நடை

நின்றனியமன் தேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விரைந்து மார்க்கண்டன் மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் அரனையேகட்டலுற்றான்
வீசினபாசத்தால் விமலனோடு மார்க்கண்டனைச்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிழுத்தான்

விருத்தம்

வட்டச்சடையார் திருமுதுகை வலுவாய் மார்க்கண்டன்றன்னைக் கட்டிக்கொண்டான் தானிறுக்கக் கண்ணீர் நின்று மிகத்ததும்புஞ் சிட்டர்க்குரிய பிரானுருஞ் சிறுவன்றனு மகப்படவே, துட்டக்காலன் பாசத்தைச் சுழற்றி யிழுக்க லுற்றனே.

வசனம்

அஃதெப்படியெனில்: யமதருமராசனுக்குக் கோபமுண்டாகி மார்க்கண்டன் பேரிற் பாசத்தை வீசிடமார்க்கண்டனானவன் சுவாமியைத் தாவிச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொள்ள, அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனையுஞ் சேர்த்தது, அதைக் கண்டு மார்க்கண்டனானவன் றன்னைப் பாசமிழுக்கிறதுந் தவிர நம்முடைய நிமித்தியஞ் சுவாமியையும் பாசக்கயிறு பற்றியிழுக்கும்படி யாச்சுதே யென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாக வோடுகிறது சுவாமிக்குத் தெரிந்து கோபமுண்டாகி யமதர்மராஜனை யாக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்

வாழுமுலகி லருள்பெற்று மார்க்கண்டனைத்தான் காத்திடவே, ஏழையாக வெழுந்திருந்து இடது காலை மிகநீட்டி, விழுமுதைத்தார் நிலம்பார்க்க விண்ணு மண்ணுந் தானதிர, ஆழிவுடைந்தாற் போலியமன் அலறி விழ்ந்தானவனியிலே.

நடை

அப்பால் நடக்கு மதிசயத்தைச் சொல்லுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்க பாதாளத்தேவிழுந்து
இறந்தானே இயமன் ஏற்றதொருசுரரும்
மார்க்கண்டா நீயு மயங்காதேயென்றுரைத்து
என்றும்பதினாறு யிருக்கவரங்கொடுத்து
ஒன்றுக்குமஞ்சாதேயுன்னை நாங்காத்திடுவோம்
என்றுசிவனு நிவ்வசனஞ்சொல்லிடவே
மார்க்கண்டன்றானும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்திருந்தான்
அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள் இறவாமல்
இருந்ததினாலென்ன செய்வாள் ஏற்றதொருபூமாது
கண்டிருகம்வாடி கண்ணிடத்துநீர்சொரிந்து
சாவார்களில் லாமற்றரைப்பாரமாச்சுதினிப்
பூமிபெருகாதிருக்கப் புனிதரருள்வேணுமென்று
பைங்கொடியாள் பூமாது பாரஞ்சுமக்கவற
இந்திரனார் தம்மிடத்திற் போவோமென நினைந்து
சித்திரபுத்திரரைச் சென்று கண்டு சொல்வோமென்று
பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்று இந்திரனார் வாய்த்ததிருமாளிகையில்
முறையிட்டுச்சொல்லுகிறாள் மடித்தாள்காண்மறலியுமே
என்றுற்சுமக்கக் கூடவில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போதுசித்திரபுத்திரர் ஆதரவாய்வந்துநின்று
நாராயணரிடத்தில் தண்ணியேசொல்லுமென
நின்றுசலித்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
ஆரமுலைமாது அலறியே சென்றுகண்டாள்

விருத்தம்

பாலன் செய்த பாக்கியத்தாற் பரமசிவனார் பாதத் தாற்காலன்பட்டு விழுந்திறந்தான் அதனாலுயிர்கள் காசினியிற், சாவமிருத்து சாவின்றித் தரணிபார மாச்சுதென்று, நிலமடந்தை வருத்தமுற்று நாராயணனைப் போற்றினளே.

நடை

அப்போது மாயவரும் ஆனதொரு பூமாதே
உன்னுடையபார மொழித்தருள் சொன்னான்தானும்

போமென்று சொல்லி யனுப்பினர் பூமாதை
அப்போது தன்கணத்தை அழைத்தேயருள் புரிவார்
தேவேந்திரலோகத்திற் ருனிருக்கும் உத்தமரை
இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்ருரங்கே
கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
நாரயணரும்மை நன்ருயழைக்கலுற்ருர்
என்றமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றசித்ரபுத்திரரும்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடைந்தையர்க்கும்
கூடவே தெண்டனிட்டுக் கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
இனிதாயனுப்புமென்று இணையடியைக்கைதொழவே
நல்லதென்று இந்திரரும் நாயகியுளமகிழ்ந்து
போய்வாருமென்று புகழ்ந்து விடைகொடுத்தார்
சேனைகள் சூழ்ந்து வரச்செம்பொன்னின் தேரேறி
சித்திரபுத்திரனுர் சிவன்கைலைபோய்ச் சேர்ந்தார்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்வந்துவிட்டார்
நாற்பத்து நாற்கோடி ரிஷிகளும் வந்து விட்டார்
சந்திரருஞ்சூரியரும் தானவரும் வானவரும்
வந்து முனிதேவரெல்லாம் வணங்கினரப்போது
சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனடி வணங்கி
இருச்சனைகள் செய்து அரன்பாதம் போய்ப்பணிந்தார்
வந்து பணிந்து மகளுரைத்தானெடுத்து
நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவந்தீரோ
என்றரனுர் களிகூற ஏற்றசித்திரபுத்திரரும்
பத்தியுடன் பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
அப்போது விஷ்ணுவும்அகமகிழ்ந்தேயடி வணங்கி
சிவனருகில்சென்று செப்புகிருர் நல்வசனம்
இயமதருமராசன் இறந்ததிருற்பூமாது
சாவின்றிமிகுந்தவுயிர் தம்மைச்சுமக்கமாட்டாமல்
அல்லல்படுந்துயர மாற்றவேணுமென்று
சிவனுரிடத்திற் செப்பினரப்போது
எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனிடத்தில்
சிவனுருமங்கே சிந்தைமகிழ்ந்திடவே
பிரமாவுமந்நேரம் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
வயசுபதினுருய்ச் சிருஷ்டித்தோநாமவர்க்கு
கணக்குப்படிசென்ருன் காலத்தையறிந்துமவன்
தவத்தைமிகப்பாராமற் ருனேதான்மாண்டான்காண்
புத்திகுறைச்சலுற் போய்மாண்டானந்தநமன்
பின்னேகள்செய்தகுற்றம் பொறுத்தருளவேணுமையா
ஆரிடத்திற்சொல்வோம் அரனே நீரல்லாமல்
வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பம்கேட்கவென்ருன்

இப்படியேவானவர்கள் எல்லோரும்முறையிடவே
சொல்லுகிறேரும் கேளுங்கள் சுருக்கமாயென்றுசொல்வார்
அன்னதானஞ்செய்வோர் அருங்கோயில்கட்டினவர்
கன்னிகாதானஞ்செய்வோர் கன்றுக்குப்பால்விட்டோர்
சிவன்பாதம்சென்றவர்கள் சிவபூசைசெய்தவர்கள்
அன்னைபிதாவை யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
கோவிலுக்குநித்தம்போய்க் கும்பிட்டுவருவோர்கள்
பார்வதிபூசை பக்தியாய்ச்செய்வோர்கள்
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
இவ்வளவுபேர்களேயும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
கொண்டுவரவேணுமென்று கூறியபின்புசொல்வார்
எமனையெழுப்பி இன்பமுடன்மகிழ்ந்து
கூட்டிடுங்களென்றுசொல்லிக் கோமான்விடைகொடுக்க
அருளளிப்பாயென்றுசொல்லி அந்தகனைத்தானெழுப்ப
தண்டாயுதத்தோடே யெழுந்தானியமனுந்தான்
வாய்புதைத்துதெண்டனிட்டு வணங்குகிறுன்தானியமன்
அப்போதரனுர் அகமகிழ்ந்துபார்த்தவனே
நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
ஆயுதங்களெல்லாம் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
தன்மனக்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
நன்மைதுன்மையுள்ளபடி நமனருகேதானிருந்து
வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரைத்தார்
இருபேருமொன்ருய் எல்லோரையுமனுப்பி
எமலோகபட்டணத்தைச்சேருகிருரிருபேரும்
குடைகள்மிகநெருங்கப் பாரக்கடாவேறி
வெற்றிக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரைப்போடக்
கணக்கரும்நல்ல கற்பகத்தேரேறி
இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனுர்
எட்டுத்திசையு மெங்குமேதான்முழங்க
திக்குத்திசைகளெல்லாஞ் சிறப்பானபந்தலிலே
கவிவாணர்பாடக் கட்டியர்களாடிவர
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர
பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க
வாசங்கள்தான்வீச வான்கவரிதான்வீச
பொன்னுலகத்தாரும் போதவே சூழ்ந்துவர
தேவாதிகளெல்லாஞ் சிறப்புடனேதான்வரவே
இந்தப்படியே இருபேரும்வந்திருந்தார்
புட்பமாரி பொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழ்த்தியிட
வாணம்புவியுமற்றுலகி லுள்ளதெல்லாம்
இயமதருமன் மாளிகையில் எழுதுகின்ருர்நற்கணக்கர்
நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர்மாளிகையில்

சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்து
பட்டோலைதன்னைப் பதிவாகவாசித்தார்
திருந்தவேநன்மைசெய்தோர் சிறந்தவழிவருவதற்கு
வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்ச்செய்யலுற்ருர்
மாணிக்கஞ்சேர்த்த வயிரக்கால்தானட்டி
இடம்பெறவேபந்தல் எழிற்காவணம்போட்டு
மாடங்கள்கட்டி வயிரவிளக்கேற்றி
கூடங்கள்கட்டிக் குளிர்ந்தமலர்காவுடனே
நல்லதண்ணீர்ப்பந்தல்களை நன்ருகவுண்டுபண்ணி
புண்ணியஞ்செய்தவர்க்குப் பொருத்தமிகவுண்டாக
அதற்கானபேரை அவ்வழிக்குக்காவல்வைத்து
இதுதான கயிலைவழி என்றுமேபுண்ணியற்கு
சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ள காவலரை
திட்டங்கள்செய்து சிறப்புடனே வைத்தார்காண்
கீழ்வாசல்தன்னருகே கேசவனைந்தானேக்கி
ஞானநிஷ்டைசெய்தவர்கள் நல்வழிவருவதற்கு
சிவஞானபக்தர் தரிசித்துவருவதற்கு
பராசக்திபக்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
மண்டபமும்மாளிகையும் வகையுடனேதான்வைத்து
மாளிகைகூடம் வகுப்பாகச்செய்யலுற்ருர்
வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியரைக்காவல்வைத்து
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
வருகின்றவழியென்று வைத்தாரே தூதுவரை
வேறுமொருவாசல் விரைவாகவகுக்கவென்று
வந்துதெற்குவாசல் வழிதோறுமுட்பரப்பி
நெருப்புப்பரந்தெங்கும் நின்றெரியவுண்டுபண்ணி
சுண்ணும்புஞ்சோறுஞ் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
பேர்தெரியவெட்டிப் பெருங்கழுக்கள்தானட்டி
கூரையுங்காவுங் குளிர்ந்தநிழலில்லாமல்
நாயும்நரியும் பெருங்கடுவாயோநாயும்
கட்டெறும்புகொட்டுந்தேள் கடியதொருபாம்புடனே
அட்டைப்புழுக்குழியும் அரணைபுழுக்குழியும்
நரகக்குழியும் நன்ருகவுண்டாக்கி
அரியதொருபாதகரை அடித்திழுத்துவரச்சொன்னர்
கல்லுங்கரடுங் கடியகனல்பரப்பி
பாதகரைத்தண்டிக்கப் பாவிகளைக்காவல்வைத்தார்
மேற்கேயொரு வாசல் விதவிதமாய்ச்செய்யும்வகை
பார்க்கப்பயங்காட்டும் படர்பூதப்பிசாசுகளும்
கருநாயுஞ்செந்நாயும் கலந்துகட்டிநிறுத்திவைத்தார்
குரைக்குந்தலைப்பேய்கள் கூட்டமாய்நிறுத்திவைத்தார்
செக்குலக்கைதிருகிச் சிறப்பாகவுண்டுபண்ணி

செப்புத்தூணட்டியதிற் றீயெரியநிறுத்திவைத்தார்
இரும்பாலேதாண்டில்களை எங்குமேதானட்டி
நிகரில்லாத்தரைதனிலே நெருப்பெரியச்செம்புருக்கி
பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெய்துவைப்பார்
கிங்கிலியரங்கே கெட்டியாய்க் காவல்வைத்தார்
இப்படியேவாசல்களெல்லாம்வகுத்தபின்பு
செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்தார்
இங்கிதங்கள்பேசி இருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
வள்ளுவனுக்காளைவிட்டு வரவழைத்தாரந்நேரம்
வள்ளுவனுமங்கே வலமாகவந்துநின்று
அடியேனையிங்கே அழைத்ததெதுக்கெனவே
படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்கநீகேளு
சிவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகத்தானறிய
காயிருக்கப்பழமுதிரும் படியேயடிமுரசை
அடித்துவாவென்றுசொல்லி அனுப்பினரந்நேரம்
அப்படியேவள்ளுவனும் ஆனைதனைக்கொண்டுவந்து
ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை அன்பாயலங்கரித்து
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
தம்பட்டம்வைத்து தனிக்கால்வழியேதான்
ஆனைதனிலேறிப் புறப்பட்டான் அப்போது
துர்க்கைதிருக்கோயில் தூரவேதான்தெரிய
துய்யகரிவிட்டிறங்கித் துர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
மதுவைக்கொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
அரக்குமதுவை அளவின்றித்தான்குடித்தான்
பதினுலுலகறியப் பறையறைந்துசொல்லுகிருன்
ஆண்பால்பெண்பால் ஆகியேதான்பிறந்த
தாலுவகைச்சாதிகளும் நன்ருகத்தான்றெரிந்து
பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுசொல்லிப்பண்புடனே
வெய்யபெருந்தோளன் வீதியிலேவந்துநின்று
முறையிட்டுத்தான்பறைய முழங்கினனப்போது
இந்தமொழிகேட்டுடனே எல்லோருந்தான்மகிழ்ந்து
அந்நேரம்சிறுபிள்ளை அநேகம்பேர்தான்கூடி
இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எதிராகநின்றுரே
அப்போதுவள்ளுவனு மாவைதனைநோக்கி
அடித்தானேபிள்ளைகள்மேல் ஆனவொருகோபத்தால்
அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிககோபமுண்டாகி
கையில்மணலெடுத்து காற்றிலேதூற்றிவிட்டார்
கண்ணில்மணல்விழுந்து கலங்கியேவள்ளுவனும்
கோபம்பெரிதாகி குணக்கேடாசொல்லிவிட்டான்
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிசொல்லிவிட்டான்

பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் பொறுக்கெனவேமொட்டுதிர
காயும்பழமும் கலந்துதிரவேணுமென்று
தினம்பிறப்பாராயிரம்பேர் தினமிறப்பாராயிரம்பேர்
காயுதிரேயுமற் றரணிபாரங்குறைய
என்றேமதுகுடித்த வெறியாலிரங்காது
அடியாடியென்று அடித்தான்பெருமுரசை
அப்படியேதானடித்து அவ்விடத்தைவிட்டேகி
சித்திராபுத்திரர்பாற் சென்றேயடி பணிந்தான்
அந்தக்கொடும்பறைகேட்டவ் விடத்திலுள்ளவர்கள்
இந்தவகையேதென்றே எழுந்துமேதான் பிறகே
எல்லோருமொன்றுய் எமலோகம் போய்ப்புகுந்தார்
நல்லதர்மராஜனையும் நற்கணக்கு நாதரையும்
வந்துபரிசப்பணிந்து வள்ளுவனாங்குலத்து
மன்னவரே நீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு
கருக்குழியிற்பூமுதலுங் கருத்தரித்தபின் முதலும்
வடுப்பிஞ்சுகாயுதிர வென்றுரைத்தே வள்ளுவனும்
ஏற்றதொருபறையடித்த னெல்லோருந்தான்கேட்க
என்றுதொழுது சொன்னவிருபேருந்தான் பார்த்து
அந்நேரமவர்களுக் கதிககோபமுண்டாகி
சொன்னமொழியொன்றிருக்கச் சொற்றவறியடித்தவனே
கோபம்பெரிதாகிக் கூட்டிவரச் சொன்னார்கள்
வந்துமே வள்ளுவனு மலரடியைப் போற்றி செய்ய
வாராய்நீவள்ளுவனே வாய்மதங்களேதுரைப்பாய்
அப்போது வள்ளுவனுமடி பணிந்தங்கே துரைப்பான்
இப்போதுவந்தகுறை என்னுல்வந்ததல்ல
அரக்குமதுமாகாளி அம்மைமிகவார்த்தாள்
அரக்குவெறியால் முழக்கினேனம் முரசை
பின்னேகள் தூர்ச்சனரால் பிழைகேடாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்
இந்தப் பிழையைப் பொறுத்தருளவேணுமையா
குடித்தவெறியாற் குணத்தப்பிச் சொல்லிவிட்டேன்
உள்ளமொழிசொன்னதெல்லாமுறுதியாமென்றுசொல்ல
மாயையது சொன்ன வள்ளுவனைத்தான்பார்த்துச்
சாராயந்தான் குடித்தான் தவறுவந்து விட்டதனுல்
வள்ளுவனைச்சொல்ல வகையேதுமில்லையென்றூர்
பின்னேகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றூர்
வள்ளுவன்றுனென் செய்வான் மற்றபேரேது செய்வார்
வள்ளுவன் சொற்படியே மானிடரெல்லோரும்
வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள் புவிமீதில்
என்றேயமனுர் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்படைத்தமனிதரெல்லாம்
அவரவரிடத்தில் ஏகினரப்போது

இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்தின மணிமண்டபத்தில்
மணிமுடியைத்தான் பூட்டி வண்மையுடன் தானிருந்து
பட்டோலைகள் தன்னைப் பரிந்துமிகவாசிக்க
அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொரு சீமாட்டி
அமராவதிபெருமான் அன்னைபோற்காத்தளிப்பாள்
தர்மராஜாவின்தேவி தான்செய்த புண்ணியங்கள்
அழகியபுத்தகத்தில் அகப்படவே அப்போது
இயமனுர் தம்மிடத்தி லியல்பாகவாசித்தார்
இந்த விபரம் இனிமேல் விளம்புகிறேன்
இக்கதையைக்கேட்டவர்க ளிராசர் பதம் பெறுவார்
நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும் படிப்பவர்கள்
பாடிப்படித்திடவே பக்தியுடன் கேட்டவர்கள்
நாடியெழுதினவர் நல்விரதந்தானெடுத்தோர்
பலமாகப்பெருஞ்செல்வம் படைத்துமே வாழ்ந்திருப்பார்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போல் சுற்றம் முசியாமல்வாழியவே

சித்திராபுத்திர நாயனுர் கதை முற்றுப் பெற்றது

அமராவதி கதை

செட்டியம்மையென்ற சீமாட்டி தன்கதையை
காரணத்தால் நான்பாடக் கணபதியேமுன்னருள்வாய்
தர்மராசாவின் தயவானதேவியென்பாள்
அமராவதியென்ற அழகான நற்பெயராள்
பூதலத்தில் செல்வம் பொருந்தமிகவுண்டாகி
மட்டில்லாச்செல்வம் வளர்ந்துமிகவுண்டாகி
அன்னை சுற்றத்துடனே அருள்பெறவேதான்வாழ்ந்து
முத்தொட்டில்கட்டி முடியவாழ்வுண்டாகித்
தருமங்கள்தானே தவருமல்செய்துவந்தாள்
பாவங்களென்று சற்றும் பக்கத்திலே கேட்டறியாமல்
இந்தப்படியே யியல்புடனே தான் வாழ்ந்தாள்
நாயகனுர்தனிநோன்பு நாவினெடுத்தறியாள்
கணக்கரென்ற செய்தி கனவிலும் கேட்டறியாள்
முப்பாலும் காய்ச்சி முடியாமல் வாழுகின்றுள்
சிவஸ்தலம் விஷ்ணுஸ்தலம் தரிசனஞ்செய்தறியாள்
சித்திரபுத்திரர்நோன்பு சிந்தையிலேவைத்தறியாள்
இவள் செய்திதன்னை இயல்கணக்கர்தாமறிந்து
எமதருமராஜனிடம் இன்பமாய்த்தானுரைக்க
அவளுடைய நற்கணக்கை யணுவளவுந்தப்பாமல்
கேட்டாரியமருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள் செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச் சொல்லுகிருய்
பட்டணமெல்லாம் பறைதட்டி யாராய்ந்து

அன்னக்கொடி கட்டி யமுது படைத்திடுவாள்
அதிதிபரதேசியர்க்கும் ஆருமற்றார் தங்களுக்கும்
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுமிகக் கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டால் அமுதமேதான் கொடுப்பாள்
மகேசுர பூசை முதல் மனமகிழ்ந்து செய்திடுவாள்
கோடைக்குத்தண்ணீர் குளிர்ச்சிமிகவுண்டாகப்
பானகம் நீர்மோர் பதிவாகச் செய்துவைத்தாள்
சித்திரைமாதத்திற் செழிப்புடனே நற்குடையும்
விசிறியுந்தான் கொடுத்து வெப்பங்கள் தணித்திடுவாள்
கன்னிகாதானங் கருதியே முடித்து வைப்பாள்
வேதியர்க்குள்ளதெல்லாம் விரும்பியே கொடுத்திடுவாள்
ஆடையில்லாபேர் களுக்கு ஆடைமிககொடுத்திடுவாள்
சனிவாரமெண்ணெய் தப்பாமற் கொடுத்திடுவாள்
நந்தவன முண்டாக்கி நற்பூக்கள் தான்பறித்து
ஆலயங்கள தன்னி லடைவாகச் சாத்திவைப்பாள்
தூரத்துக்குத் தூரஞ் சுமைதாங்கி கட்டி வைப்பாள்
காதத்துக்காதங் கற்கிணறு கட்டி வைப்பாள்
பிள்ளைபாற்றின் பண்டம் பெருக்கவே தான் கொடுப்பாள்
வெட்டுத்தலையைப் பொருள்கொடுத்து மீட்டுவாள்
வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமிக வைத்திடுவாள்
வேந்தனுக்கு அஞ்சி விரும்பிவருவார்க்கு
தேறுதலைச்சொல்லி யடைக்கலங்கள் தான் கொடுப்பாள்
கன்னங்கள் குத்தி களவு செய்ய வருபவர்க்கு
அஞ்சாதேபோவென்று ஆதரவு சொல்லிடுவாள்
ஏழைபரதேசியர்க்கு இல்லிடமுங்கட்டி வைப்பாள்
இடிந்தமட முதலாய் எடுத்துமே புதுப்பித்துப்
பூப்பந்தல்போட்டுப் புதுக்கனிகள் தான் கொடுப்பாள்
அனாதைப்பிணத்தை யடக்கிவைப்பாள் கன்மடரே
ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்றைக்கன்று செலவிடுவாள்
அதற்கானகாய்கறியுமப்படியே தான் கொடுப்பாள்
சம்பாரஞ்சொல்லுவதை தடையறவேதான் கொடுப்பாள்
இந்தப்படி தரும மெள்ளளவுந்தப்பாமல்
செய்துமேதானுஞ் சிறப்பாகத்தானிருக்க
விரதமும் நோன்பும் விரும்பா தபாவியென்று
கணக்கருக்கங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
என்னதானஞ்செய்தாலுமேத்திழையாள் தன்னைவிடோம்
பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியே வாழாமல்
அதற்கான படிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
கணக்கருக்குக்கூலி கட்டுவாருலகமதில்
இந்தவசனமதை வெல்களவு மறியாமல்
இருந்த அமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று

ஏவினார் தூதுவரை யின்னமொருவார்த்தை
அவளுடைய வாசலடையாளங்கேட்டீரோ
தென்னமரங்களுஞ் சேரவே சூழ்ந்து நிற்கும்
கப்பல்படகு முதல் கரையருகே வந்து நிற்கும்
தீவுகளிலுள்ள வைகள் சேகரமாய்வந்து நிற்கும்
பசுக்க ளாருகோடி நிற்கும் பைங்கொடியாள் வாசலிலே
என்றுசொல்லி நற்கணக்கர் ஏவினார் தூதுவரை
அந்நேரம் தூதுவர்க்கு அதிககோப முண்டாகி
இரும்புத்தடியுடனே ஏற்றதோராயுதமும்
பாசக்கயிறும் பெருவலையும்தானெடுத்து
வந்துவளைத்தார்கள் மனையாட்டி வாசலிலே
வாசலிலே வந்து நின்றுவலிமையெல்லாங்கண்டார்கள்
அதிதிப தேசிகட்கு அன்னம்கொடுக்கிறதும்
கூனர்குருடர் குறைக்கால் முடவருக்கும்
ஆராய்ந்துபார்த்து அமுதுகொடுக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தயவுடனே செய்கிறதும்
இத்தனையுங்கண்டு இயல்பான தூதுவர்கள்
அமராவதியாளை யழைத்துவரச் சொன்னார்கள்
இவளை நாமழைத்துப் போனோமேயாகில்
தருமங்களெல்லாந் தவிர்ந்து விடுங்கண்டீரே
அன்னக்கொடிகளெல்லா மலைந்து விடுங்கண்டீரே
என்று சொல்லித்தூதுவர்கள் ஏங்கிமனங்கலங்கி
கையில்தடியைக் கடக்கவே போட்டுவிட்டு
நின்றுபெருமூச்சும் நெடு மூச்சுந்தானெறிந்தார்
அந்நேரமேவந்தாள் அமராவதியாளும்
கண்டாளே தூதுவர்கள் கலங்கியிருக்கிறதை
அமராவதியாள் அவர் முகத்தைத்தான்பார்த்து
வாருங்கள் மக்களே மயங்கியிருப்பானேன்
இத்தனை நேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
அடியாள்தன்பேரில் அபராதமுண்டுகண்டீர்
என்றுசொல்லியிங்கிருந்து இன்னமுதுகொள்ளுமென
அப்போது தூதுவர்கள் அடுத்தமொழியுரைப்பார்கள்
இந்நேரம் நாங்கள் இன்னமுதுகொள்வதில்லை
என்றுசொல்லி தூதுவர்கள் இருந்துவிசாரமுற
வாருங்கள்மக்களே வருந்திமெலிவானேன்
கன்னமிடவந்தீரோ களவுசெய்யவந்தீரோ
தாய்க்குத்தாயாக நானிருக்கவுங்களுக்கு
உண்டிருக்க அன்னமுதல் உடுமடியும் நான்தருவேன்
அஞ்சாமல் நீங்க ளன்னம்தான்புசிக்க
வாருங்களென்று வருந்திமிகவழைக்க
இவ்விடத்தில்யாமமுது புசித்தோமேயாமாகில்

எங்களிட நாயனார் எழுதுவார்பட்டோலை
ஆனதினால் நாங்க ளமுதுபுசிப்பதில்லை
இருந்தரசாளுமென்று ஏகினார் தூதுவர்கள்
வந்துவணங்கி மலரடியைத் தெண்டனிட்டுச்
சித்திரபுத்திரரே சீமானே கேளுமையா
செட்டிச்சியாலெங்களைத் தீக்குழலிற்போட்டாலும்
செட்டிச்சியைநாங்கள் தீண்டோமொருநாளும்
என்றுசொல்லக்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவந்து
உங்களையுன்ன உபசாரஞ்சொன்னாளோ
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தேதுசொல்வார்
அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துகொண்டு
என்றேனன்புகொண்டு என்றனையும் நினையாமல்
பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
தனிக்குறும்புசெய்துகொண்டு தரணியிலிருப்பவளை
இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லித் தூதுவரை யியல்பாகத்தானனுப்பி
அந்நேரத்தூதுவர்க்கு அதிகோபமுண்டாகி
இரும்புத்தடியெடுத்தார் ஏற்றதொருகிங்கிலியர்
வந்துவளைத்தார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
நந்தவனம்வைத்து நறும்பூப்பறிக்கிறதும்
அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்வதும்
சத்திரங்கள்வைத்துத் தயவாக நடக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தவறாமல்செய்கிறதும்
கண்டார்கள் கிங்கிலியர் கவலைமெத்தவுண்டாகி
கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்து
தலையிலேகையைவைத்து சலிப்பாயிருக்கையிலே
அந்நேரமங்குவந்தாள் அமராவதியாளும்
வாருங்கள் மக்களே வாடியிருப்பானேன்
அமுதுகொள்ளவாருமென் றழைத்தாளேயப்போது
பானகம்வாங்கிப் பசியாறக்குடித்தார்கள்
இப்போதிவளை யழைத்துப்போனாக்கால்
தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
ஏதுகுறையென்று ஏகினார் கிங்கிலியர்
சித்திராபுத்திரனே சீமானே கேளுமையா
எங்களையும்நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
செட்டிச்சியைக்கூட்டி வரமாட்டோமென்று சொன்னார்
அந்நேரம்கணக்கர்க் கதிககோபமுண்டாகி
உங்களுக்குக்கைக்கூலி காட்டினளோதாரி
பானகம்வாங்கிப் பதிவாய்க்குடித்தீர்கள்
இதற்கோ அனுப்பிவைத்தே னென்றாரேயுத்தமனார்
அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனார்

சினந்துமிகவுரைத்துச் சீறியேயப்போது
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
பெற்றதாயைக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனை
கொண்டகணவனைக் கொன்றகொலைப்பிராமணியை
இவர்கள்தமையழைத்து யேவினார் தற்கணக்கர்
அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தோடி வாருமென்றார்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வரசி வாசலிலே
மனையிலொருபுறத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
தானதருமங்கள் தயவாய் நடக்கிறதே
இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான்மொட்டையனும்
இவளெத்தனைதரும மினிதாகச்செய்தாலும்
தாயனுரைத்தபடி நான்விடுவதில்லையென்றான்
என்றுசொல்லிமொட்டையனு மிருகண்ணுந்தான்சீற
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தீர்த்தமாடித் தெருவழியேவருகையிலே
பூனையாய்வந்து குறுக்கிட்டான் மொட்டையனும்
அப்போது செட்டிச்சி அதிகக்கவலையுற்று
துக்கமுண்டாகத் துடித்ததே வலதுகண்ணும்
மயக்கமிறந்து மதிமறந்து அந்நேரம்
ஏதோகொடுமை இனிகேட்கவேணுமென்று
பூனைகுறுக்கிடுதல் போந்தகூ நல்லவென்று
தருமங்கள் செய்வதிலே தப்பிதமுண்டென்று
என்றுசொல்லியம்மை ஏற்றதொருபாத்திரத்தில்
அமுதுகறிகளை யப்போதுதானெடுத்துச்
செயகண்டியடித்துத் தெருவெல்லாந்தான் திரிந்து
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுகொடுத்திடவே
திட்டசட்டமாகச் செய்தாளேயந்நேரம்
ஒன்றுந்தவறாமல் உள்ளபடியே நடத்தி
வந்தாளரண்மனையில் வாழ்வரசிதானுமப்போ
இருக்கும்பதியில் இயல்பாகத்தானிருந்து
பெத்தமார்பாட்டியார் பிரியமுடனே இருக்க
பாலோடும் நெய்யோடும் பதிவாயமுதருந்தி
சாந்தும்புனுகுஞ் சவ்வாதுதானணிந்து
புஸ்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்சூடிச்
சந்தோஷமாகவே தானிருக்கும்வேளையிலே
கொல்லவந்தகூற்றவனும் கொலைப்பிராமணியும்
அவ்வேளைதான்பார்த்து அவள்நடையில்வந்தார்கள்
வாசற்படியில் வந்துநின்றாரந்நேரம்
கண்டமராவதியாளும் கர்மமோவென்றுசொல்லி
இருபேரும்நீங்கள் இன்னமுதுகொள்ளுமென்றாள்

சத்திரத்தில் வாருமென்று தான்விரும்பிச்சொன்னாளே
அப்போதுகூற்றவனு மானப்பிராமணியும்
இந்நேரம்நாங்கள் அமுதுக்கொள்வதில்லையெனப்
பலகாரம்நான்தருவேன் பதிலாகக்கொள்ளுமென்றாள்
பலகாரம்நாங்கள் புசிப்பதில்லையென்றார்கள்
என்னத்திலிச்சையென்று ஏந்திழையாள்தான்கேட்கப்
பாலின்மேலாசையென்றான் பிராமணியுமப்போது
பாலும்பழமும் பரிவாகக்கொண்டுவந்தாள்
காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணுறக்கொள்வதில்லை
கண்காணப்பால்தான் கறந்துதரவேணுமென்றாள்
இதுவுமொருசோதனையா வென்றுமனதிலெண்ணி
ஆனாற்கறந்து அடைவாய்த்தருவேனென்றாள்
அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
காராவினண்டையிலே காரிகையாள்தான்வரவே
கொல்லவந்தகூற்றவனும் குடுகுடெனஓடிவந்து
கொம்புதனிலேறிக் கொற்றவனுந்தானிருக்க
அணைவதற்கென்று அமராவதிவரவே
அப்போதுபசுவுக் கதிகோபமுண்டாகி
காடிகழுநீர் கலந்துவைப்பதில்லையென்று
வைக்கல்பிடுங்கி வாரியேவைக்கையிலே
குத்தியெடுக்கக் கூரியகொம்பதனால்
இருந்தாள் அமராவதியுமிகக்கலங்கி
கதறத்தொடுத்தாளே காரிகையாளந்நேரம்
ஏங்கியழுதாள் எமலோகந்தானறிய
தருமங்கள்செய்ததிலே தான்கேடுவந்ததுண்டோ
பொல்லாதகாலமாய்ப் பூனைக்குறுக்கிடவும்
தார்க்குறிகள்காட்டினதுஞ் சோதனையுமுண்டாச்சு
ஏதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்றுசொல்லி
எண்ணுதலெண்ணி யேங்கியுயிர்பிரிந்தாள்
கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கொலைப்பிராமணியும்
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தானெடுத்து
கட்டினாளப்போது கண்மண்டைதான்பிதுங்க
இரும்புத்தடியால இரக்கமற்றுத்தானடித்துப்
பார்ப்பாத்திகள்ளியவள் பாசக்கயிறுபிடித்து
அடித்தானேகூற்றுவனும் அமராவதியாளைக்
காமவல்லியென்றுமொரு காற்றுவந்துவீசிடவே
ஆகாயமின்னெனவே மதிகோபத்தோடுவர
இரும்புத்தடிமுறித்து இரக்கமற்றுத்தான்விழவே
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தான்தெறிக்க
அப்போதுகூற்றுவனு மானபிராமணியுந்
திடுக்கிட்டுநின்று தடுமாறியந்நேரம்

இத்தனைக்குந்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தானே
இவனை தாம்விட்டுவிட்டால் இயல்கணக்கரே துசொல்வார்
கோபித்துக்கண்சீறிக் கொலைக்கழுவில்போட்டிடுவார்
எப்படியுந்தானிவனைக் கொண்டுபோவோமென்று
இருபேருமாக நினைத்துமேதாமுணர்ந்து
வலைக்கயிறுதானெடுத்து வய்யவேதான்பூட்டிக்
கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையையந்நேரம்
கண்கள்தெரித்துவிழக் கட்டியிழுத்தார்கள்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர் முன்பாகச்
சித்திரபுத்திரனும் சீறியேயேதுசொல்வார்
தருமந்தனைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
காட்டிக்கொடுத்தனரே கடுந்தூதர்கிட்டவுந்தான்
பின்கட்டாய்க்கட்டிப் பிடரியிலேகுத்துமென்று
செப்புத்தூணோடே சேரவேகட்டுமென்றார்
உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றார்
அமராவதிக்கு அதிககோபமுண்டாகி
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
சித்திரபுத்திரனார் சீமானார்தாம்கேட்டு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்களென்றார்
அந்தப்படி அவர்கள்செய்ய அமராவதியாளும்
பானகமென்று பதிவாகத்தான்குடித்தாள்
இதையுமறிந்தாரே இயல்பான நற்கணக்கர்
மழுவையும்காய்ச்சி வைக்கவேசொன்னார்காண்
சந்தனச்சேறாகத் தான்குளிர்ச்சியானதுவே
அப்போதொருகாற்று அவனிதனில்வந்தடித்து
கயிறுதெரித்துக் கடுந்தூரந்தான்விழவே
கணக்கருக்கப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
முந்நூறுகாத மகலமுள்ளகாட்டூடே
கல்லுங்கரடுங் கார்முள்ளுந்தான்படவே
கட்டியிழுங்களென்றார் கண்விழிகள்தான்பிதுங்கி
இந்தப்படிகாடெங்கும் இழுக்கிறார் தூதுவர்கள்
அந்நேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்சு
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
புட்பங்கள்தான்சொரியும் பூஞ்சோலையுண்டாச்சு
சாந்துபுனுகுசவ் வாதுமணந்தான்வீச
தாமரைத்தடாகங்கள் தானுமேயுண்டாகி
இந்திரலோகம்போ லிருந்தாளப்பெண்கொடியும்
வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்
தருமங்களானதெல்லாந் தற்காத்துநின்றனவே
வந்தகாற்றுக்கூடக் கயிறுத்தெறித்ததுவே

ஓடிவந்ததூதுவர் உரைத்தார்கணக்கருடன்
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
ஆணையைக்கட்டுங் கயிறுமறுந்ததென்றார்
இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்நேரம்
செப்புத்தூணோடேசேர்த்து இருக்குமென்றார்
கொல்லரைக்கூட்டிவந்து குறடுடன்தான்காய்ச்சி
காய்ச்சியிடுங்களென்று கம்மாளர்வந்துநிற்க
அமராவதியு மடமயிலுந்தொழுதாள்
கண்கள்தெறித்துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றான்
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
ஈயத்தைக்காய்ச்சி விதம்பெறவேதான்கொடுத்தார்
பன்னீர்சலமாகப் பாங்குடனேதான்குடித்தாள்
அதையும் அறிந்தார்காண் ஆனதொருநற்கணக்கர்
இரும்புலக்கையாலே யடியென்றுத்தமனார்
அந்நேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீறிடவே
வீறிட்டசத்தம் விமலனார்தாமறிந்து
சிருட்டித்தாரந்நேரம் செட்டிச்சிநோகாமல்
மின்னுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
காற்றும்புயலுங் கனமாகவந்திடவே
செப்புத்தூணெல்லாஞ் சேரத்தளிர்த்ததுவே
கொல்லர்முகமுங் குளிர்ச்சிமிகவானதுவே
தாமக்குழலாளுந் தற்சொரூபமாயிருந்தாள்
இன்னமொருவுபாய மெடுத்தாரேயுத்தமனார்
அரையளவுகுழிகள் ஆழமாய்வெட்டியதில்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் சீராகத்தானிறுத்தி
கைகள் தனைப்பின்னங்கட்டாகத்தானிறுத்தி
உச்சிமயிரை யொருமிக்கந்தான்வகிர்ந்து
மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையால்முடிந்து
ஆனைதனைகொண்டிடற அவிழ்த்துவிடுமென்றுரைத்தார்
இந்தமொழிகேட்டுடனே ஏங்கினள்மடக்கொடியும்
அப்போதுதூதுவர்கள் அதுசெய்யவந்தவுடன்
தருமங்கள்செய்ததெல்லாம் தழைத்துமிகவோடிவந்து
காற்றும்புயலுங்கடுமெனவேதானடித்து
எல்லோரையும்தூக்கி யெறிந்ததேபூமியில்
அதையுமறிந்தார்கள் ஆனதொருநற்கணக்கர்
அட்டைக்குளத்தி லழுந்தவேதள்ளுமென்றார்
மரைத்தடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
அட்டைக்குளத்தி லழுந்திநிற்கும்பாவிகளும்
செட்டிச்சியாலே சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
வாசம்பொருந்தி மணந்ததேயக்குளமும்
செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாராயிழையை

வாணியரைக்கூட்டிவந்து வடங்களுந்தான்முறுக்க
அத்தர்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
தாயில்லாப்பிள்ளை நின்று தவிக்கிறதைக்கண்டானே
பிள்ளையையெடுத்துப் புழுதியெல்லாந்துடைத்துக்
கண்ணீர் துடைத்துக் கடுகவனுப்பினனே
ஆதரவுசொல்லி யனுப்பினான்பிள்ளை தனை
உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார் வாணியருஞ்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான்போட்டு
ஆட்டவேணுமென்று அங்குவந்தாரந்நேரம்
செட்டிச்சியுமப்போ சிவனைநினைந்தழுதாள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
செக்குத்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடியேதூதுவர்க ளொருவருமேகாணாமல்
அந்நேரம்வாணியர்கள் அதுசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுகிறார் வாய்த்தகணக்கருடன்
ஆகாசக்காற்று அதிகோபமாய்வந்து
செக்குத்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறிய
ஓடினார்தூதுவர்க ளொருவருமேதான்காணேம்
அமராவதியாளை மன்னம்போலவேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைக்கேட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
அமராவதியாளை யதிநரகில்தள்ளுமென்றார்
நரகத்தைக்கண்டாளே நல்லசெட்டிமாதும்
நரகத்திலேகிடந்த பாவியர்களெல்லோரும்
செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
நரகக்குழிகளெல்லாம் நல்லகுழியாயினவே
அதையுமறிந்தாரே ஆனதொருநற்கணக்கர்
எண்ணெயும்பிண்ணாக்கும் எடுக்கவென்றாரவன் தலையில்
விற்றுவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரந்நேரம்
அந்நேரம்தூதுவர்கள் அவள்தலையிற்றானெடுத்து
ஏழுதெருவும்இயல்பாகக்கூறிடவே
கொள்ளுவாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பட்டணத்துள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
புண்ணியவரைச்சற்றும் புகழ்ந்தறியாப்பாவியிடம்
எண்ணெய்யும்பிண்ணாக்கு மினிவாங்கக்காலமென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கதவைதானடைத்தார்
தெருவுகளெல்லாம் சேரவேதான்சுமந்து
கழுத்துந்தெறிக்கக் கனவண்டைதான் பிதுக்க
அமராவதியாளும் அநியாயமென்றழுதாள்
அய்யகோதெய்வமே அரும்பாவஞ்செய்தோமே
இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கேன்வரவேணும்
விதியை நினைத்தந்தணர் வீதியில் வந்தவுடன்

அதிலொரு பிராமணியும் அந்நேரமோடி வந்து
எண்ணெயும் பிண்ணாக்கும் இறக்குமென்றனப்போது
அந்தக்ஷணமே யிறக்கிவைத்தாளிறையாள்
தண்ணீர் தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
நீர்மோர் பெருக்கி நிறையவே கொண்டு வந்தாள்
கொண்டுவந்தமோரைக் குடித்தாள் வயிறுமுட்ட
தாகந்தெளிந்துமனந் தீர்ந்தாள் செட்டிச்சி
பிராமணியுமப்போ பெருந்தமொழியுரைத்தாள்
அமராவதியாள் அருகிருந்து கேட்கலுற்றாள்
அன்னமேதேனே அமராவதியாளே
நீயெந்தனைதருமம் நிலையாகச் செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரரைச் சிந்தையில்வையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்திதனில் வையாமல்
இயமதருமர்வாசலிலே இருந்துகணக்கெழுத
பசுவின் வயிற்றிற் பாலகனாய் வந்தவரை
அகத்தில்நினையாமல் அநியாயம் போனதென்ன
தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுத
புண்ணியனார்வந்து பிறந்ததறியாளே
இத்தனைபாடுபட்டும் என்னளவும் புத்தியில்லை
அவரை நினையாமல் அவதிபடப்பட்டாயே
அவர்நோன்பிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
உன்னாலேதானு முலகெங்குந்தானறிய
கூட்டிவந்தேயுன்றனைக் கோணிகள் செய்கின்றார்
என்றே பிராமணியும் எடுத்துரைத்தாளந்நேரம்
அமராவதியாட்கும் அறிவுறிகவுண்டாகி
சித்திராபுத்திரராம் சிவனார் பெருங்கணக்கர்
பாவபுண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தாரே
காணுதகாட்சியெல்லாங் காட்டி வைத்தார் சீமானும்
அவரை நினையாம லல்லலெல்லாம் பட்டேனே
அறியாமல் நானும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
மண்ணில்விழுந்து மலரடியைத் தெண்டனிட்டு
அறிவெனக்குவந்ததையா ஆனதொருபாலகரே
செய்பிழைபொறுப்பீரென்று சொல்லியே தெண்டனிட்டாள்
கணக்கரப்போது கருணைமிகவுண்டாகி
சித்தந்திரும்பி திருவாய்மலர்ந்தருளி
மெத்தமனமகிழ்ந்து வேஷமெல்லாந்தான் தணிந்து
என்னை நினைத்து [illegible] இனிவரும் [illegible]
இவருக்கு [illegible] சொல்ல
ஸ்தானங்கள் பண்ணிவரத் [illegible]
ஸ்நானங்கள் செய்து [illegible]

சிவனை நினைத்து திருநீறுந்தானணிந்து
சித்திரபுத்திரரே சீமானேயென்று சொல்லி
கணக்கரிடத்திலே காரிகையாள் வந்து நின்றாள்
அந்நேரமுங்கணக்கர் ஆனையை வரவழைத்து
திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து சிறக்கவேதான் சொரிந்து
பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான் கொடுத்தார்
ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான் கொடுத்தார்
எல்லாப்பதமு மினிமையாய்த்தான் கொடுத்தார்
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தருமத்தையெல்லாம் நான் தவறாமல் செய்திடவும்
தன்னையிழுத்துவந்து இடருகள் செய்வானேன்
வகைவிபரமாக வசனிக்கவேண்டுமென்றாள்
அப்போது நற்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிக்கு
உன்றனாலேயென் பேருலகமெல்லாந்தானறிய
செய்துவைத்தேனுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
என்றேனுன்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள்தானடைவார்
இந்தவிரதம் எடுத்திலாப்பாவியர்க்கு
நீபட்டதண்டனைகள் நிலையாகத்தானடக்கும்
அப்படிக்குவாராமல் உன்னையழைத்து வந்தோம்
உன்றனாலேமோட்ச மடையவென்றே உன்னை நான்
கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனையாள் கேட்டிடுவாள்
அறிவித்தால் நானுமப்படியே நடப்பேனென
சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமான பெண்பிறப்பே
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீரார்பவுரணையில்
பூதலத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுச்செந்துவெல்லாம்
ஆண்பெண்ணுடனே யடைவாகநோன்பிருந்து
ஆறுகுளத்திலே யன்பாகத்தான்முழுகி
திருநீறணிந்து சிவனைமிகவணங்கி
சூரியநமஸ்காரந் தொழுதுமிகவணங்கி
சாந்தாற்றரைமெழுகிச் சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
வாழைக்கரும்பு வான்கமுகுவாழையுடன்
பழக்குலைகளாலே பந்தற்கால்தானிறுத்தி
மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான் தூக்கி
பலகைதனைப்போட்டுப் பாவாடைமேல்விரித்து
வேழமுகத்து விநாயகனைமுன் வைத்து
பூரணகும்பம்வைத்துப்பொன்னின் விளக்கேற்றி
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
அடைக்காயுவெள்ளிலையு மன்புடனே தான்படைத்து
கடலைதுவரைமுதல் காராமணிப்பயிறும்
பயிறுவகையுள்ளதெல்லாம்பாங்குடனேதான் படைத்து

பலகாரவகைகள் பாங்காகசெய்துவைத்து
பருப்பரிசிபானகம் பாங்குடனேதானும்வைத்து
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமும்கூடவைத்து
உப்புகற்பூர முள்ளதெல்லாந்தான்படைத்து
என்றுமருத்தி ஏற்றதொரு முத்துக்களும்
இத்தனையும்நன்றாய் இயல்பாகவைத்தபின்பு
புதுப்பானைதன்னிலே பொங்கலிட்டுக்கீழிறக்கி
திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியும்மோர்க்குழம்பும்
கறிவகைகளுள்ளதையுங் கட்டாகத்தான்படைத்து
தயிருமுறைத்துவைத்துச் சகலகறிவர்க்கமுடன்
நேமநிட்டையாக நைவேத்தியஞ்செய்து
அரகராவென்று அடிபணிந்து தெண்டனிட்டு
தூபம்புகைகாட்டித் தோத்திரங்கள் செய்து நன்றாய்
கூடன்பணிமாறி சூழக்குறையையிட்டு
வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆசிரியர்தன்னை அன்புடனேகூட்டிவந்து
கட்டாகநன்றாய்க் கதைகள்படிக்கவைத்து
இன்பமாய்த்தானிருந்து இக்கதையைத்தான்கேட்டு
கேட்டுமுடிந்தபின்பு கிருபையவரத்தெண்டனிட்டு
இப்படியேநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கும்
இந்தக்கதையை எழுதிப்படித்தோர்க்கும்
எல்லாப்பதமுங் கொடுப்போநாமேந்திழையே
புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுண்டாகும்
மாங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்போர்
இந்தப்படிகணக்கரியல்பாயுரைத்திடவே
நாயனுருரைத்தபடியே நன்றாய்க்கருத்தில்வைத்து
தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவம்பெறுவோ முத்தமரே
சித்திராபுத்திரரே சீமானே நீர்கேளீர்
உயிரோடேசொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
என்கர்மமெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
சித்திராபுத்திரர்க்கும் சிந்தைமிகவுண்டாகி
பூலோகத்திற்குப்போய்ப் பொருந்தவேதான்வாழ்ந்து
தருமங்களெல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும்
போகவிடைகொடுப்போம் பொற்கொடியேகேளென்றார்
நூறுவயதிருப்பாய் நற்றிருண்டுசென்றபின்பு
உன்னையுந்தானு முடனழைத்துக்கொள்ளுவோம்
ஆனதிருவதீபு மக்களையழைத்துமுன்னே
பூந்தேரிலேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்ல

அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமுன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
கூரியகொம்பதனல் லொன்றுபயந்தானும்
இரையுமருந்தாமல் இனத்தோடுங் கூடாமல்
கண்ணீரொழுகிக் கதறுதேநற்பசுவும்
அமராவதியாளென் அன்னையிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள்தான் கூடி
கூப்பிட்டழுது கோவிந்தா வென்றிடவே
ஆண்டிபரதேசி அநியாயமென்பதுவே
அமராவதிகூட்டை யன்பாகத்தானெடுத்து
செய்யுஞ்சடங்குக ளைச்சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
மஞ்சளேயும்பூசி மலர்களுந்தான்சூட்டி
பட்டுமுடுத்திப் பட்டாடைமேற்போட்டு
மாலேக்கழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்துதானணிந்து
பூந்தேருங்கட்டுப் புஷ்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழக்கி
குரவைதனேமுழக்கிக் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அமராவதிகூட்டை யானதொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதானெடுத்து வானமெல்லாந்தான்முழக்கி
மயானக்கரையில் வகையாகப்பந்தலிட்டு
சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
கருமங்கள்செய்தார்கள் காரிகைக்குமப்போது
கொள்ளிகள்வைத்து குடமுடைத்தார்கள்
இந்தப்படியாக விருக்குமந்தத்தருவாயில்
வாய்க்கரிசிபோட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
அமராவதியாளே அனுப்பினரந்நேரம்
மயானத்துறைக்கு வந்தாளேதேவியரும்
கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன்
செட்டிச்சிதனக்குச் சீவன்பிறந்ததுவே
நித்திரைதெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
நன்மையுந்தின்மையும் நடுவெழுதவந்தவரே
காணுதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தீர் சீமானே
படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர் சீமானே
இப்படிநினைந்து ஏங்கினளுத்தமியும்
அடுக்கினகட்டையெல்லாம் ஆல்போல்தழைத்திடவே
அமராவதியாள் அந்தநிலே வந்தவுடன்
உற்றார்உறமுறையார் ஊராரைக்கூட்டிவந்து
போஜனம்பண்ணுவித்துப் போகவிடைகொடுத்தாள்
தருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவாள்

நாயனர்தம்நோன்பு நன்ருகவிருக்கவென்று
நாயனர்தம்மிடத்தில் நன்ருயறிவித்தாள்
தருமராஜாவுமப்போ தானுமிகப்பயந்து
ஸ்திரீபுருஷாள்தானுஞ் சிறக்கவேநோன்பிருந்தார்
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச் சித்திரையிற் சீராய்பவுரணேயில்
பறையோசைகேட்கும் பதம்பெற்றேமென்றுசொல்லி
பூலோகத்தினுள்ளே புகழ்ந்துமனுஷரெல்லாம்
நாயனர்திருநோன்பு நன்ருகத்தானிருங்கள்
என்றுசொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிடவே
பலகைகளைப் போட்டு பாவாடைமேல்விரித்து
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
தேங்காய்பழங்கள் சிறக்கவேதானும்வைத்து
சர்க்கரையெள்ளுருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்
பருப்பரிசிபானகம் பாங்குடனேதான்படைத்து
கறிவகையுள்ளதெல்லாங் கட்டாகத்தான்படைத்துப்
பொங்கலுமிட்டுப் போதமிகப்படைத்துத்
திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்த்தானும்வைத்துப்
புத்துருக்குநெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
தூபதீபங்காட்டித் தோத்திரங்கள்தான்செய்ய
தெண்டனிட்டுத்தான் பணிந்து திருநீறுதானணிந்து
ஏங்கிப்பரதவித்து இருக்குந்தருவாயில்
உத்தமனர்தாமு முடனேயறிந்தார்காண்
இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடி நினைத்தார்
பார்வதியாளிடத்திற் பண்பாகச்சொல்லவென்று
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத் தான்பார்த்து
எந்தன்பிறப்புவளர்ப் பெல்லோருந்தாமறிய
என்நோன்புநல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
வேணுமென்றுநினைத்து மேன்மையுள்ளசெட்டிச்சி
அமராவதியாளே அன்புடையமாதரசை
வரவழைத்துநானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
சொன்னபடியவளும் தோத்திரங்கள்செய்துமிகப்
பூலோகத்தினுள்ளே புகுந்துமனுஷர்க்குரைத்தாள்
விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லே
சிவனுருமப்போது சிந்தையிலேமிகநினைந்துப்
பார்வதியம்மாளேப் பக்கத்திற்றானழைத்து
புத்திரர்நற்பிறப்பை பூவைமிகநீயும்
பூலோகந்தானறியப் போய்ச்சொல்லுமென்றுரைத்தார்
பாப்பாத்திவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியுங்
கையிற்பிரம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமும்

தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
ஏதுக்குநீயும் இளைப்புடனேயிருக்கின்றாய்
என்னுடனே நீரும் உரைத்திடுவாய் உத்தமியே
அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டாகி
நாயனார் திருநோன்பு நாங்களிருக்கின்றோம்
அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
தயங்குகிறோமென்றாள் தாமக்குழலாளும்
அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்தாளேபுத்தகத்தைக்
கேளுங்களிக்கதையைக் கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
நாட்டுக்கணக்கர் நமனார் பெருங்கணக்கர்
பூலோகத்திலுள்ள புகழார்ந்தமனுஷருக்கு
நன்மையுந்தின்மையும்நடுவெழுதவேணுமென்று
எமதருமர்வாயிலிலே யிருந்துகணக்கெழுதுவதும்
பிறப்பும்வளர்ப்பும்பேரான நல்வளமும்
தவத்தாலேவந்தகதை தானேயுரைத்திடுவாள்
தவத்தருமைக்கண்டு சந்ததியாள் வந்ததுவும்
பசுவின்வயிற்றில் பாலன்பிறந்ததுவும்
சம்புதலத்திற்றாமரையாயிருந்ததுவும்
எல்லாக்கதையும் எடுத்துரைத்தாள் பிராமணியும்
புத்தகமுந்தானும் பொன்னெழுத்தாணியுடன்
கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபையுடனேயிருந்து
தெண்டனிட்டுத்தான் பணிந்து திருநீறுவாங்கிவிட்டார்
சாந்துசவ்வாது சந்தனமுந்தான் கொடுத்தார்
அடைக்காயும் வெள்ளிலையும் அன்புடனேதான்கொடுத்தார்
மாலைகழுத்திலிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய
ஆபரணபூஷணமு மன்பாகத்தான்கொடுத்தார்
இப்படியேவரிசைபெற்று ஏகினாள் பார்வதியும்
புத்திரனிடத்திற்குப் பேரானதொருசேதியெல்லாஞ்
சிவனாருங்கேட்கச் சிந்தைகளிகூர்ந்து
செப்பினாள் பார்வதியும்சேதியொன்றுதப்பாமல்
பூலோகந்தோன்றப் போனதெல்லாஞ்சொன்னவுடன்
புத்திரருமப்படியே புகழ்ந்துமிகத்தொழுது
இயமரிடம்வருவதற்கு ஏற்றவிடைவாங்கி
புத்திரரும்வந்து புகழ்ந்துமேதானிருந்தார்
இந்தக்கதையை இன்பமாய்க் கேட்டவுடன்
அமராவதியாட்கு அறிவுமிகவுண்டாகி

செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
நாளுக்குநாளதிகம் நன்றாய்த்தழைத்ததுகாண்
கேட்டபேரெல்லோரும் கிளைகளுடன் வாழ்ந்திருந்தார்
நினைத்தபடி முடித்து நீடூழிவாழ்ந்தார்கள்
அமராவதியாட்கு ஆண்டுபலசென்றதுவே
நோன்புகள்செய்ததற்கு நூற்றாண்டுசென்றவுடன்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிந்தைதனிலேதெரிந்து
நோன்புமறவாமல் நூற்றாண்டுதானிருந்தாள்
அவளையுமிங்கே யழைக்கவேவேணுமென்று
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற்கு கூட்டிவரவேணுமென்று
பூந்தேரனுப்பினார் புண்ணியனுமன்புடனே
அந்நேரந்தானும் அமராவதியாளும்
நூறுவயதளவு நோன்புவிடாதிருந்ததனால்
சிவலோகம்போகிறேன் சகத்துள்ள புண்ணியரே
நோன்புவிரதத்தை நுணுக்கமாய்த்தானறிந்து
ஆண்டாண்டுகள்தோறு மன்பாகத்தானிருந்து
கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையை
பயபக்தியாயிருந்துபலன் பெறுங்கள்புண்ணியரே
என்றுமிகச்சொல்லி ஏற்றதொரு உத்தமியும்
அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
தானதருமங்கள் தயவாகத்தான் கொடுத்தாள்
பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவந்தாள்
சிவபூசைகுருபூசை செய்துமேதான் முடித்துக்
கூட்டோடே சொர்க்கத்திற்கூடுகிறேனென வுரைத்தாள்
இந்தப்படிசொல்லி யிருக்குந்தருவாயில்
அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகான பூந்தேரும்
அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
இருபேருமொன்றாய்ஏறினார் தேர்மீதில்
சிவகணங்கள் வந்துதேர்கொண்டுபோனார்கள்
பூமாரியாகப் பொழிந்தார்களந்நேரம்
பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
சொர்க்கத்துவாசலையுந் திறக்கவேசொன்னார்காண்
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுமே தெண்டனிட்டு
சிவனை [illegible] சேரவேதெண்டனிட்டு
சிவனார் [illegible]
தருமங்கள் [illegible]

புத்திரருமப்படியே பொருந்திப்பிறப்பதற்கு
பிரமாவைப்பார்த்துப் பிறப்பிக்கச்சொல்லினர்காண்
அந்தநேரம்பிரமாவும் அகமகிழ்ந்து கொண்டாடி
தலைமகளாகவே பிறப்பித்தாரந்நேரம்
தருமராசாவையுந் தலைமகனுப்ப்பிறப்பித்தார்
ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புரவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
அந்தப்பிறவியிலும் அப்படியேதானதர்மம்
புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்து நடத்தினார்காண்
அன்னக்கொடிகட்டி யடைவாகத்தான்வாழ்ந்து
தவருமல்நோன்பு தானிருந்தாரதுபார்த்து
எல்லோரும் அந்நோன்பைத் தானிருந்தாரதுபார்த்து
ஆனபடிவாழ்ந்தே ஆண்டுநூருனபின்பு
சித்திராபுத்திரருந் தேரையனுப்பினர்காண்
கூட்டி வந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லை இருவரையும்
இன்னமுந்தான் பிறக்க வேணுமோஏந்திழையே
என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான் கேட்க
இறப்பதுவும்பிறப்பதுவும் இனியெனக்கு ஆகாது
கலியுகங்கள் வந்து கலந்ததோபுண்ணியரே
நட்சத்திரபதவி நலமாகவருமெனச்
சிவனுரிடத்தில்வர செய்திகள்தானுரைத்து
அந்நேரம்பிரமா அப்படியேசெய்துவைக்க
நட்சத்திரபதத்தில் நன்ருகவாழ்ந்திருந்தார்
இந்தக்கதையை யெடுத்துரைக்கக்கேட்டவர்கள்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போலன்னை சுற்றம்முசியாமல் வாழியவே
பூலோகமெல்லாம் பொருந்திமிகவாழியவே
எல்லோரும் நன்ருக இனிதாக வாழியவே
சித்திரபுத்திரனுர் சீமானும் வாழியவே
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகம் வாழியவே
நிலைத்துள்ளமாந்தர் நெடுங்காலம் வாழியவே

அமராவதி கதை முற்றிற்று

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி சென்னை-1

தமிழின் துணைக்கொண்டு
ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ள

ராமுலு இங்கிலீஷ் ஆசான்

தமிழைக்கொண்டு ஹிந்தி பயில

நேரு ஹிந்தி ஆசான்

ஒவ்வொன்றும் ரூ.6-00
தபால்செலவுடன் இரண்டு புத்தகங்களுக்கும்
ரூ14-00 M.O. அனுப்புக

ஸ்ரீமகள் கம்பெனி
50 வரதாமுத்தியப்பன் தெரு, சென்னை-1